מדינת ישראל

משרדי הממשלה

משרד החוץ

משרד: מנהל

איגרות ודוגמאות של איגרות להסדר גבולות

13/10/74 - 6/11/1975

מחלקה: לשכת השר ארכיב

תיק מס' 3

תיק מס' 4781/3

תיק מס' 4781/3

שם תיק: איגרות ודוגמאות של איגרות להסדר גבולות

מזהה פיזי: חצ-4781/3

מזהה פריט: 000m7th

כתובת: 2-120-4-3-1

תאריך הדפסה: 25/12/2018

ס ו ד י

התפתחויות בלתי רצויות ונקודות לתשומת לב

תוך כדי המו"מ עם מצרים או לאחר הסכם תיתכנה מספר אפשרויות בלתי רצויות שראוי לתת עליהן את הדעת ולהעלותן בשיחות עם קיסינג'ר כדי לטכס עצה כיצד לסכלן. יש ענין לשתף את קיסינג'ר בחששותינו לגבי סכנות האורבות בהסדרים. השתכנעותו בחששות אלה עשויה לתרום לכך שדרישותינו תראינה כבאות להבטיח בפני תקלות, ולא כגילוי של קנטרנות או נסיון לעשות "רווחים".

(1) הסתבכות מלחמתית עם סוריה

סוריה עלולה לגרש את אונדו"ף ולפתוח במלחמת התשה ואפילו להרחיבה למתקפה. הבעיה כיצד להבטיח שמצרים לא תגרר לפעילות עוינת בהעלותה את התרוץ שישראל היא שתקפה. יתכן וקרבת מערכים הישראלי והמצרי עלולה לחייב את המצרים יותר לפעולה. יש לציין כי התשה סורית מדאיגה פחות, שכן אם אפשר ללמוד לקח מן העבר, המצרים לא התערבו כאשר הסורים ניהלו מלחמת התשה. על כל פנים, הלחץ על מצרים להתערב יגבר באם תתחולל מתקפה סורית.

רצוי שקיסינג'ר ישוחח עם סאדאת ויברר עמו את עמדת מצרים במצבים אלה ויגיע עמו להסכם שמצרים לא תתערב וכי ידווח לישראל על שיחתו עם סאדאת. זאת בנוסף לבטחונות המפורשים בהסכמים. וכן שישוחח עם אסאד על הבעיה ויודיענו תוצאות שיחותיו.

(2) פעולת ברית-המועצות

יש לסקור עם קיסינג'ר את מכלול האפשרויות של פעולה של ברה"מ והפעלתה את האירופאים, יפאן, המצרים, הסורים והפלסטינים במגמה להקשות על השגת הסכם או חיבול בביצועו.

יש לטכס עצה עם קיסינג'ר אילו פעולות נגדיות תקוט ארה"ב.

סוגיה לעצמה היא כיצד תפעל ארה"ב נגד התערבות סובייטית צבאית לכל צורותיה, כולל העברת צבא בהטס כפי שהוצג במתיארו של קיסינג'ר כ"היפותיזה הגרועה" אשר ברה"מ תכרוך אותה גם בלחץ על אירופה ויפאן לתת ידן לכפות הסדר.

אין לצפות שהאמריקנים יחרגו מדרכם ויבהירו חד-משמעית כיצד יגיבו אך ראוי להעלות את הנושא כדי ליצור איזו קרקע מוסכמת.

(3) ג'נבה

באם אחר הסכם עם מצרים תכונס ועידת ג'נבה יש צורך לבחון עם קיסינג'ר כיצד לנווט את הועידה כדי שלא תקלע לקפאון, תסתיים בהתפוצצות או תקרינה תקלות אחרות. קיסינג'ר מקווה שלמצרים יהיה דחף לנהוג בג'נבה במתינות, שכן ג'נבה תתכנס לאחר שהוסכם על הנסיגה אך בטרם בוצעה, והמצרים יחששו שעלית ג'נבה על שרטון תביא שהשכר בצורת נסיגה לו מצפים, לא יתממש, ומשום כך יהיו מעוניינים בהצלחת ג'נבה בלי תסבוכות. אולם, מהשיחות עם קיסינג'ר לא מחוור כיצד צופה שאפשר יהיה לנהל ועידה כזו וראוי כאן לדון בפרטים, מה גם שהוא עצמו דגל ב"אסטרטגיה משותפת" בענין זה.

עולות השאלות :

(א) כיצד תאפשר ג'נבה פעולות השהיה להרוויח את שנת 1975 וכי הערבים ישלימו ששנת 1976, כשנת בחירות בארה"ב, תהיה שבתון, שכן עלולים לטעון שהבחירות הן ענין אמריקני פנימי שאינו מחייבם.

(ב) כיצד ועידת ג'נבה שתכונס לרגל הסכם עם מצרים תביא את הסורים להאריך את מנדט אונדו"ף?

(ג) כיצד להשפיע שהסובייטים יעדיפו את ג'נבה המתכנסת לרגל הסכם עם מצרים, על לחץ להסדר נוסף עם סוריה? אכן, הסובייטים עלולים לחשוש מהסדר כזה שעלול יהיה להראות כנזקף לזכותו של ק. כיצד להביא לשתוף פעולה של סוריה עם האמריקנים בג'נבה למרות ברה"ם?

(ד) כיצד להבטיח שאש"ף תשאר מחוץ לועידה?

(ה) מה יהיה תפקידה של ירדן בה, אם בכלל?

(ו) קיסינג'ר הסביר שאם נלך לפי דרכו וג'נבה תכשל תתמוך ארה"ב בישראל מדינית וצבאית באם ההתפוצצות תגרור מלחמה. במה, וכיצד?

(ז) כיצד תבלום ארה"ב את מצרים מלהעלות דרישות אחרות ולהצטרף לחזית הבין-ערבית? קיסינג'ר תיאר את ג'נבה אחר הסכם עם מצרים כזירה לפלג את הערבים. כיצד?

(ח) כיצד יהיה שתוף הפעולה בין ארה"ב לישראל אם בגלל סרבנות מצרית לא יהיה הסכם?

(ט) בעת הדיונים בג'נבה תמנע ארה"ב כנוס מועב"ט, שכן ידוע שהערבים חושבים על האפשרות להשתמש במועב"ט כדי להתגבר על מחלוקות בועידת ג'נבה.

(י) צריך להבטיח עם ארה"ב שהפסקת האש תמשך בלי שים לב להתפתחות המו"מ בג'נבה ואפילו הפסקתו.

(יא) השאלה כיצד תתנהל פעולת השהיה בג'נבה כדי לדחות ולעכב דרישות סוריות לנסיגה בגולן איננה פתורה ויש לדון עם קיסינג'ר עליה.

(4) הונאה ומלחמה

ישנה אפשרות שמבחינת הערבים המו"מ הנוכחי מהווה כסות להכנות למלחמה. קיסינג'ר עצמו ציין שיתכן שסאדאת מתעתע. צריך לדון בשתוף הפעולה והסיוע האמריקני לישראל במקרה כזה.

* *

ראוי שלהבהרות קיסינג'ר בשאלות אלה ינתן איזה צביון רשמי מחייב במסמך אמריקני-ישראלי.

25.2.75

ס ו ד י

24
CHECKLIST

ההסכם - ההתחייבויות הישירות, הסודיות
הסדרים בשטח, תמורות אמריקניות

(א) התחייבויות הדדיות ישירות (המסמך המשותף)

(1) סיום מצב הלוחמה וכו' -

(או לחילופין : סיום כל פעולות הלוחמה וכו'; או לחילופי חילופין : המנעות משימוש בכוח או באיום בכוח. לגבי כל חליפה יפורט כי ההמנעות מפעולות לוחמה תהיה ביבשה, בים ובאויר ובפעולות צבאיות למחצה וכו').

(2) המנעות מצורות לוחמה אחרות -

(יפורש או ישתמע שהכוונה לחרם, ללוחמה מדינית ולתעמולה, במקרה שרק ישתמע הדבר יהיה צורך לפרט בהתחייבויות סודיות).

(3) תוך תקופה ...... תפנה ישראל כוחותיה מהאזור ..... ויוקם אזור מפורז. לא ינקב בזמן לציון משך תוקפו של החוזה. הקו אליו תיסוג ישראל לא יהווה גבול סופי בין הצדדים.

(4) פרוטוקול נפרד המפרט הסדרי פיקוח.

(5) סעיף בחוזה(במקום התחייבות עקיפה שכבר ניתנה בינואר) בדבר מתן חופש מעבר למטענים ישראלים בתעלה; אי הפרעה לשיט ולטייס בים סוף.

(6) הקמת ועדה משותפת לפקוח על ביצוע ההסכם.

(7) הכרה הדדית בריבונות ועצמאות.

(8) הצדדים ימשיכו במו"מ במסגרת ועידת ג'נבה.

(ב) התחייבויות מצריות סודיות

(1) מכתב מסאדאת לפורד : מצרים לא תיזום (לא תתחיל) בפעולה צבאית נגד ישראל ולא תשתתף או תסייע בפעולה צבאית בין ישראל לכוחות אחרים.

(2) כנ"ל : מצרים לא תתבע נסיגות ישראליות נוספות במשך .... שנים.

(3) כנ"ל : אין מצרים מתנה אישרור, כניסה לתוקף או בצוע הסכם הבינים בהסכם או שנוי ביחסי ישראל ומדינות ערב האחרות.

(4) החרם (פירוט ההתחייבות החוזית).

(5) הלוחמה הדיפלומאטית (פירוט ההתחייבות החוזית)

(6) התעמולה (פירוט ההתחייבות החוזית).

(7) מצרים לא תבצר מקומות אסטרטגיים בים סוף אשר משם ניתן להפריע לשיט.

(8) מצרים תסכים לשורת צעדים מעשיים שיהוו סימן שחלה התפתחות חיובית ביחסים.

(9) טירור פלסטיני.

(ג) <u>התחייבויות אמריקניות לישראל (בתזכיר ההבנה)</u>

(1) סעיף דומה לזה שקיים בתזכיר ההבנה הקודם בענין אספקה צבאית לטווח ארוך וסיוע כלכלי.

(2) ערבות בנושא הנפט (1. האספקה; 2. הממון; 3. השתתפות בבנין המאגרים ובמלואם).

(3) התחייבות שלא לצפות מישראל לבצע נסיגות נוספות בסיני במשך ..... שנים. והעברת התחייבות מצרית שהיא לא תצפה לנסיגות ישראליות במשך ..... שנים.

(4) התחייבות שאין ארה"ב מצפה מישראל להכנס להסכם ביניים עם סוריה בענין הגולן.

(5) הבהרה בענין ברה"ם.

(6) הבהרה כי בעיני ארה"ב מהוות סה"כ ההתחייבויות המצריות סיום מצב לוחמה בין מצרים לישראל.

(7) ארה"ב תיזום החלטה נאותה במועב"ט בענין הקמת מנגנון או"ם לפקוח על ההסכם ותתנגד לסילוק המנגנון שלא לפי הסכמת שני הצדדים.במועב"ט תצביע ארה"ב נגד כל נושא הקשור בהסכם שאינו מוסכם על ידי שני הצדדים.

(8) במקרה של הפרות מצריות של ההסכם תפעל ארה"ב בקהיר כדי להביא לתקון ההפרות.

(9) התחייבויות מפורטות בענין ג'נבה והבטחת תיאום עם ישראל.

(10) ארה"ב תעביר לישראל התחייבויות מצריות בענין רסון החרם, הלוחמה המדינית והתעמולה.

(11) ארה"ב תעביר את כל ההתחייבויות המצריות הן בנפרד (מכתבים של סאדאת לפורד יועברו לישראל ע"י מכתב/מפורד לרה"מ ישראל) והן בתזכיר ההבנה שכן, בכך נוטלת ארה"ב על עצמה מחויבות מסויימת לתוכנם של הדברים שהיא העבירה לישראל ממצרים .

(12) ארה"ב תתמוך דיפלומאטית בישראל במקרה שזו תנקוט בפעולה צבאית בעקבות הפרה מצרית חמורה.

(13) באב אל מנדב - הבהרת עמדת ארה"ב (בנוסח זהה לזה שבתזכיר ההבנה מ-18.1.74).

(14) ארה"ב תסדיר שימוש בשדות תעופה צבאיים שלה באירופה במקרה של הפעלת רכבת אוירית.

(15) ארה"ב תסייע לישראל כלפי מדינות אירופה (לשם הבטחת מדיניות מדיניות אירופאית מאוזנת במזה"ת, עניני אש"פ והשוק).

(ד) <u>הסכם דו-צדדי ישראלי-אמריקני</u>

(1) ההסכם אושרר ע"י הסנט ויכלול העניינים הבאים :
א) אספקה וסיוע לטווח ארוך; ב) הבטחת חופש מעבר בבאב אל מנדב בכוחות הצי; ג) ערובה בענין הנפט.

(ה) <u>גויות הנעדרים</u>

(1) כבר בראשית המו"מ תתבע ישראל הסדר בעיה זו.

4.3.75

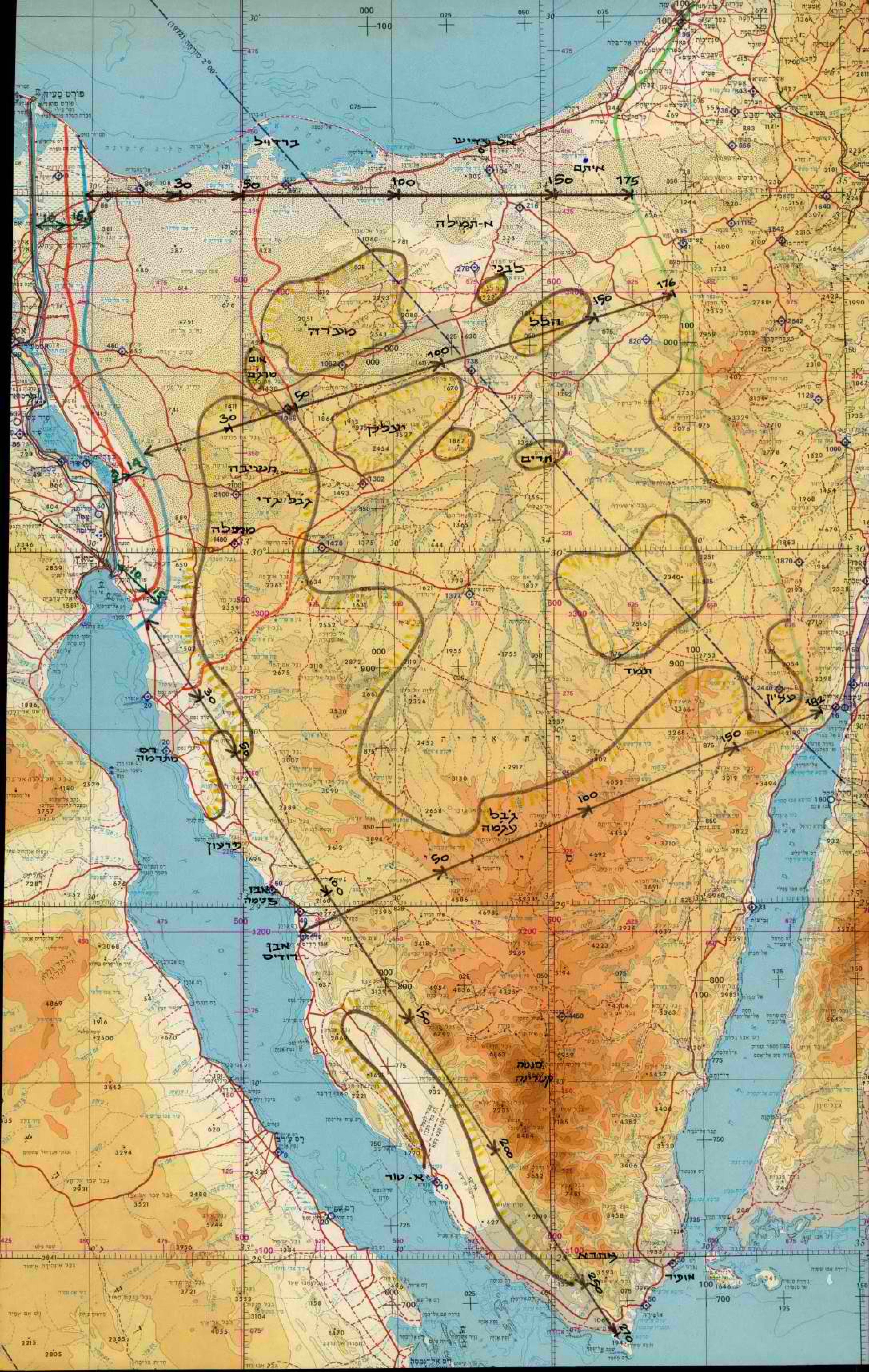

ברדויל
אל עריש
איתם
א-תמילה
לבני
חלל
חרים
גבל עגמה
תמד
סנטה קתרינה
א-טור
אופיר

<u>הפרות הסכם ההפרדה בזירת מצרים עד היום</u>

1. בתקופה מ-1 למרץ 1974 ועד לפברואר 75, היו סה"כ 102 הפרות של ההסכם, (דהיינו הפרות שהוגשו תלונות לגביהן) ובממוצע 8-9 הפרות לחודש.

2. <u>הפרות בתחום כמות הכוח ב-גדמ"ז</u>:-

1) <u>הגדלת כמות הארטילריה</u>

א) בהתאם להסכם ההפרדה מותר למצרים להחזיק בגזרת ה-גדמ"ז עד 36 קנים 122 מ"מ קצר.

ב) בחודשים מרץ, אפריל 74 הופר ההסכם ע"י הוספת 36 קנים.

ג) בחודשים מאי-נובמבר 74 לא היו כל הפרות בתחום זה.

ד) מחודש נובמבר הופר שוב ההסכם ע"י הוספת עוד 14 קנים. בחודש מרץ 75 ירד מספר זה ל-9 קנים.

2) <u>הגדלת כמות הטנקים</u> - בתחום זה לא היו כל הפרות.

3) <u>הגדלת כמות כוח אדם</u> - בכל התקופה היה מקרה אחד של הגדלת מספר המסגרות הגדודיות. במקום 8 גד' הוספו בחודש דצמבר 74 - 3 - מסגרות גד' אם כי כמות החילים לא הוגדלה.

3. <u>הפרות בתחום מיקום כלים ב-גדמ"ז</u>:-

א. <u>מיקום ארטילריה</u>:-

1) בפורט-פואד השאירו המצרים 3 תותחי חוף 130 מ"מ ומאז ביצוע ההסכם ועד היום לא הוצאו התותחים. (בניגוד להסכם האוסר אחזקת תותחים אלו בתחום הדילול).

2) על השרטון הדרומי מזרחי בפורט פואד הוצבו מרגמות כבדות <u>אשר טווחן</u> עקב המיקום מגיע לשטחינו דבר האסור על פי ההסכם (אם כי אין הגבלה בהסכם לגבי כמות המרגמות).

ב. <u>סוללות טילי נ.מ.</u>:-

1) על פי ההסכם אין להקים בסיסי טילים או תשתית לבסיסי טילים בגדה המזרחית. בחודשים פברואר-אפריל 74 הקימו המצרים 5 בסיסי טילים ב-גדמ"ז. בסיסים אלו נהרסו לאחר התערבות או"מ.

2) בנובמבר 74 הוקמו 6 מחפורות למרכזי ניהול אש לטילי נ"מ, וכיום מגיעה הכמות ל-13.

3) בנוסף מאז ינואר ועד עתה הוקמו גם 3 בסיסים לסוללות טק"א ס.א. - 6.

4. <u>הפרות בתחום מיקום כוחות ב-גדמ"ע</u>:-

א. <u>ארטילריה</u>:-

1) מיקום 3 תותחי חוף 130 מ"מ בפורט סעיד שטווחם מגיע לשטחנו. בניגוד להסכם בדבר הצבת כלים ב-גדמ"ע לגבי טווח אפשרי לקנים בקוטר זה.

2) בנוסף עוד כ-52 קנים 130 מ"מ המוצבים דרך קבע ב-גדמ"ע בטווח ירי אפשרי לשטחנו. הפרה זו הינה קבועה כמעט לכל אורך התקופה.

ב. <u>סוללות נ.מ.</u>

בהתאם להסכם מותר להחזיק בסיסי וסוללות טילי נ"מ בתחום ה-30 ק"מ מערבה לקו ההפרדה בתנאי שיהיו ללא טילים. (מסגרים בלבד). בחודשים פברואר אפריל 74 הקימו ואיישו המצרים 12 בסיסים ב-גדמ"ע, כולל טילים. לאחר התערבות או"מ פורקו הטילים.

2/...

5. כירסום בקו ההפרדה:-

א. במשך התקופה היו 13 מקרים של כירסום קו ההפרדה ע"י המצרים. בכל המקרים,ההפרות נעשו לצרכי הקמת מוצבים קדמיים, הקיימים עד היום.

ב. טווח החדירה ב-13 המקרים היה בהתאם לחלוקה הבאה:-

1) חדירות עד 300 מטר - 7 מקרים.

2) חדירות עד 750 מטר - 3 מקרים.

3) חדירות עד 1000 מטר - 3 מקרים.

6. הפרות ההסכם באמצעות סיורים מעבר לקו ההפרדה לצרכי מודיעין:-

א. במשך התקופה היו 286 הדירות מזרחה לקו ההפרדה המצרי, דהיינו כ-22-25 חדירות בממוצע לחודש.

ב. אותרו בודאות כסיורים לצרכי מודיעין כ-16 חדירות.

ג. את החדירות לצרכי מודיעין ניתן לחלק לשתי קבוצות:-

1) חדירה לעומק שטחנו.

2) חדירה לאזור החיץ לצרכי תצפית בלבד.

7. התקלויות עם כוח או"מ כולל חילופי אש - במשך התקופה היו כ-10-15 מקרים של התקלות עם אש בין המצרים לבין כוח ה-או"מ.

8. הפרות הסכם שנעשו לצרכי תרגול - בחודשים אוקטובר נובמבר 74 היו 3 מקרים בהם התלוננו על הפרת הסכם הדילול לצרכי תרגול. בכל פעם הועברו כ-100 כלי רק"מ כולל טנקים וכ-50 תותחים. כל הפרה כזאת נמשכה עד יממה.

9. הפרות ע"י חדירות בתחום האוירי - במשך התקופה היו 8 מקרים של חדירה ע"י מסוקים.

10. הפרות ע"י חדירות ימיות במפרץ-סואץ - היו 10 מקרים של חדירות לתחום הימי במפרץ-סואץ כולל חדירת המקשות הרוסיות.

11. בנוסף לכל ההפרות הללו - ביצעו המצרים הפרות בשטח הדילול ע"י הכנת תשתית למסגרות ארמיוניות שתוכלנה להכנס לשטח במקרה מלחמה.

EMBASSY OF ISRAEL
WASHINGTON, D.C.

שגרירות ישראל
וושינגטון

ב׳ בכסלו תשל"ו
6 בנוב׳ 1975

<u>ס ו ד י</u>

אל : שר החוץ
מאת: השגריר, וושינגטון

יגאל היקר.

רצ"ב מכתב ממזכיר המדינה קיסינגר אליך מיום 23 אוקטובר שהוא תשובה למכתבך בענין מדיניות ארה"ב על החרם.

ב ר כ ה ,

THE SECRETARY OF STATE
WASHINGTON

SECRET

October 23, 1975

Dear Mr. Minister:

I am glad to respond to your letter requesting a statement of American policy with respect to the boycott now being applied by certain Arab states against Israel.

It is the policy of this government consistent with its domestic legislation to take such steps as it deems appropriate to

(a) discourage cooperation by U.S. corporations with the boycott and

(b) discourage the practice of any form of discrimination directly or indirectly against Israel, Israeli corporations or Israeli nationals.

As you know, the United States has in past years taken a prominent stand in international organizations and with friendly foreign governments in opposition to restrictive and discriminatory practices in international trade. We shall continue to press for acceptance of our policy in international organizations and in our bilateral relations with other governments.

Please be assured that I shall always be open to receive from you any information you may have as to specific instances of discrimination or boycott.

Warm regards,

Henry A. Kissinger

His Excellency
Yigal Allon,
Deputy Prime Minister and
Minister for Foreign Affairs of Israel.

הועדה הצבאית בג'נבה

כללי

1. הועדה הצבאית בג'נבה התנהלה בראשותו של גנרל אנסיו סילסבו ללא נוכחות של נציגי ארה"ב ו-בריה"מ.
נציג ארה"ב לועדה, סונדרס, היה במשך כל זמן הועידה ברקע, יזם פגישות עם הצדדים ל-מו"מ והצדדים גם יזמו שיחות עימו ללבון בעיות הקשורות ב-ארה"ב.

2. העמדה הישראלית אשר גובשה ועובדה במצעים לדיון עוד לפני תחולת הועידה, כללה את היסודות הבאים:-

א. עדיפויות בנושאי עבודת הועדה.

ב. הטקטיקה לטיפול בנושאים.

ג. מרווח גמישות בין דרישות מירביות לדרישות ההכרחיות.

עדיפויות בנושאי עבודת הועדה

3. נושאי עבודת הועדה חולקו לשני מישורים:-

א. הראשון:- נושאים חיוניים לבטחון ישראל או לאמינות ההסדר, שאין לכרסם במהותם כפי שנקבעו בהסכם הישראלי-מצרי ובנוסף לו ואף רצוי להשיג יותר.

ב. השני:- נושאים שניתן להיות גמיש בפרוטם.

4. הנושאים הבאים נקבעו כחיוניים:-

א. לוח הזמנים להערכות בקוים החדשים - לנושא זה חיוניות מדינית (הוכחת כוונות) וחיוניות צבאית (בנין תשתית חדשה).

ב. הסטטוס האזרחי של השטח המצרי במפרץ-סואץ. (כאן דרושה שיטת פיקוח אשר תמנע בנין תשתית צבאית וריכוז כוחות צבאיים).

ג. הסטטוס של אזור החייץ הצפוני (הבטחת היותו שטח חייץ המקנה התרעה ואפשרויות למתקפת מנע או למחטפים).

ד. הגבלות נוספות על דילול כוחות-מניעת מיקום נ"מ באזורי הדילול, נגמ"ש ו-נ"מ 120 מ"מ.

ה. הועדה המשותפת - צביון של ועדת קבע עם מטה קבוע.

ו. הדרכים המשותפות במפרץ-סואץ-אבטחת תנועה צבאית לישראל.

ז. סיורי אויר - בקו האמצע של אזור החייץ הצפוני, (מידי יממה) ובמפרץ-סואץ (מידי שלושה ימים).

5. הטקטיקה לטיפול בנושאים התבססה על:-

א. דחיית נושאים חיוניים לימים האחרונים כדי להשתמש במועד סיום הועידה כגורם לחץ על ויתור מצרי.

ב. ויתורים בנושאים משניים שאינם פוגעים בביטחון ישראל או באמינות ההסדר,כגון: ביקור אנשי צבא בכירים ביותר באזור הנפט, חימוש מזערי של יחידת הנדסה מצרית אשר תקים את מתקן ההתרעה המצרי.

ג. נכונות,עקב הבנת בעיות מצריות פנימיות ובין ערביות,להעביר נושאים שיש בהם משום פגיעה בגאוה לאומית או במעמד בין ערבי לניר מיוחד המהווה חלק מהפרוטוקול ואשר יכונה הצהרת ה-יו"ר (כגון סמכויות יונ"פ לחיפושים בישובים).

ד. שיחות ישירות, עניניות וגלויות בהפסקות שבין הדיונים ובדיונים עצמם.

ה. אוירה של רצון לשכנע, להסביר ולהסיר חשדות וחששות שוא.

6. מרווח הגמישות בין הדרישות המירביות לדרישות ההכרחיות - בנושאים הבאים נקבע מרווח גמישות (בכוכב מצוינים נושאים אשר מרווח הגמישות לגביהם נקבע עוד לפני תחולת עבודת הועדה).

*א. מסירת אזור ראס-סודאר ופתיחת פרוזדור בין אזור סואץ לאזור ראס-סודאר - שבועים לאחר החתימה.

*ב. מסירת כל השטח שמדרום לקו E וממערב לקו M, 2 חודשים לאחר החתימה.

*ג. בתחום זמן של שבועים לפני תום חמשת החודשים להערכות בצפון סיני - תחולת הפינוי הישראלי.

ד. הגדלת כמות השוטרים מ-120 ל-700 (200 בלתי מזוינים).

ה. מתן אפשרות למצרים להקים את תחנת ההתרעה E1 עוד לפני ה-22 לפברואר.

ו. מתן אפשרות לביקורי אנשי צמרת צבאיים באזורי הנפט.

*ז. תנועה ישראלית למתקן אום-חשיבה - בציר צפוני מאזור אום-מחצה (התחזוקה תבוצע בציר הג'ידי).

ח. מתן סמכויות מנהליות למצרים על האוכלוסיה בציר החוף וכן החזרת 2,000 מצרים לאזור זה.

ט. ביסוס הפרוטוקול על פרוטוקול. (גלוי) והצהרת ה-יו"ר (סמוי) כאשר הצהרת ה-יו"ר גם כוללת סעיף של הצעת ה-יו"ר שהוסכמה ע"י שני הצדדים.

הערכת התוצאות

7. לפני תחולת עבודת הועדה היתה הערכה פסימית לגבי הנושאים הבאים:-

א. חופש תנועה צבאית לישראל על הדרכים המשותפות (עיקרון זה הושמט בהסכם ובנספח להסכם).

ב. הגבלות על דילול כוחות,נוספים לאלו שנקבעו בהסכם (נושאים חיוניים הושמטו ממנו).

ג. הגבלות על האוכלוסיה האזרחית באזור החייץ - במיקום ובהיקף.

ד. כמות השוטרים במפרץ-סואץ - (לא נקבע בהסכם והמצרים יכלו לפרש את הכמות כרצונם).

8. כמו כן הערכנו שבנושאים הבאים תהיה למצרים מדיניות בסיסית נוגדת לשלנו:-

א. לוח זמנים להערכות הכוחות -
מדיניות מצרית להוכחת דינמיקה של הערכות בשלבים (כמו בהסכם ההפרדה) מול מדיניות שלנו של הערכות בשלב אחד.

ב. הסטטוס האזרחי במפרץ-סואץ -
מדיניות מצרית לכרסם בהגבלות ולתת לשטח צביון של שטח מצרי עם הגבלות על כוחות צבאיים בלבד. מול מדיניות שלנו למנוע פירצות, אשר תאפשרנה בנין תשתית צבאית בשטח וחופש פעולה לרכז כוחות במסוה של משטרה או "מכבי אש" או פעילות אזרחית אחרת.

ג. אוכלוסיה אזרחית באזור החייץ הצפוני -
מדיניות מצרית של מנהל מצרי, חופש תנועה, איכלוס ובנין תשתית נוכח מדיניות ישראלית שהאזור (פרט לציר הצפוני) יהיה ריק לחלוטין מאזרחים.

ד. ועדה משותפת - מדיניות מצרית להמנע משיתוף פעולה עם שמפנים מדיניים נוכח מדיניות שלנו לבסס ועדה זאת כגורם אשר יקנה יתרונות מדיניים.

ה. הגבלת כוחות - מדיניות מצרית להסתפק במגבלות שנקבעו בהסכם (המותירים חופש פעולה מסויים להגברת כוחות) לעומת מדיניות שלנו להבטיח מאזן כוחות רצוי לישראל ע"י הגבלות נוספות על מערכות נשק עיקריות.

9. תוצאות עבודת הועדה כפי שהן באות לביטוי בפרוטוקול ובהצהרת ה-יו"ר - מוכיחות שהשגי הצד הישראלי היו מעל ומעבר לאשר הערכנו לפני פרוס עבודת הועדה הצבאית.
ניתן לסכם כי בנושאים החיוניים, ההישגים הם חיוביים ביותר וכי ההסדר על כל מסמכיו (ההסכם, הנספח, הפרוטוקול, הצהרת ה-יו"ר והמפות) מבטיח את העקרונות בתחום הביטחון ובתחום אמינות ההסדר כפי שהותוו על-ידי ממשלת ישראל.

קבוצת העבודה הצבאית בג'נבה

טבלת השוואה - עמדות פתיחה ונוסח סופי מוסכם

1. הטבלה ה-מצ"ב מפרטת את עקרי העמדה הישראלית הראשונית כפי שהוצגה בקבוצת העבודה הצבאית בג'נבה, לעומת תמצית העמדה המצרית הראשונית שהובעה בתגובה להצעות ישראל וכן את הסיכום שהושג בכל אחד מהנושאים. בטור מיוחד (הערות) מובאת הערכה קצרה על הסיכום שהושג לעומת ההצעות שהוגשו על-ידי ישראל.

2. העמדה הישראלית כפי שפורטה בטבלה הינה עמדה מירבית אשר לעתים חרגה מהנוסח הברור של העקרונות שנקבעו בהסכם ובנספח לו, מתוך נסיון להוסיף עקרונות או להבהירם.

3. בעמודה המפרטת את התוצאה שהושגה בגזרה, ישנה התיחסות לחלוקה בין אשר נכלל בפרוטוקול ובין אשר נכלל בהצהרת היושב ראש.
מבחינה משפטית נקבע הן בפרוטוקול והן בהצהרת היושב-ראש כי מעמדם המחייב של שני המסמכים זהה.

4. בטבלא מפורטים הנושאים הבאים:-

א. ההערכות מחדש.

ב. האזור הדרומי (סמכויות ה-יונ"פ, קטעי הדרך אשר בשימוש משותף, שטחי החייץ, העברת שדות הנפט).

ג. האזור הצפוני (אזור חייץ מס' 1, הגבלה על כוחות וכלי נשק, מערכת ההתרעה, האזרחים באזור החייץ מס' 1).

ד. הועדה המשותפת.

ה. טיסות וסיורי אויר.

ו. החזרת תועים (אזרחים וחיילים).

ז. יצירת קו לתקשורת בעת חרום.

ח. החזרת גופות נעדרים.

<u>טבלת השוואה - עמדות פתיחה ונוסח סופי מוסכם</u>

מס' סד'	הנושא	עקרי העמדה הישראלית הראשונית	עקרי העמדה המצרית הראשונית	התוצאה שהושגה (פרוטוקול והצהרת ה-יו"ר)	הערות
	א	ב	ג	ד	ה
1	ההערכות מחדש	א. <u>בגזרה הדרומית</u> (מערבית לקו M ודרומית לקו E) 1) כניסת סכנאים מורשים מטעם מצרים ב-5 אוק' 75, למתקני הנפט בראס-סודאר. 2) כניסת מיכלית מטעם מצרים ב-5 נוב' 75, למיכלי האגירה בראס-סודאר. 3) כניסת סכנאים מורשים למתקני הנפט באבו-רודס החל מ-24 נוב' 75 ועד 30 נוב' 75. 4) העברה מדורגת של האזור הדרומי החל מ-24 נוב' 75 ועד 30 נוב' 75 לידי כוחות ה-או"ם. 5) העברת האזור הדרומי לידי מצרים ב-1 דצמ' 75. ב. <u>בגזרה הצפונית</u> (הערכות לאורך הקווים E ו- J) 1) חלוקת גזרה זו ל-4 סקטורים לרוחב הגזרה. 2) העברת הסקטורים החל ב-10 פבר' 76 ועד 22 פבר' 76 לידי כוחות ה-או"ם והשארת משמר-עורפי בסקטורים השונים עד 22 ל-פבר' 76. 3) הערכות כוחות ה-או"ם והעברת השטח עד לקו E לידי המצרים בתאריך 22 פבר' 76.	המצרים תבעו נסיגה מדורגת של ישראל הן בגזרה הדרומית והן בגזרה הצפונית.לפי תפישתם עזיבת האזור על-ידי צה"ל היתה צריכה להתבצע תוך 10 שבועות בגזרה הדרומית (בשלבים בני שלושה שבועות) וכן פינוי מדורג מהגזרה הצפונית במשך 5 חודשים (בהפרשים של שלושה שבועות בין שלב לשלב). פינוי זה חייב היה להתבצע לדעתם החל מהחלק הדרומי של גזרה זו ועד לחלקו הצפוני כאשר ההערכות בכל שלב הינה סופית. דהיינו, התקרבות כוחות מצרים לקו E והערכות הכוחות הישראלים מזרחית לקו J. המצרים תבעו פינוי ציר הג'ידי 8 שבועות לפני תום 5 החודשים לצורך בניית תחנת ההתראה שלהם.	א. <u>בגזרה הדרומית</u> (מערבית לקו M ודרומית לקו E) 1) כניסת סכנאים מורשים מטעם מצרים למתקני הנפט בראס-סודאר החל ב-5 אוק' 75 ועד 10 אוק' 75. 2) העברת אזור ראס-סודאר לכוחות ה-או"ם ב-15 נוב' 75 והעברת אזור זה למצרים ב-16 נוב' 75. 3) העברת פרוזדור המקשר בין אזור ראס-סודאר לקווים המצריים (לכיוון העיר סואץ) באחריכים ה-נ"ל (תוך קביעת איסור זמני על המצאות כוחות צבא מצריים בשטחים אלה). 4) העברה מדורגת של יתרת השטח (דרומית לאזור ראס-סודאר) החל מ-24 נוב' 75 ועד 30 נוב' 75. עזיבת האזור ע"י כוחות צה"ל תבוצע ב-30 נוב' 75. ב. <u>בגזרה הצפונית</u> 1) העברת הסקטורים בגזרה הצפונית לידי כוחות ה-או"ם בין ה-14 פבר' 76 ל-20 פבר' 76. כניסת כוחות מצריים החל ב-19 פבר' 76. 2) מסירת רצועות באזור החייץ הקיים לידי כוחות מצריים החל ב-16 ינו' 76 (רצועה צפונית) וב-2 פבר' 76 (רצועה צפונית-מרכזית).	התקבלה העמדה הישראלית העקרונית לפיה עזיבת חלקו העיקרי של האזור (שדות הנפט באבו-רודס) לא תעשה לפני סוף חודש נוב' 75. התקבלה העמדה הישראלית הבסיסית לפיה בגזרה הצפונית לא יפנה צה"ל את האזור אלא בשבוע האחרון שלפני 22 פבר' 76 (תום חמשת החודשים). כניסת כוחות מצריים לרצועות-החייץ (כמפורט בעמודה ד', סעיף ב-2)), - אף היא תהיה מוגבלת בהיקף הכח.

3/...

<u>סודי</u>

מס' סד	הנושא	עקרי העמדה הישראלית הראשונית	עקרי העמדה המצרית הראשונית	התוצאה שהושגה (פרוטוקול והצהרת ה-יו"ר)	הערות
	א	ב	ג	ד	ה
2	האזור הדרומי (מערבית לקו M ודרומית לקו E)	א. הגדרת מעמד השטח 1) יונ"פ יפקח על אי המצאות כוחות צבאיים ותשתית צבאית בשטח. 2) כוחות צבאיים ואנשים מזוינים לא יורשו להכנס. 3) לשטח יורשו להכנס אזרחים (בלתי-מזוינים). 4) הכניסה והיציאה תעשה דרך נקודות הבקורת של יונ"פ.	המצרים שאפו להעניק לשטח מעמד של טריטוריה מצרית לכל דבר, תוך צמצום סמכויות יונ"פ בשטח, מניעת הצבתו בשטח עצמו והמנעות מביצוע חיפושים בנכנסים לשטח	הגדרת מעמד השטח זהה לעמדה הישראלית. בהצהרת ה-יו"ר הוספה פיסקה המאפשרת ל-רמטכ"ל המצרי ולפמליתו וכן לקציני צבא מהדרגה הבכירה ביותר ב-מטכ"ל המצרי להכנס לאזור. ה-רמטכ"ל המצרי יוכל להכנס בכל עת, האחרים לאחר מתן הודעה מוקדמת בת 24 שעות ל-יונ"פ.	
		ב. סמכויות יונ"פ 1) כוחות ה-או"ם יחנו בשטח ויהנו מחופש תנועה מוחלט. 2) כוחות ה-או"ם יערכו ביקורת וחיפושים בכל אדם וציוד הנכנסים לאזור. 3) יוקמו נקודות ביקורת של יונ"פ בנקודות הכניסה בים, בשדות התעופה ובנמלים. 4) יונ"פ ימוקם במחנות קבע באזור ראס-סודאר, אבו-זנימה ואבו-רודס. וכן בחמאם-פרעון. ג. המשטרה המצרית 1) הגבלה למשימות אזרחיות. 2) קביעת מספר השוטרים (120). 3) קביעת החימוש ויתר האמצעים שיעמדו לרשות יחידת המשטרה.	1) אי הסכמה לגבי הגדרת עיקר הסמכויות (כגון: חיפושים במקומות ישוב, חיפושים באדם ובציוד, מיקום מערך הפיקוח). 2) תביעה למספר של 3,000 שוטרים.	ב. סמכויות יונ"פ 1) הכוח יהנה מחופש תנועה מלא (וחופש תקשורת) בשטח עצמו. 2) יונ"פ יוודא אי המצאותם של כוחות צבא ומתקנים צבאיים בשטח. 3) הכניסה לשטח תעשה דרך נקודות הביקורת של יונ"פ ואך ורק לבני אדם ומטענים מורשים. 4) יונ"פ יבצע את הבדיקות הדרושות בנקודות הביקורת באמצעות המשטרה המצרית בנוכחות יונ"פ ותחת פיקוחו. 5) יונ"פ יציב נקודות ביקורת ונקודות תצפית כפי שנקבע ע"י הצדדים במפה שנחתמה וצורפה לפרוטוקול. כן יבצע יונ"פ פטרולים יבשתיים בשטח וכן פטרולים אויריים וימיים. 6) יונ"פ ידווח לצדדים על מימצאיו.	הוצגה העמדה הישראלית. הושמטו ההוראות המתייחסות להצבת כוחות ה-או"ם באזור ומיקום בסיסיו. אך נושא זה עולה מתוך רשימת סמכויות יונ"פ לגבי אזור זה. הורחבו סמכויות יונ"פ בכל הנוגע לפטרולים אוויריים וימיים.

סודי

מס' סד'	הנושא	עקרי העמדה הישראלית הראשונית	עקרי העמדה המצרית הראשונית	התוצאה שהושגה (פרוטוקול והצהרת ה-יו"ר)	הערות
	א	ב	ג	ד	ה
				7) יונ"פ יבצע לפי בקשת כל אחד מהצדדים ביקורת של אזורים ספציפיים בתוך האזור הדרומי. בדיקות אלה יבוצעו תוך 24 שעות (נקבע בהצעות ה-יו"ר שנכללו בהצהרתו)	
				ג. המשטרה המצרית	
				1) הגדרת הסמכויות כפי שהובעה בהצעה הישראלית.	
				2) קביעת מספר של 700 שוטרים, מהם 500 שוטרים חמושים ו-200 שוטרים בתפקידי מנהלה. (בהצהרת ה-יו"ר נקבע כי שוטרים אלה יהיו בלתי חמושים).	
		ד. נושאים אחרים	**ד. נושאים אחרים**	**ד. נושאים אחרים**	
		1) עמדות או"ם בחמאם-פרעון: מניעת כניסת אנשי צבא ואזרחים לאזור חמאם-פרעון. מניעת הקמת מתקנים ותשתית באזור זה.	1) חמאם-פרעון המצרים הסתמכו על לשון הנספח להסכם ותבעו כי איסור הכניסה יתייחס אך ורק לעמדות ה-או"ם ולא לאזור עצמו.	1) חמאם-פרעון: נקבע כי אנשי מנהלה מצריים ואזרחים לא יורשו להכנס לתחנות יונ"פ בחמאם-פרעון.	
		2) אזורי החייץ 2A ו- 1B: א) באזור ימלא יונ"פ סמכויות זהות לאלה שבאזור החייץ מס' 1. ב) ה-או"ם יקיים נקודות ביקורת בכניסה לאזורי החייץ.	2) הסכמה לעמדה הישראלית.	2) זהה להצעה הישראלית.	

5/...

מס' סד'	הנושא	עקרי העמדה הישראלית הראשונית	עקרי העמדה המצרית הראשונית	התוצאה שהושגה (פרוטוקול והצהרת ה-יו"ר)	הערות
	א	ב	ג	ד	ה
		3) <u>מספר ההליקופטרים בגזרה הדרומית</u>: ישראל ביקשה להגדיר במפורש את מספר כלי הטיס שיחנו דרך קבע באזור זה.	3) המצרים סרבו תחילה לקבוע כל מספר שהוא של הליקופטרים ומטוסי-תובלה.	3) נקבע כי מצרים תהיה רשאית להציב באזור 4 הליקופטרים אזרחיים קלים וכן 1-2 מטוסי תובלה אזרחיים. קביעה זו פורטה בהצהרת ה-יו"ר.	
3	קטעי הדרך אשר בשימוש משותף	א. קטעי הדרך בשימוש משותף יהיו נתונים לשימוש צבאי ואזרחי ישראלי ולשימוש אזרחי מצרי. ב. במשך שעות היום יחולק השימוש בקטעים בין ישראל ומצרים. בשעות הלילה תהיה לישראל זכות לשימוש בלעדי. ג. נקודות ביקורות של יונ"פ יפקחו על השימוש בקטעים. ד. אחזקת הקטעים תעשה ע"י ישראל. ה. תנתן זכות כניסה ויציאה מהקטעים המשותפים דרך אזורי החייץ 2A ו- 2B.	א. למצרים ולישראל זכויות שימוש שוות בקטעים. ב. חלוקת שעות השימוש חייבת להיות זהה בין ישראל למצרים (במשך כל שעות היממה).	א. עקרונות השימוש בקטעים כפי שנקבעו בהצעה הישראלית. הקביעה כי לישראל רשות לתובלה צבאית בקטעים נמצאת <u>בהצעת ה-יו"ר</u> (המהווה חלק בלתי נפרד מהצהרת ה-יו"ר). ב. נקבעה חלוקה סימטרית במשך היום. לישראל זכות לשימוש בקטעים בשעות הלילה. חלוקת השעות נקבעה <u>בהצעת ה-יו"ר</u>. ג. אחזקת אותם קטעים מהדרך העוברת באזורי החייץ 2A ו- 2B תעשה ע"י יונ"פ. אחזקת החלקים האחרים תעשה ע"י ישראל. ד. התקבל העקרון של תנועה דרך החייץ 2A ו- 2B כפי שהוצע ע"י ישראל.	הושגה העמדה הישראלית במלואה.
4	העברת שדות הנפט, התשתית והמתקנים	א. <u>מועדי ההעברה</u> 1) <u>ראס-סודאר</u> - כניסת סכנאים מורשים ב-5 אוק' 75. כניסת מיכלית להורקת הנפט שהצטבר במיכלים ב-5 נוב' 75. 2) <u>אבו-רודס</u> - כניסת סכנאים מורשים בין 24 נוב' 75 ל-30 נוב' 75.	א. <u>מועדי ההעברה</u> 1) <u>ראס-סודאר</u> - העברת השטח באוק' 75, או לכל המאוחר ב-5 לנוב' 75. 2) <u>אבו-רודס</u> - העברת השטח באמצע נוב' 75.	א. <u>מועדי ההעברה</u> זהים להצעה הישראלית. ב. <u>שיטת ההעברה</u> בעיקרה זהה להצעה הישראלית. הוספת אפשרות אלטרנטיבית לפיה יכנסו לשדה 120 עד 150 טכנאים אשר יקבלו את השדה במצב פעולה וימשיכו את ההפעלה התקינה.	מועדי ההעברה והשיטה המפורטת הובאו <u>בהצהרת ה-יו"ר</u>. ידוע לנו, גם מפי המצרים, שאין כנראה אפשרות פיזית למצוא 120-150 טכנאים זרים שיקבלו שדה אבו-רודס.

<u>סודי</u>

6/...

מס' סד'	הנושא	עקרי העמדה הישראלית הראשונית	עקרי העמדה המצרית הראשונית	התוצאה שהושגה (פרוטוקול והצהרת ה-יו"ר)	הערות
	א	ב	ג	ד	ה
		ב. <u>שיטת ההעברה</u> 1) ההעברה תעשה לידי הסכנאים כאשר המתקנים במצב פעולה רגיל. לאחר מכן יוכלו הסכנאים המקבלים להפסיק את ההפעלה. 2) הוצע כי כ-20 עד 40 סכנאים יכנסו לשדות הנפט באבו-רודס, כאשר סכנאים אלה מקבלים המתקנים באופן מסודר ומבוקר ומפסיקים פעולתם עד להעברת השדה כולו לידי הרשויות המצריות. 3) יערך זכרון דברים אשר יאשר מצב קבלת המתקנים.		אין בהצעה החילופית כדי לשנות את מועדי ההעברה. נקבע כי האחריות הבלעדית לתקינות השדה והמתקנים תוטל על הסכנאים הזרים שיכנסו לשדה. צה"ל יאבטח את האזור עד להעברתו.	
5	<u>האזור הצפוני</u> א. <u>אזור החייץ מס' 1</u>	1) באזור החייץ יחנה כוח ה-או"ם וימשיך לבצע אותם תפקידים שהיו לו באזור החייץ הקודם. 2) לא ימצאו באזור החייץ אזרחים ואנשי צבא למעט אלה שהורשו להמצא בו. 3) תוקם באזור מערכת התרעה אסטרטגית (תחנות ישראליות ומצריות ונוכחות סגל ותחנות אמריקאיות). 4) יונ"פ יקיים נקודות ביקורות ותצפית וסיורים באזור החייץ במגמה למנוע חדירות לאזור. 5) הכניסה לאזור תעשה דרך נקודות ביקורת. 6) יונ"פ יהנה מחופש תנועה מלא. 7) יונ"פ יחנה באזור במחנות שימצאו במקומות מרכזיים.	1) המצרים ביקשו להמנע מאיזכור הנוכחות הקבועה של יונ"פ באזור. כן התנגדו לקביעת ההגבלות על נוכחות אזרחים בשטח. 2) המצרים ניסו להשמיט את ההגדרה "מערכת התרעה אסטרטגית".	1) באזור החייץ יחנה כוח ה-או"ם וימשיך במילוי תפקידיו (כמו בהצעה הישראלית). 2) יונ"פ יקיים נקודות ביקורת, נקודות תצפית וסיורים בשטח במגמה למנוע כניסה בלתי מורשת של אדם כלשהו לאזור החייץ. הכניסה תעשה רק דרך נקודות הביקורת. 3) תוקם מערכת התרעה אסטרטגית. 4) יונ"פ יהנה מחופש תנועה מלא, למעט כניסה לתחנות ההתרעה.	1) לא נקבע כי מחנות ה-או"ם ימוקמו במקומות מרכזיים. אולם בפועל זה יבוצע. 2) בעקרון נתקבלה הגישה הישראלית לפיה יחנה יונ"פ באזור החייץ וימנע כניסתם של בני אדם שאינם מורשים להכנס.

מס' סד'	הנושא	עקרי העמדה הישראלית הראשונית	עקרי העמדה המצרית הראשונית	התוצאה שהושגה (פרוטוקול והצהרת ה-יו"ר)	הערות
	א	ב	ג	ד	ה
	ב. <u>הגבלה על כוחות וכלי נשק</u>	1) בנוסף להגבלות שצויינו בנספח ביקשה ישראל להוסיף: א) הגבלה על מספר טילי ה-נ"מ והמרגמות באזורי הדילול. ב) הגבלה על מספר ה-נגמ"שים באזורי הדילול. ג) הבהרה בענין איסור אי המצאות טילי נ"מ באזורי הדילול. 2) בענין סמכויות הפיקוח של יונ"פ על ההגבלות: א) יונ"פ יקיים ביקורות שבועיות באזורי הדילול ובאזור שנמצא עד 30 ק"מ מערבית לקו F ומזרחית לקו K. ב) באזורים שמעבר לאזור ה-נ"ל יבצע יונ"פ בדיקות לפי בקשת הצדדים. ג) ביקורות יונ"פ יבוצעו ללא הגבלה. ד) ביקורות נוספות יבצעו לפי בקשת הצדדים, תוך 24 שעות ממועד הבקשה.	1) בהסתמך על לשון הנספח להסכם סרבו המצרים להסכים להוספת הגבלות נוספות על אלה שפורטו בנספח. עם זאת הסכימו להבהרה לפיה לא ימצאו טילי נ"מ באזורי הדילול. 2) המצרים סרבו לאפשר ביקורות תקופתיות קבועות באזורים שמעבר ל-10 ק"מ מערבית לקו F ומזרחית לקו K.	1) בעניין הגבלות על המצאות כלי נשק ישנה הפניה בפרוטוקול אל הפירוט המופיע בנספח. 2) נקבע איסור מפורש על המצאות טילי נ"מ באזורי הדילול. 3) סמכויות הפיקוח של יונ"פ יהיו כדלקמן: א) ביקורות אחת לשבועים באזורי הדילול ובאזורים הנמצאים 10 ק"מ מערבית לקו F ומזרחית לקו K. ב) ביקורות נוספות יערכו לפי דרישות הצדדים תוך 24 שעות ממועד הדרישה. ג) הצדדים יאפשרו עריכת ביקורות יונ"פ ללא הגבלה (<u>נקבע בהצהרת ה-יו"ר</u>). ד) ביקורות יונ"פ באזורים שמעבר לתחום ה-10 ק"מ (כמוגדר לעיל) יבוצעו לפי בקשת הצדדים(<u>נקבע בהצהרת ה-יו"ר</u>).	1) העמדה המצרית שהסתמכה על לשונו הברורה של הנספח לא הותירה מרחב תמרון בסוגיה זו, פרט להבהרה מוסכמת בעל-פה לפיה גדודי ה-חי"ר יהיו <u>תקניים</u> דהיינו כי החימוש שלהם לא יחרוג מהתקן המקובל. 2) בהסתמך על נוסח הנספח להסכם, סרבו המצרים לכלול תחום נוסף לביקורות תקופתיות של ה-או"ם על התחום של 10 ק"מ מערבית ומזרחית לקווי הדילול.
	ג. <u>מערכת ההתרעה</u>	1) <u>עקרונות כלליים</u> א) יונ"פ לא יורשה להכנס לתחנות ההתראה. ב) כל צד יוכל לבקר בתחנתו וכן לתספקה באופן חופשי. ג) כל צד יוכל להכניס לתחנה פריטים הדרושים לניהולה התקין.	המצרים הסכימו לעקרונות שנכללו בהצעה הישראלית. יחד עם זאת הביעו התנגדות לתנועה ישראלית במעברי הג'ידי לכיוון תחנת ההתראה. הם הסתמכו על לשון ההצעה האמריקאית שהוותה חלק בלתי נפרד מההסכם. בהצעה נאמר כי תפקידה של הנוכחות האמריקאית לוודא אי כניסתם של כוחות צבא לאזורי המעברים. המצרים ביקשו עוד להגדיר את זכותם להקמת תחנת ההתראה שלהם באזור החייץ.	1) <u>עקרונות כלליים</u> א) רוב העקרונות שנכללו בהצעה הישראלית נתקבלו ונכללו בפרוטוקול. ב) נכללה הגדרת תפקידי ארה"ב במערכת ההתראה (לפי הצעה שהוגשה לצדדים ע"י נציג ארה"ב).	העמדה הישראלית נתקבלה במלואה. בענין הכניסה דרך מעברי הג'ידי, נשמרה למעשה זכותה של ישראל. זאת לאור הקביעה כי באפשרותהלערוך סיורי ביקורת ואחזקה לאורך קווי התקשורת והמים (הנמצאים בין היתר במעבר הג'ידי). מכאן שלישראל יהיו שני צירי כניסה לתחנת ההתרעה (האחת מצפון, והשניה ממזרח - דרך מעבר הג'ידי).

מס' סד'	הנושא	עקרי העמדה הישראלית הראשונית	עקרי העמדה המצרית הראשונית	התוצאה שהושגה (פרוטוקול והצהרת ה-יו"ר)	הערות
	א	ב	ג	ד	ה
		ד) הכניסה לתחנות ההתרעה תעשה דרך נקודות ביקורת של יונ"פ. הבדיקה תיערך ע"י הנוכחות האמריקאית. ה) הכניסה לתחנת ההתרעה הישראלי הישראלית תעשה דרך ציר הג'ידי. באותו ציר. תעשה גם הכניסה לתחנה המצרית. ו) הכניסה השגרתית תעשה בשעות היום. במקרי חירום ניתן יהיה לנוע לתחנות ההתראה ומהן גם בשעות החשיכה. ז) ישראל תורשה לבצע עבודות אחזקה שגרתיות בקווי התקשורת והמים העוברים באזור החייץ אל תחנת ההתראה. ח) יקבעו הסדרים טכניים בין יונ"פ והצדדים כדי לאפשר תקשורת מתאימה. ט) הכניסה לתחנות ההתרעה תעשה ללא חימוש.	– המצרים בקשו שהכניסה והיציאה לתחנות תהיינה עם אנשים חמושים. – המצרים בקשו שהיחידה שתקים את תחנתם תהיה חמושה בכל עת (באתר העבודה ובתנועה ממנו ואליו).	ג) נקבע כי דרך הגישה לתחנה הישראלית תהיה בדרך שנמצאת צפונית לתחנה באום-חשיבה. יחד עם זאת תבוצענה עבודות אחזקה בקווי התקשורת והמים שלאורך מעבר הג'ידי. ד) נקבע כי החל ב-28 דצמ' 75 תורשה מצרים להכניס צוות עבודה לאזור החייץ במגמה להקים את תחנת ההתראה שלה. מקום הבניה יאובטח ע"י יונ"פ. ה) פרטי צוות הבניה (200 אנשים בלתי מזוינים, 15 כלי רכב מנהלים ו-27 פריטי ציוד הנדסי כבד) – <u>נקבעו בהצהרת ה-יו"ר</u>. כן נקבע <u>בהצהרה</u> כי צוות הבניה יורשה להחזיק 50 רובים והקצינים יורשו להחזיק אקדחים. ו) נקבעו כללים מפורטים בהצהרת ה-יו"ר לגבי הכניסה והיציאה מנקודת הבניה, לרבות השעות, הצירים והלווי (בצרוף ק' קישור ישראלי). ז) <u>בהצהרת ה-יו"ר</u> נקבע כי הכניסה והיציאה אל תחנות ההתראה ומהן תעשה <u>ללא נשק</u>.	
	ד. <u>האזרחים באזור החייץ מס' 1</u>	1) האזרחים באזור החייץ יורשו לבחור לפי רצונם באם להשאר באזור. 2) יערך מפקד אוכלוסין שבעקבותיו יונפקו תעודות ע"י ה-או"ם. 3) הוכן מפה שתגדיר את מיקומם המדויק של תושבים אלה אשר לא יורשו לנוע בחופשיות בתוך אזור החייץ שמעבר לתחום האמור.	1) אזרחים מצרים שגרו בשטח יורשו לחזור אליו (לפי הערכתם כ-7,500 נפש). 2) יתקיים מינהל אזרחי מצרי בשטח. 3) יונפקו תעודות זהות מצריות וה-או"ם יצרף חתימתו. 4) יערך מיפקד אוכלוסין כחודש לאחר ההערכות מחדש ע"י צוות מצרי.	1) לאור התנגדות נמרצת מצד המצרים לא נכלל הנושא בפרוטוקול ואף לא בהודעת ה-יו"ר. יחד עם זאת ניתן מכתב בחתימת ידו של ג'נרל מגדוב שקבע הדברים הבאים:– א) הוגדר מיקומם המדויק של התושבים בחלק הצפוני של אזור החייץ (באלוזה, רומני, רבה, קטיה ואל-נג'ילה).	מהעמדה הישראלית הראשונית התקבלו איפוא הנקודות הבאות: 1) תיחום מיקום מושבם של התושבים. 2) המשכת הספקת השירותים ע"י התושבים המקומיים. 3) תיעוד שישא סימן היכר מיוחד.

מס' סד'	הנושא	עקרי העמדה הישראלית הראשונית	עקרי העמדה המצרית הראשונית	התוצאה שהושגה (פרוטוקול והצהרת ה-יו"ר)	הערות
	א	ב	ג	ד	ה
		4) ה-או"ם יהיה אחראי באופן בלעדי למינהל ולאספקת השירותים. 5) אלה מהתושבים המקומיים (מאזור אל-עריש) המשתתפים כיום באספקת השירותים לאוכלוסיה יוכלו להמשיך לעשות כן. 6) לתושבים יהיה חופש תנועה מלא לאזורי שני הצדדים. 7) תוקם תת-ועדה מיוחדת לטיפול בנושא.	(בשלב מסויים, עם גבור הלחץ הישראלי, הורידו המצרים את הנושא בכללותו מהדיון וסרבו לדון בו).	ב) נקבעה זכותם של תושבים לשוב לאזור (ההסכמה היא על מספר של 2,000 תושבים). ג) תעודות הזהות ינתנו ע"י הרשויות המצריות וישאו חותמת של יונ"פ. ד) התושבים באזור יקיימו את חייהם הסדירים. אלה שמספקים שירותים כיום יוכלו לעשות כן גם בעתיד. ה) המרכז המנהלתי לאזור יהיה בקנטרה.	לאחר שהמצרים סרבו לדון בנושא, הושגה הפשרה, כמפורט בעמודה ד'.
6	הועדה המשותפת	א. חברי הועדה יהיו רשאים להעזר ביועצים ובעוזרים. ב. הועדה תהיה מוסמכת לדון בכל נושא שיועלה ע"י כל אחד מהצדדים. ג. פעילותה של הועדה תהיה סדירה והיא תכונס במועדים קבועים. ד. הועדה תתכנס במטה מיוחד שימצא באזור החייץ. ה. הצדדים יהיו חייבים להשתתף בישיבות הועדה. ו. החלטות הועדה יתקבלו פה אחד. ז. הוועדה תחל בפעולתה חודש ימים לאחר חתימת הפרוטוקול.	המצרים ביקשו לקעקע את יסוד הקביעות והסדירות שבעבודת הועדה וכן רצו להמנע מקביעה לפיה החלטות הועדה יתקבלו בהסכמה הדדית. לאור עמדה זו התנגדו המצרים לקביעת מועדים קבועים לפגישת הועדה ולקביעת מטה קבוע.	א. יו"ר הועדה יהיה המתאם הראשי של כוחות ה-או"ם. ב. ישיבות סדירות של הועדה יתקיימו במועדים שיקבעו. הזימונים יעשו ע"י המתאם הראשי או נציגו. ג. הפגישות יקוימו באזור החייץ במקום בו קציני הקישור של שני הצדדים יהיו ברי-השגה. ד. בעיות שיעמדו על הפרק ידונו בועדה במגמה להגיע להסכם לגביהן. <u>בהצהרת ה-יו"ר</u> נקבעו ההוראות הנוספות הבאות: א. ישיבות הועדה יתקיימו במרווחי זמן מוסכמים. ב. הצדדים ישתתפו בכל ישיבות הועדה. ג. עד להשלמת ההערכות מחדש יערכו מיפגשי הועדה באזור החייץ הקיים. לאחר מכן, יערכו המפגשים באחד ממחנות יונ"פ באזור החייץ. ד. הוועדה תפגש לראשונה חודש לאחר חתימת הפרוטוקול.	על אף הקושי שבניסוח הפרק, הרי בועדה המשותפת, נכללו בו, בסופו של דבר, רוב העקרונות שנכללו בהצעה הישראלית.

סודי

מס' סד'	ה נ ו ש א	עקרי העמדה הישראלית הראשונית	עיקרי העמדה המצרית הראשונית	התוצאה שהושגה (פרוטוקול והצהרת ה-יו"ר)	ה ע ר ו ת
	א	ב	ג	ד	ה
7	טיסות וסיורי אויר	א. <u>טיסות באזור החייץ</u> 1) הצדדים יוכלו לערוך טיסות סיור עד לקו האמצע של אזור החייץ. 2) הוצעו פרטים טכניים שונים (כגון: מספר המטוסים, סוג המטוסים, מספר הטיסות, הודעות מוקדמות לצדדים, ו-כו'). ב. <u>טיסות במפרץ-סואץ</u> 1) ישראל תוכל לערוך טיסות סיור לאורך קו האמצע במפרץ-סואץ. 2) הוצעו פרטים טכניים שונים (כמתואר לעיל).	הסכמה עקרונית לכללים. התנגדות מצרית למספר פרטים טכניים כגון מספר הטיסות וסוג המטוסים. המצרים ביקשו לכלול את הפרק הדן בטיסות במפרץ-סואץ בהצהרת ה-יו"ר. זאת מאחר שנקבע כי הענין לא יופיע בהסכם ובנספח.	א. בפרוטוקול נכללו ההוראות המתייחסות לטיסות הסיור באזור החייץ באופן זהה להצעה הישראלית, בכפוף לשינויים מוסכמים שחלו בהסדרים הטכניים. ב. בהצהרת ה-יו"ר נכללו ההוראות המתייחסות לטיסות הסיור במפרץ-סואץ. בנוסף לכך הסתבר כי מצרים תוגבל אף היא לטיסה אחת ל-3 ימים במפרץ-סואץ. ישראל תהיה רשאית לטוס עד קו E במפרץ-סואץ.	עקרי העמדה הישראלית נתקבלו. הגבלת טיסות המצרים במפרץ-סואץ; להערכתינו בטעות יסודה (ובאם יפנו המצרים בנושא יש להעתר להם). יכולתינו לטוס במפרץ עד קו E הינו הישג שלא שיערנו שנוכל להשיגו.
8	החזרת תועים (אזרחים וחיילים)	התחייבות הצדדים להחזיר תוך 12 שעות אנשים שנפלו או הגיעו לידי הצד השני	הסכמה לעקרון.	הנוסח שהוצע על-ידי ישראל נכלל בהצהרת ה-יו"ר.	
9	יצירת קו לתקשורת בעת חירום	הצדדים יכוננו קו לתקשורת מיידית ביניהם בעת חירום.	התנגדות לניסוח ממנו ישתמע קשר ישיר בין הצדדים.	המתאם הראשי יוודא ויקיים יחד עם הצדדים שיטת התקשרות מיידית למקרי חירום. נכלל בהצהרת ה-יו"ר.	
10	החזרת גופות נעדרים	מצרים תתחייב לעשות מאמץ נוסף לחפש ולהחזיר גופות חיילים ישראלים נעדרים.	הסכמה לעקרון. בקשה להדדיות בהתחייבות.	הסעיף נוסח באופן שמחייב את שני הצדדים.	

<u>ס ו ד י</u>

1

[handwritten Hebrew: נוסח (אמריקאי) מ-20.3.75]

(1) Egypt and Israel resolve that the conflict between them shall not be solved by military means and can only be solved by peaceful means.

(3) They hereby undertake not to resort to the threat or use of force against each other and to settle all disputes between them by negotiations and other peaceful means. The Parties will give written assurances to the USG to this effect.

(2) They confirm their obligation to scrupulously observe the ceasefire on land, sea and air and to refrain from all military or para-military actions against each other [and from assisting in military or para-military actions against the other party.]

(Non-use of force)

March 20, 1975

Egypt and Israel resolve that the conflict between them shall not be solved by military means and can only be solved by peaceful means.

They reconfirm their obligation to scrupulously observe the ceasefire on land, sea and air and to refrain from all military or para-military actions against each other.

They hereby undertake not to resort to the threat or use of force against each other and to settle all disputes between them by negotiations and other peaceful means. The Parties will give written assurances to the USG to this effect.

(Non-use of force)

March 20, 1975

Egypt and Israel resolve that the conflict between them shall not be solved by military means and can only be solved by peaceful means.

They reconfirm their obligation to scrupulously observe the ceasefire on land, sea and air and to refrain from all military or para-military actions against each other.

They hereby undertake not to resort to the threat or use of force against each other and to settle all disputes between them by negotiations and other peaceful means. The Parties will give written assurances to the USG to this effect.

(Non-use of force)

March 20, 1975

משרד ראש הממשלה

ש.
ס.ק.

ירושלים, 30 אפריל 1975

אל : מר א. קדרון, מנכ"ל משרד החוץ
מאת : לשכת היועץ המדיני והמנכ"ל

מצ"ב תמצית הנייר שהכין ד"ר מאיר רוזן.

התמצית הוכנה ע"י מר יהודה אבנר וקבלה אשורו של ד"ר רוזן.

היא מופצת לכל חברי הצוות.

ב ב ר כ ה,

לשכת המנכ"ל

ס ו ד י

ו ע י ד ת   ג' נ ב ה

(תמצית מזכר משה"ח מה-4 אפריל 1975)

(1) המעמד המשפטי וסמכות האו"ם

(א) הבסיס המשפטי לכנוס הועידה הנו החלטת מועב"ט 344 (מ-15.12.73).

(ב) ההחלטה 344 מפרשת את 338 כי הועידה תהיה בחסות האו"ם. ההחלטה מביעה גם את התקווה כי מזכ"ל האו"ם ימלא תפקיד פעיל ומלא בועידה וכי הוא ידווח למועב"ט על מהלך הועידה.

(ג) מאידך, הגיעה ישראל להבנה עם ארה"ב כי תפקיד המזכ"ל יהיה סמלי ומוגבל (מכתב ניקסון לרה"ם מה-13.12.73 ותזכיר ההבנה מה-20.12.73).

(ד) למעשה, שימש המזכ"ל כמארגן הועידה, שיגר את מכתבי ההזמנה מטעם ארה"ב וברה"ם ושימש כיו"ר. לא נקבע מי יהיה יו"ר באם הועידה תתכנס שוב.

(2) הזמנת גורמים נוספים

(א) מכתב ההזמנה קובע כי שאלת משתתפים נוספים מהמזה"ת תדון בשלב ראשון של הועידה בלי לציין מפורשות כי המדובר הוא במדינות בלבד. הענות ישראל להזמנה מהווה, לכאורה, הסכמה לזה.

(ב) לאחר הבהרות הודיעה ארה"ב לישראל (מכתב הנשיא מה-13.12.73 ותזכיר ההבנה מה-20.12.73) כי שיתופם של מדינות, קבוצות או ארגונים נוספים תלויה בהסכמת כל המשתתפים המקוריים בועידה. מאידך, יש במכתב הנשיא סתירה מסוימת כי הוא קובע בהמשך, שכל משתתף יהיה רשאי לסרב לנהל מו"מ עם כל גורם אשר לשתופו לא הסכימה ישראל. מה גם שבתזכיר ההבנה (20.12.73) נאמר שהתזכיר איננו משנה תוכן ההזמנה המשותפת של ארה"ב וברה"ם. קיימת השאלה איפוא, באים אפשר לפרש את הבהרות ארה"ב כלפינו כהתחייבות חד-משמעית לגבי אי שיתופו של אש"פ.

(3) <u>כללי נוהל</u>

(א) אין כללי נוהל לועידה. לפי התקדימים של ג'נבה א' כל החלטה פרוצדורלית נתקבלה ע"י קונסנסוס.

(ב) ביחס לדרך העבודה המעשית הקימה הועידה קבוצות צבאיות אשר במסגרתן נחתמו הסכמי ההפרדה. קבע המזכ"ל בתום הישיבה האחרונה שהועידה תוכל להקים קבוצת עבודה נוספות לעת הצורך אשר ידווחו לועידה.

(ג) לאור התקדים, לא מן הנמנע שהמצרים ינסו לכנס את הוע"ה הצבאית על מנת לדון בהסכם הפרדה שני.

(4) <u>הצעה לתזכיר הבנה עם ארה"ב לקראת חידוש הועידה</u>

נקודות עיקריות

(א) אין לקיים דיון מזה"תי במועב"ט ובעצרת בזמן הועידה.

(ב) אין להזמין משתתפים נוספים ללא הסכמת הצדדים ואש"פ לא ישותף במעמד כלשהו.

(ג) כל החלטה חייבת להתקבל ע"י קונסנסוס ויקבעו כללי נוהל שיהיו מקובלים ע"י כל הצדדים המשתתפים.

(ד) הבסיס לכינון הועידה הוא החלטת 242 עפ"י הפרוש שלנו.

(ה) אם דיוני הועידה יופסקו אזי הסכמי ההפרדה נשארים בתוקפם וכן הפסקת האש של מועב"ט.

(ו) הדיונים יערכו על בסיס בילטרלי.

(ז) ארה"ב תפעל להבטיח שהועידה תכוון למטרת השלום ללא לחץ על ישראל.

(ח) מדינות החסות צריכות למלא תפקיד פסיבי ולא יעלו יוזמות ללא תיאום עם ועל דעתה של ישראל.

(ט) נציג האו"ם לא ימלא תפקיד משמעותי בועידה.

(י) הדיונים יהיו סודיים.

(יא) אין לערוך כל הסכם הפרדה נוסף במסגרת ועדה צבאית וכי כל הסכם יהיה מדיני במהותו.

(5) <u>ב ס כ ו ם</u>

מצרים נקטה בצעדים רשמיים לכינוס הועידה וכן פנתה למספר מדינות נוספות במגמה להביא להשתתפותן. יש לשקול אם עדיף לחכות לזימון הועידה או להודיע כבר שאנו מוכנים להשתתף על בסיס המושב הראשון.

23. 4.75

GREATER JERUSALEM AREA

ANNEXURE TO ARTICLE M OF TREATY

1. The following provisions are designed to promote the underlying unity of the Greater Jerusalem Area to provide for HKJ a defined civil, economic and religious role in the Area, and safeguard the religious interests of the faiths mainly concerned.

2. The Greater Jerusalem Area, comprising the existing municipalities of Jerusalem, Ramallah-Birah and Bethlehem, and adjacent areas, will be divided into an Israel Sector and a Jordanian Sector, as indicated on the attached map.

3. Jordanian nationals residing in the Israel Sector and Israel nationals residing in the Jordanian Sector will be permitted to retain their existing nationality at their option.

4. Freedom of access and worship is guaranteed for adherents of all faiths with respect to their Holy Places and sacred shrines within the Greater Jerusalem Area, subject only to the requirements of public order and security.

5. Each of the Holy Places listed in the attached schedule will have the status normally accorded to diplomatic missions, and will be under the custodianship and jurisdiction of the religious interests concerned. HKJ is recognized as exercising such custodianship and jurisdiction in respect of the Moslem Holy Places listed in the said schedule.

6. The public services of the two Sectors will be unified or co-ordinated as agreed between the parties.

7. Residents of the Greater Jerusalem Area shall have freedom of movement and visit within the whole of the Area, subject to the requirements of public order and security.

8. An agreement shall be negotiated between the parties for the economic development of the Greater Jerusalem Area, including transportation and tourism, and for the sharing of revenues derived from activities falling within the scope of the agreement.

9. A Joint Advisory Board will be established and will make recommendations to the parties with regard to the matters referred to in paragraphs 6 and 7 above.

CHAPTER XII

FINAL CLAUSES

~~Art~~ Article 19

((Ratification))

Article 20

The parties will jointly request appropriate endorsement of this Treaty by the Security Council of the United Nations, but the coming into effect of the Treaty shall not be contingent upon such endorsement.

Article 21

This Treaty will be registered with the Secretariat of the United Nations in accordance with Article 102 of the United Nations Charter.

- - - -

CHAPTER X

MOVEMENT AND CO-OPERATION

Article 15

The parties recognize that history and geography have created an objective affinity of interest between the two countries, and that their economic and human interests are closely related. The parties agree to promote this natural association for their mutual welfare.

Article 16

There shall be the maximum degree of freedom of movement between the two countries, including mutual access to places of religious and historical significance - subject only to the essential requirements of gmmx public order and security.

Article 17

The parties will seek specific agreements of co-operation in such economic spheres in which they may have common interests, such as port facilities, communications, water resources, mineral extraction and tourism.

CHAPTER XI

FREEDOM OF NAVIGATION

Article 18

The parties declare their joint interest in freedom of navigation for the ships of all nations through the international Straits of Tiran and the Gulf of Aqaba, and in free and unimpeded access to their respective ports on the Gulf.

CHAPTER VII
DEMILITARIZATION

Article 12

All areas evacuated by Israel armed forces in accordance with Article 11 above will remain demilitarized, and HKJ undertakes that it will not introduce into these areas armed forces over and above those required for local security purposes, as set out in the attached schedule.

Supervision of the demilitarized zone will be carried out jointly by the parties, in accordance with the agreed arrangements set out in the attached schedule.

CHAPTER VIII
REFUGEES

Article 13

The parties reaffirm the obligations they have respectively undertaken in the context of the agreed plan for a just solution of the refugee problem, attached to this Treaty and forming an integral part of it. It is further agreed that the implementation of other provisions of this Treaty shall not be delayed pending implementation of the said refugee plan.

CHAPTER IX
JERUSALEM

Article 14

The principles and arrangements relating to the Greater Jerusalem Area will be as set out in the Annexure to this Treaty.

CHAPTER IV
PRINCIPLES OF UNITED NATIONS CHARTER

Article 9

The parties affirm that in their relations with each other they will be guided by the principles of the United Nations Charter, in particular the following principles set forth in Article 2 of the said Charter :

(1) To settle their international disputes by peaceful means in such manner that international peace and security are not endangered.

(2) To refrain in their international relations from the threat or use of force against the territorial integrity or political independence of any state, or in any other manner inconsistent with the Purposes of the United Nations

CHAPTER V
BOUNDARIES

Article 10

The parties agree that the permanent, secure and recognized boundaries between them will be as delimited on the map attached hereto.

CHAPTER VI
DEPLOYMENT OF ARMED FORCES

Article 11

Subject to the agreed demilitarization and security arrangements set out in this Treaty, Israel undertakes to evacuate its armed forces from all territory falling on the Jordanian side of the boundaries established by this Treaty, in accordance with the attached timetable.

CHAPTER III

NON-AGGRESSION

Article 3

The parties agree to terminate all claims or states of belligerency against each other, and to respect and acknowledge each other's right to live in peace within the secure and recognized boundaries established under this treaty, free from threats or acts of force.

Article 4

No aggressive action by the armed forces of either party will be undertaken or threatened against the territory, the people or the armed forces of the other.

Article 5

Each party agrees that it will not enter into or remain in any military pact or alliance which can be regarded as directed against the other party, or members of which maintain a claim or state of belligerency against the other.

Article 6

Each party will do all in its power to ensure that no warlike act or act of hostility by any organization, group or individual, will originate from or be committed in its territory, against the territory, population or property of the other party.

Article 7

Each party agrees that it will not engage or participate in any economic boycott activity against the other.

Article 8

Both parties accept that it is inconsistent with this treaty for either of them to place reservations on the applicability of multilateral treaties to the other party.

SECRET

TREATY OF PEACE, FRIENDSHIP AND CO-OPERATION BETWEEN THE HASHEMITE KINGDOM OF JORDAN AND THE STATE OF ISRAEL

WHEREAS the Hashemite Kingdom of Jordan and Israel are resolved to establish a just and lasting peace finally terminating the conflict between them, and to live in friendship and co-operation with each other for the benefit of their respective peoples;

WHEREAS they desire to fulfill their obligations towards each other under Security Council Resolution 242 of 22 November 1947, and the Charter of the United Nations;

The Hashemite Kingdom of Jordan and Israel have, therefore, determined to conclude the present Treaty of Peace, Friendship and Co-operation, and have accordingly appointed the undersigned Plenipotentiaries who, after presentation of their full powers, found in good and due form, have agreed on the following provisions :

CHAPTER I
PEACE

Article 1

As from the date on which this treaty enters into effect, a just and lasting peace will be established between HKJ and Israel.

CHAPTER II
STATEHOOD

Article 2

The parties agree to respect and acknowledge each other's sovereignty, territorial integrity and political independence.

ירושלים, כ"ז בתשרי תשל"ה
13 באוקטובר 1974

סודי

[illegible] עותק 6 מתוך [illegible] עותקים

אל: ראש הממשלה
סגן ראש הממשלה ושר החוץ
שר הבטחון

הנני מתכבד להביא לתשומת לבכם החלטה מס. 38 של הממשלה בישיבתה מיום כ"ה בתשרי תשל"ה (11.10.74):

"38. עמדת ישראל לקראת השיחות עם מזכיר המדינה של ארצות-הברית
הממשלה בשבתה כועדת שרים לעניני בטחון

מחליטים:

א. השיחות עם מזכיר המדינה של ארצות-הברית תתנהלנה על יסוד הודעותיה והחלטותיה של הממשלה הנוגעות לענין קידום השלום באזור, ובמיוחד -

(1) הממשלה חותרת למשא-ומתן - ללא תנאים מוקדמים - על הסכמי שלום עם כל אחת משכנותיה של ישראל;

(2) הממשלה מוכנה להתקדם לקראת שלום עם מצרים גם בדרך של הסכמי-ביניים, לרבות נסיגה אל קו נוסף, בתנאי של קבלת תמורה מדינית ממשית.

ב. נייר העבודה בדבר תוכן אפשרי של הסכם-ביניים עם מצרים, שהוכן על-ידי הצוות בראשות מר מ. גזית, המנהל הכללי של משרד ראש הממשלה, ואשר בידון בישיבת הממשלה - ישמש הנחיה כללית לצוות השרים שינהל השיחות עם מזכיר המדינה. [illegible]
(נייר העבודה שמור במזכירות הממשלה)

ג. הצוות יהיה מורכב מראש הממשלה, סגן ראש הממשלה ושר החוץ ושר הבטחון.

ד. הממשלה תתכנס במוצאי-שבת, לאחר ישיבת העבודה הראשונה עם מזכיר המדינה, לשמיעת דיווח וקבלת החלטות נוספות לפי הצורך.

./תפורסם

סודי

... ה. תפורסם ההודעה המצורפת בזה."

סעיפים א'-ד' הנ"ל לא נרשמו בפרוטוקול החלטות הממשלה מפאת אופים הסודי והינם שמורים במזכירות הממשלה.

ב ב ר כ ה

גרשון אבנר

הודעה לעתונות

הממשלה התכנסה הבוקר בירושלים לישיבה שלא מן המנין, בכדי לקבוע עמדותיה והבהירותיה לקראת השיחות עם מזכיר המדינה האמריקאי אשר יגיע לישראל במוצאי השבת.

בישיבה נטלו חלק הרמטכ"ל, שגריר ישראל בוושינגטון והיועץ המשפטי לממשלה וכן המנהל הכללי של משרד ראש הממשלה.

נתקיים דיון מקיף שערך שעות אחדות והשתתפו בו רוב השרים.

הדיון סוכם על-ידי ראש הממשלה.

לפי הצעת ראש הממשלה תתכנס הממשלה לאחר תום ישיבת העבודה הראשונה שראש הממשלה, סגן ראש הממשלה ושר החוץ ושר הבטחון יקיימו עם מזכיר המדינה האמריקני.

בישיבה זו יימסר לממשלה המידע על הדיונים עם מזכיר המדינה.

בישיבתה הממשלה הבוקר דיווח שר הבטחון על הפעולה למניעת נסיונות בלתי מוסמכים שנעשו להיאחז ביהודה ובשומרון. הממשלה אישרה את הצעדים שננקטו, בהתאם למדיניותה המוצהרת.

==========================

כ"ה בתשרי תשל"ה - 11.10.74

ס ו ד י

השלב הבא עם מצרים - הדרישות הישראליות

(א) **עיקרי הדרישות הישראליות**

1. ההתקדמות לקראת שלום צריכה למצוא את בטויה בהצהרה מצרית מאחד הסוגים הבאים :

(א) הצהרה על גמר מצב לוחמה - האפשרות הטובה.

לחלופין -

(ב) הצהרה על ביטול פעולות לוחמה וזכויות לוחמה.

לחלופי חלופין -

(ג) הצהרה על ויתור על כל שמוש בכוח או איום בכוח.

באם הסכם יכלול הצהרה מצרית בהתאם לאפשרויות (ב) או (ג) אין להסתפק בהצהרה כנ"ל אלא יש לפרט את ההתחייבויות החיוביות והשליליות כחלק מהותי של ההסדר.

2. חשיבות מרכזית נודעת להסדרים הבטחוניים שפורטו להלן, במיוחד פרוז. השטח שיפונה ורווח הזמן.

3. יש לחייב את מצרים למלוי ההתחייבויות שלה שנתקבלו במסגרת הסכם הפרדה, כגון מעבר מטענים ישראלים עם פתיחת התעלה.

4. התחייבות מצרית, בדבר זניחת אמצעים אלימים, לרבות תמיכה בפח"ע.

5. הרחבת חופש השיט.

6. הכרה בחופש הטיס בנתיב ים סוף.

7. המנעות מחרם כלכלי, תעמולה ופעילות מדינית עוינת.

8. המרת ההתחייבויות המצריות העקיפות בענין מטענים [ו]סילוק יונ"ף להתחייבויות ישירות.

ה ע ר ה : ככל שמצרים תסרב להכליל נושאים אלה או חלקם בהסכם הגלוי ניתן יהיה למצוא להם בטוי במסמכים סודיים וכדומה.

(ב) שיקולים בקשר להסכם ולמו"מ

1. בטיוטת ההסכם שתמצא בידי מנהלי המו"מ מטעמנו יש לכלול מספר נושאים ונסוחים אלטרנטיבים. ברור מראש שאין סכוי שאכן המצרים יקבלו את פרטי הנוסח כמות שהוא. אולם ריבוי הנושאים והנסוחים מיועד לתת מרחב תמרון למנהלי המו"מ מצדנו.

2. להסכם אפשר יהיה להוסיף מכתב מן האמריקנים או תזכירי הבנה או התחיבויות הדדיות במסמכים תתומים נפרדים, בהם יכללו, כדי להקל על קבילותם, נושאים שאי אפשר, מסבה זו או אחרת, לציינם במפורש בהסכם. אמנם המגמה צריכה להיות לצמצם אפשרות זו ולהכליל את מירב הנושאים בהסכם עצמו. כמו כן ראוי להשתדל לכלול נושאים בהסכם החדש אשר הוסכם עליהם בהצבעה בעת חתימת הסכם ההפרדה.

3. מוצע כי שם ההסכם יהיה :
Egyptian Israeli Agreement in Pursuance of the Geneva Peace Conference.

4. במהלך המו"מ ראוי לעשות מאמץ להגיע להדברות עם מצרים במישרין או בעקיפין לשם קבלת התחייבויות נאותות בדבר המנעות מצרים מלהפריע או לחבל במו"מ בין ישראל לירדן ובין ישראל לסוריה. כן יש לקבל התחיבות מצרית בדבר המנעות מלהצטרף לתוקפנות סורית נגד ישראל.

5. בשלבים הראשונים של המו"מ ראוי להגיע להסכמה כי הסכם ההפרדה הנוכחי נשאר בתוקפו.. וזאת, למקרה שהמו"מ מסתבך.

(ג) <u>שיקולים בטחוניים</u>

באשר להיבטים הבטחוניים של ההסכם, נקודת המוצא היא שעדיין קיימים סכוני המלחמה ועל כן אסור שהשינוי בקווים יפגום בכושרו של צה"ל להגן על המדינה. יתירה מזו, יש לשאוף לשיפור כושר זה.

העקרונות הם :

(א) הסכמה על הפסקת פעולות לוחמה כולל טירור.

(ב) הקוו החדש צריך להקנות למדינה את כל האופציות המלחמתיות (מגננה, מתקפה מונעת ומתקפה לאחר מגננה).

(ג) קביעת אזור חיץ מפורז לחלוטין מכוחות ומתשתית צבאיים של האויב בעומק מספיק אשר יקנה זמן התרעה שיאפשר לערוך את צה"ל בזמן למתקפת מנע או למגננה.

(ד) הקו הקדמי של אזור הדילול המצרי לא יקודם מעבר למוסכם בהסכם ההפרדה הקיים ולא תוגדל בצורה משמעותית כמות הכוחות המצריים הרשאים להמצא בו.

(ה) תקבע מערכת הפיקוח על הפירוז שתגביר את זמן ההתרעה (אפשר להסכים על מתקני התרעה של שני הצדדים בשטח המפורז). כמו כן רצויות פגישות בין מפקדים מקומיים ואף סידרים משותפים.

(ו) חייב להיות מוסכם כי יחידות האו"ם תשארנה דרך קבע משך כל תקופת ההסכם, ללא הזדקקות לחידוש המנדט ע"י מועב"ט מדי פעם. יוסכם כי בכוח האו"ם ישתתפו יחידות ממדינות אשר לשני הצדדים יחסים דיפלומטים אתן ושאינן חברות קבועות של מועב"ט .

(ז) זמן המעבר מן הקו הקיים אל הקו החדש מותנה מהבחינה הבטחונית בהקמתה והשלמתה של תשתית צבאית (תחזוקה, התרעה, ביצורים, דרכים וכו') ומהבחינה המדינית במלוי ההתחייבויות שמצרים נטלה על עצמה בהסכם ההפרדה הקיים (פתיחת התעלה, מטענים ישראלים) יש לשאוף שהזמן הדרוש כדי להגיע לקו החדש יהיה ..... בכל מקרה אין להסתפק בפחות ..... יודגש שתזוזה מהקו החדש הזה לקו נוסף, קרוב יותר לגבול הבינלאומי, אשר יכול להיות הקו הסופי, יחייב כבר תקופה של .... לבנין התשתית הבסיסית אשר חלקים חשובים ממנה יצטרכו להיות ממוקמים עוד יותר עמוק מזרחה וצפונה. מכאן שמבחינת השיקול הבטחוני (תשתית) משך ההסכם חייב להיות....... שנים.

(ח) בעוד שאין להתנגד לפעילות אזרחית מצרית בשטח המפונה יש למנוע בנית תשתית צבאית במסווה פעילות כזו.

(ט) כלפי ארה"ב יובהר כי ביצוע ההסכם הנ"ל מותנה מבחינת ישראל בהגשמת ההתחייבויות האמריקניות השונות, ארוכות הטווח.

10.10.74

TREATY OF PEACE, FRIENDSHIP AND CO-OPERATION BETWEEN THE UNITED ARAB REPUBLIC AND THE STATE OF ISRAEL

The United Arab Republic and the State of Israel,

1. Resolved to settle in a final and definitive manner the Palestine conflict which has caused such untold suffering since 1948;

2. Desiring to fulfil their obligations under Security Council Resolution 242, and the Charter of the United Nations, and to terminate the state of war, including all acts of belligerency, both active and passive, and to establish a state of just and lasting peace;

3. Resolved to live in friendship, co-operation and good neighbourly relations with each other for the benefit of their respective peoples;

4. Desiring to remove the barriers which deny to both peoples the free exchange of information, ideas, goods and services;

5. Having reached agreement on the solution of all the outstanding questions between them;

Have, therefore, determined to conclude the present Treaty of Peace, Friendship and Co operation, and have accordingly appointed the undersigned Plenipotentiaires who, after presentation of their full powers found in good and due form, have agreed on the following provisions :

ARTICLE 1

[Establishment of Peace]

A just and lasting peace will be established between UAR and Israel from the date on which this treaty enters into effect.

ARTICLE 2

[Liquidation of Conflict and Respect for Statehood]

The Parties declare that, by this Treaty, the Palestine dispute is definitively settled. They agree to respect and acknowledge each other's sovereignty, territorial integrity and political independence, and not to make or support claims against the sovereignty, territorial integrity or political independence of either Party, if such claims are made in future by any group or any State.

ARTICLE 3

[Termination of Belligerency]

The Parties agree to terminate all claims and states of belligerency, both active and passive, against each other, and to respect and acknowledge each other's right to live in peace within the boundaries established under this treaty, free from threats or acts of force.

ARTICLE 4

[Prohibition of Acts of ar]

No acts of war or of warlike nature will b undertaken by the armed forces of either Party or threatened against the territory, people or armed forces of the other Party.

ARTICLE 4a

[Diplomatic and Consular Relations]

Diplomatic and Consular relations shall be established between the UAR and Israel. For this purpose, it is agreed that the two States shall proceed forthwith to exchange diplomatic representatives of the rank of Ambassador and that the question of the establishment of consulates in the territories of the UAR and Israel respectively shall be settled through diplomatic channels.

ARTICLE 5

[Alliances]

Neither Party shall enter into or remain in any military pact or alliance directed against the other Party, or whose members maintain a claim or state of belligerency against the other.

Neither Party shall allow armed forces of a third State to be stationed in its territory. Armed forces of such States now stationed in the territory of either Party shall be withdrawn within 14 [illegible] ys of the entry into force of this Treaty.

[of a third State which maintains a state of belligerency against the other party]

ARTICLE 6

[~~Terror~~ist Groups]

[be responsible for terrorism]

Each Party shall ensure that no warlike act, act of hostility or violence by any organization, group or individual, originates from or is committed in its territory, against the territory, population, citizens or property of the other Party, in any part of the world.

Each Party undertakes to prevent the preparation and organization of such activities in its territory, and will not tolerate the existence on its territory of organizations, groups or individuals whose object is the carrying out of such activities.

ARTICLE 7

(Economic Warfare)

Each Party agrees that it will not engage or support any economic warfare or boycott activity against the other, including such activities as are set out in the Protocol contained in Annex ...

[It shall terminate economic warfare in all its manifestations]

ARTICLE 8

[Reservations to Multilateral Treaties]

The Parties declare that it is inconsistent with this Treaty to place reservations on the applicability of multilateral treaties to the other Party. They agree to withdraw and annul forthwith reservations made in the past.

ARTICLE 9

[U.N. Charter Principles]

The Parties affirm that in their mutual relations they will be guided by the principles of the United Nations Charter, including the following:

(1) To settle their international disputes by peaceful means in such manner that international peace and security are not endangered;

(2) To refrain in their international relations from the threat or use of force against the territorial integrity or political independence of any State, or in any other manner inconsistent with the Purposes of the United Nations.

The Parties declare that they shall refrain from interfering in the domestic affairs of the other Party for any reason whatsoever.

ARTICLE 10

[Hostile Propaganda]

Each Party shall abstain from political warfare, hostile and irridentist propaganda, and incitement to hatred and violence.

ARTICLE 11

[Participation in International Organizations]

Each Party shall support the participation of the other Party in organizations and activities of Afro-Asian and developing countries, and in regional organizations. They shall support the establishment of a U. N. Economic Commission for the Middle East to which they will belong.

ARTICLE 12

[~~New~~ Boundaries]

The Parties agree that the permanent, secure and recognized boundaries between them will be as delimited on the map attached hereto.

ARTICLE 13

[Respect for Boundaries]

The Parties declare that they shall respect unreservedly the territorial integrity of the other Party within the boundaries agreed upon in this Treaty, and that they have no territorial demands against each other, nor will they have such in future. They regard these boundaries as inviolable.

ARTICLE 16

[Boundary Commission]

The Parties agree to establish a joint Boundary Commission, the functions and composition of which are set out in the Protocol contained in Annex ...

ARTICLE 15

[Deployment of Forces]

Subject to the agreed demilitarization and security arrangements specified in this Treaty, Israel undertakes to evacuate its armed forces from all territory falling on the UAR side of the [position] boundary established by this Treaty, in accordance with the attached timetable.

The implementation of this provision shall begin on the ... day following the exchange of instruments of ratification, and shall proceed thereafter in accordance with the timetable as set out in the Protocol contained in Annex ...

ARTICLE 16

[Demilitarization]

All areas evacuated by Israel armed forces in accordance with Article 15 above will remain demilitarized, and UAR undertakes not to introduce into these areas armed forces over and above those required for local security purposes, and not to construct military installations, as set out in the Protocol contained in Annex ...

Supervision of the demilitarized zone will be carried out jointly by the Parties, in accordance with the agreed arrangements set out in the Protocol mentioned in the preceding paragraph.

ARTICLE 17

[Arms Limitation]

In order to eliminate the arms race, which is wasteful, and a source of tension, the Parties agree to regulate the size of their armed forces and the type of their armaments and weapons-systems. Such regulations are set out in the Protocol contained in Annex ...

ARTICLE 18

[Refugees]

The Parties reaffirm the obligations they have undertaken in the context of the agreed plan for a just solution of the refugee problem, set out in the Protocol contained in Annex ... It is further agreed that the implementation of other provisions of this Treaty shall not be delayed pending implementation of the said refugee plan.

ARTICLE 19

[Promotion of Mutual Interests]

The Parties recognize that history and geography have created an objective affinity of interest between their countries, and that their economic and human interests are closely related. The Parties agree to promote this natural association for their mutual benefit.

ARTICLE 20

[Movement between Parties]

There shall be the maximum degree of freedom of movement between the two countries, including mutual access to place· of religious and historical significance - subject only to the essent 1 requirements of public order and security.

Innocent movement of persons and goods across the boundaries shall be permitted, as set out in the Protocol contained in Annex ...

ARTICLE 21

[Economic Cooperation]

The Parties will seek specific agreements for co-operation in such economic spheres in which they may have common interests, such as port facilities, communications, water resources, mineral extraction, tourism, health, meteorology and crime-prevention. They agree to establish and maintain normal trade and commercial relations.

ARTICLE 22

[Financial Claims]

The Parties reciprocally waive any and all financial, economic and property claims arising from any aspect of the Palestine dispute.

ARTICLE 23

[Free Passage]

Each Party shall cease all maritime interference with ships of all flags, including that of the other Party, and shall allow free and unimpeded access to their respective ports. All belligerent rights of search and seizure are irrevocably waived, as between the Parties.

ARTICLE 24

(Navigation in certain international waterways)

The Parties undertake to respect and to uphold freedom of navigation for the ships of all nations, including those of Israel and of the UAR, in the Gulfs of Suez and Aqaba and in the Suez Canal, as set out in the Protocol contained in Annex ...

ARTICLE 25

[Self-Defense]

Both Parties agree that the violation by either of them of any of the Articles enumerated below justifies the exercise by the aggrieved Party of the right of self-defense under Article 51 of the Charter of the United Nations, and the taking of such measures as maybe necessary for the protection of its security: ...

....

....

ARTICLE 26

[Dispute Settlement]

The Parties agree to settle amicably and speedily all disputes concerning the interpretation or implementation of this Treaty. Such a dispute which has not been settled through diplomatic channels may be submitted by either Party to ...... whose functions and competence are set out in the Protocol contained in Annex ...

ARTICLE 27

[Security Council Endorsement]

The Parties shall jointly request appropriate endorsement of this Treaty by the Security Council of the United Nations, but the coming into effect of the Treaty shall not be contingent upon such endorsement.

ARTICLE 28

[Annexes and Protocols]

The Annexes and Protocols to this Treaty shall have force and effect as integral parts of this Treaty.

ARTICLE 29

[Ratification]

The present Treaty shall be ratified. It shall come into force immediately upon the exchange of instruments of ratification.

ARTICLE 30

[Registration]

This Treaty will be registered with the Secretariat of the United Nations, in accordance with Article 102 of the United Nations Charter.

[Final Clause]

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned have signed the present Treaty.

DONE at ....., this ... day of ... 19... in the Arabic, English and Hebrew languages, the English text being authoritative.

ירושלים 4.11.74

סודי ביותר
310י

מחשבות על נושא הסדר

א. הנחות יסוד

(1) הזמן שוב איננו נתון חיובי מבחינתה של ישראל

מדיניות ישראל עד אוקטובר 1973 היתה בנויה על ההנחה שמה שלא יעשה השכל יעשה הזמן ושלישראל העצמה הצבאית להגן על מדיניות זו במדה ותובא במבחן צבאי. משנתבטלה הנחה זו (התבטלה ולא נתבדתה, לאחר שלא השכלנו לאבטח את אגפיה) מצווים אנו להכיר באמיתות חדשות ומציאות חדשה שעיקריה, מחד גיסא, התעצמות ערבית צבאית, כלכלית ומדינית ללא תקדים וללא אח ורע בתקופתנו; ומאידך, התקרבות מהירה של ישראל לפסגת הפוטנציאל הצבאי שלה תוך התנשלות דוהרת מנכסיה הכלכליים והמדיניים וסכנת ערעור יציבותה החברתית, במקרה של משבר כלכלי חמור. בנתונים אלה אין הזמן מהווה יותר נתון חיובי מבחינתה של ישראל. המושג "להרוויח זמן" כוחו יפה היום אך ורק לצורך המידי של שיקום צה"ל. מאותו רגע בו הושגה משימה זו חדל הוא מלשמש שוב יעוד חיובי.

(2) לערבים אין שום כוונות לעשות שלום עם ישראל ולא להניח לקיומה, לא הפיזי ולא העצמאי

דבר זה כוחו יפה לגבי סאדאת בדיוק באותה מדה שהוא נכון לגבי ערפאת. ההבדל בין השנים הנו אך ורק בסגנון ובטקטיקה. הראשון טכססן המנסה ומקווה להשיג יעדיו במינימום מאמץ וקרבנות ומאמין שהדבר בהישג ידו; השני, מהפכן נאמן לדרכו המהפכנית שהגיע לאן שהגיע בזכות שיטותיו ושאין לו שום סיבה להטיל ספק בצדקתו או ביעילות דרכו. בכל זאת, אין שום שינוי דרך או כוונות כלשהם. הדבר המאפיין מדיניות הערבים הנו עקביותה. אשר אמר סאדאת לברברה וולטרס ב-1974 - ממש באותן המלים - אמר קודמו לקליפטון דניאל ב-1968.
"Land and People" נשארו יעדי הערבים ונבצר להבין מדוע צריך סאדאת, לאחר נצחונו ב-1973, להיות פחות דבק ביעדים אלה משהיה נאצר לאחר מפלתו ב-1967. באותה מדה לא מובן מדוע היתה צריכה מלחמת יום הכפורים ותוצאותיה (ה- aftermath שלה), אותן אפשר היה לחזות ללא קושי רב מאותו רגע בו לא ניתן לישראל להביא להכרעה צבאית ממשית, לשכנע את הערבים שבדרך זו בה הלכו עד כה לא יוכלו לנו. היפוכו של דבר הוא הנכון.

אם מקבלים אנו איפוא את ההנחה שהזמן שוב אינו פועל לטובתנו או משמש אותנו, אלא הצטרף אף הוא למחנה אויבינו - כפי שאכן גורסים ומאמינים הם עצמם - אזי בהכרח מתבקשת המסקנה כי מלחמה היא בלתי נמנעת וכל המקדים הרי זה משובח. לית מאן דפליג כי סבירותה של מלחמה זו היא גבוהה. ואולי מלחמה נוספת היא אכן בלתי נמנעת. אולם לפני שמשלימים עמה מצווים אנו לבדוק כל אפשרות להסדר שתמנע מלחמה נוספת וזאת תוך ניצול מחוכם ונועז של אלמנט "המלחמה הבלתי נמנעת" עצמו לצורך מניעתה היא.

להלן מחשבה על נושא הסדר ושעיקריה הם :

(א) ההסדר יהווה package deal כולל וחד פעמי

(ב) ההסדר יהיה בין ישראל לארה"ב, ואינו מחייב הסכמה ערבית פורמאלית

(ג) ההסדר יהיה מורכב משלושה אלמנטים :
(1) הסדר טריטוריאלי
(2) אי לוחמה מעשית
(3) חוזה בטחון ישראלי-אמריקני

(א) במידה ויש לפורמולה הנ"ל סיכוי כלשהו הרי זה כ- package deal. לא כבסיס למו"מ בין ישראל למדינות ערב, לא בנפרד ולא בצוותא, דבר שהנו לפי כל הסימנים, חסר סיכוי ותכלית - אלא כמצע להסדר שיוגש לארה"ב [redacted], תוך הבהרה שזוהי פחות או יותר המלה האחרונה או לפני האחרונה ושאימוצה, ולו גם האונילטרלי, ע"י ארה"ב הינו הסיכוי האחרון למנוע מלחמת חרמה במזה"ת כשם שהינו הסיכוי הראשון והיחיד לכונן הסדר באזור אשר יענה על צרכיהם היסודיים של הגורמים העיקריים באזור.

מנקודת ראותה של ישראל עקרון ה- package deal עדיף על שיטת ההסדרים החלקיים בנוסח "דונם פה ודונם שם" והמו"מ המפוצל המלווה אותם. ראשית, מאפשרת גישה זו ריכוז המאמץ והמשקל הסגולי הישראלי במקום פריטה לפרוטות של כח המיקוח המדיני שלנו vis à vis ארה"ב וערעור האמינות הצבאית שלנו vis à vis ארצות ערב. שנית, היא מאפשרת התמודדות עם הבעיההיסודית של הבטחת ואבטחת קיומנו עם סיכוי סביר להשגת שניהם במקום זכיה במרווחי זמן הולכים וקצרים, עבורם אנו משלמים במטבע כפולה ומשולשת (פעם עבור סאדאת עצמו, אח"כ עבור שירותיו הטובים כלפי הסורים ואח"כ כלפי שירותיו הטובים כלפי המחבלים, וחוזר חלילה), כל זאת כשהלחץ על משאביה המוגבלים והמתדלדלים של מדינת ישראל מעמיד

בסימן שאלה עצם יכולתנו לעמוד בכל זאת לאורך ימים. בנוסף לכך, יהיה באימוץ שיטה זו משום הקלה חשובה על מאבקנו הציבורי-הסברתי בארה"ב, בה צפויים לנו עוד מבחנים קשים עם הצטרפותו של אש"פ ל"משפחת העמים" ועם גבור העצמה הכלכלית הערבית.

(ב) במדה והיו עוד ספקות ביחס לכוונות הערבים באה ועידת רבאט והסירה אותם. אכן כנראה "אין עם מי לדבר", לא רק בכוון מזרח אלא בכוון דרום, שלא לדבר על כוון צפון. אין עם מי לדבר ואין עם מי לעשות הסדר. הסדר יכול להיות היום רק בין ישראל לארה"ב. עמה עלינו להתדיין, והיא הנדבך המרכזי בכל הסדר שיש בו משום בטחון וקיום לישראל. לפיכן, עלינו להתאים עצמנו בכל שנוכל להרשות לעצמנו, לתפישתה של ארה"ב ביחס לשני מרכיביו האחרים של כל הסדר באזור דהיינו, שטחים ויחסי ישראל-ערב. כלומר, אין לא סיפוח שטחים ולא שלום - לא בנוסח חזון אחרית הימים ולא בנוסח אי לוחמה. בתמורה על התקרבות ישראלית נכבדה לתפיסה האמריקנית של שני המרכיבים האלה תבקש ישראל התקשרות בטחונית פורמלית ומעשית שיהיה בה גם משום פיצוי על ויתורינו הגדולים בתחומים האחרים פלוס מניעת מלחמת חרמה חדשה במזה"ת, והפעם מלחמת חרמה ביוזמה, לאו דווקא ערבית.

הבנה ישראלית-אמריקנית ביחס להסדר מעין זה אינה בהכרח טעונה הסכמה ערבית פורמלית. די באימוצה האונילטרלי של ארה"ב כדי שתכנס לתקפה ותהפוך את המציאות במזה"ת מן הקצה אל הקצה וספק רב ביותר אם יהיו מוכנים, לא הערבים ולא הסובייטים, להעמיד הסדר מעין זה במבחן. לאמיתו של דבר, כל מה שדרוש הוא השלמה מצרית עם הסדר מעין זה ודבר זה איננו בהכרח בלתי אפשרי, במדה וההסדר הטריטוריאלי עם מצרים יהיה מותאם לכך. יתרה מזאת, הסדר במתכונת זו עשוי לקסום למצרים באשר הנו משחרר אותה מכל התחייבות ישירה כלפי ישראל ויכול להיות מוצג על ידה כאילו אין לה ברירה, אלא להשלים עמו מאחר ואומץ ע"י ארה"ב.

ג) אין זה מתפקידו או סמכותו של תזכיר זה להכנס לפרטים כלשהם ובוודאי שלא להעלות כל סכמה טריטוריאלית. להלן רק כמה מחשבות.

(1) הנושא הטריטוריאלי

ב ס י נ י : הסדר מורכב מארבעה אלמנטים : הכרה ישראלית פורמלית בריבונות מצרית על כל חצי האי, נסיגה ישראלית לקו שבבחינת "השורה התחתונה" שעברו המערבי יפורז ועברו המזרחי יוגדר כאזור בטחון בשליטה ישראלית.

שרם א שיח' : חלק מאיזור הבטחון הישראלי.

הגדה המערבית : הגדרת אזור בטחון ישראלי לאורך הירדן ובמספר נקודות ביהודה ושומרון. התישבות, או המשך התישבות, ישראלית באזורי בטחון אלו, וכהם בלבד. במקביל הגדלת האוטונומיה הערבית המקומית. במלים אחרות, הפיכת הגדה דה פקטו לקונדומיניון ישראלי-ערבי תוך השארת האופציות המדיניות הפורמליות פתוחות - כולל חוסיין.

ה ג ו ל ן : יוגדר כאזור בטחון בשליטה ישראלית.

ירושלים : סטטוס קוו.

ע ז ה : סטטוס קוו.

(הערה ביחס לאזורי הבטחון : לא רק שאין בכך כל חידוש או שינוי אלא שאין מעצמה שאינה מחזיקה באזורי בטחון. ארה"ב-גואנטנמו, פנמה. בריטניה-גיברלטר, קפריסין (sovereign bases!). צרפת-ג'יבוטי. ברה"ם-כל מזרח אירופה).

(2) יחסי ישראל-ערב

תביעותיה של ישראל לשלום ואף לאי לוחמה אינן מקובלות כבר כמעשיות. עם זאת, יש עוד משקל להשלמה ישראלית, ע"י הסרת התבעיה גם לזה וגם לזה והסתפקות במצב של אי לוחמה מעשית. הקריטריונים לאי לוחמה מעשית אינם פונקציה משפטית אלא פרי הסדרים מעשיים ופרגמטיים. לגבי דידנו חייבים הם לכלול בכל מקרה גם כאלה שניתן לכנותם כ"ראשי גשר" לעידן יחסיםטוב יותר, בעיקר עם מצרים. הללו יכולים לכלול, מעבר אניות ישראליות בתעלה ומתן שירותי חירום לאניות וצוותים תוך מעבר; הרפיה מעשית של כל מדיניות החרם; מעבר ותנועה ישירים של תיירים ממדינות ערב וישראל וממנה. בנוסף לכך, הסכמה או השלמה ערבית עם כינונם מחדש של יחסים דיפלומטיים בין ישראל לבין המדינות שניתקו יחסיהן עמה ב-1973. לדבר זה ערך סמלי חשוב כאינדיקטור עקיף להשלמת הערבים עצמם עם ההסדר.

(3) במציאות החדשה שלפנינו אין ערך לכל הסדר אלא אם כן הוא מעוגן בהתקשרות בטחונית בין ישראל וארה"ב

לכך זקוקים לא רק ישראל אלא גם הערבים ואף הסובייטים. הגיע המועד לנסות לחסל אחת ולתמיד את אותה מדה של element of doubt ביחס למחוייבותה של של ארה"ב כלפי ישראל, ובטרם תחול בן ארוזיה. יתירה מזאת, על מנת שיהיה להסדר זה שיניים של ממש חייבת המחוייבות להיות ישירה , חשופה ובמקום. דהיינו, בדמות ובאמצעות למשל, בסיס ימי אמריקני בצפון הארץ ובסיס אוירי אמריקני בדרום הארץ, סמוך לקו 1967 , ולו רק ניתן, משני עבריו.

מבחינתה של ארה"ה החידוש שבכינון התקשרות בטחונית פורמלית עמנו איננו רב בעצם במדה או כל עוד דבקה היא בהתחייבותיה כלפינו. בנוסף לכך, יהיה במיסוד יחסיה הבטחוניים של ארה"ב עם ישראל משום הסרת ספקות ומניעת אי הבנות עם הסובייטים שהיו, והנם, מקור לדאגתם הרבה של שתי המעצמות מפני miscalculation והתנגשות ביניהן. בכך יחדל המזה"ת להיות הזירה היחידה בעולם בה עוד מתגוששים שני הגושים ללא כללי משחק ידועים, מובנים או מסודרים.

מבחינה אסטרטגית גלובלית עשוי להיות לארה"ב ענין מחודש בבסיס בישראל לאור המצב החדש שנוצר באגן המזרחי של הים התיכון בעקבות משבר קפריסין, ואולי אף לקראת תמורות אפשריות במשטרים ביוון, יוגוסלביה וספרד, שלא לדבר על פורטוגל - ולנוכח אי יציבותה הפנימית הגוברת של איטליה. למותר לעמוד על חיוניותה של נוכחות הצי הששי במימי הים התיכון עבורנו. עשוי לקרות שנוכחות זו ברבות הימים, ולאו דווקא הרחוקים במיוחד, תוכל להיות אפשרית רק באמצעות בסיסים בישראל עצמה!

סיכוייו של הסדר מעין זה שתואר לעיל תלויים בשלושה תנאים :

(1) נטילת היוזמה המדינית ובמיוחד מידי מזכיר המדינה האמריקני, בצורה מהירה וחדה.

(2) חידוש ושיקום האמינות הישראלית, ובעיני ארה"ב בראש ובראשונה.

(3) תקיפות ונחישות בכל המהלכים והמגעים והתנגדות לכל נסיון אמריקני למהול ולפרוט הצעה להסדר ברוח זו.

כאמור, סבירותה של מלחמה היום היא ללא ספק גדולה מסבירות האפשרות להגשים הסדר מעין זה. אף-על-פי-כן, אין הדבר פוטר אותנו מלעשות מאמץ מירבי במושגים ומונחים כאלה ולו רק כדי שנהיה במצב בו נוכל לומר לארה"ב כי מלאנו חובתנו בכבוד, במאמץ להשגת הסדר.

שלמה ארגוב

4.11.74

משירין

EMBASSY OF ISRAEL
WASHINGTON, D.C.

שגרירות ישראל
ושינגטון
322

סודי ביותר
לנמען בלבד

ח' בטבת תשל"ד
2 בינואר 1974

א ל : מר מ. גזיה, המנהל הכללי, משרד ראש הממשלה

מאת : הציר, וושינגטון

הנדון: "תזכיר ההבנה"

בהמשך למכתבי 311 מ-26 בדצמבר 1973, הריני מצ"ב את האישור הרשמי בכתב שקבלתי היום מגנרל סקוקרפט, בצרוף צילום של התזכיר ומכתב הלואי שאני העברהי לו בזמנו.

ב ב ר כ ה,
מרדכי שלו
מרדכי שלו

THE WHITE HOUSE

WASHINGTON

December 31, 1973

Dear Mr. Minister:

This note is in confirmation of the accuracy of the text of the "Memorandum of Understanding" agreed upon during the Secretary's visit to Israel on December 16-17, 1973.

Sincerely,

Brent Scowcroft
Major General, USAF
Deputy Assistant to the President
for National Security Affairs

Minister Mordechai Shalev
Embassy of Israel
1621 22nd Street, N. W.
Washington, D. C. 20008

EMBASSY OF ISRAEL
WASHINGTON, D.C.

שגרירות ישראל
וושינגטון

20 December 1973

The Honorable
Major General Brent Scowcroft
The White House
Washington, D.C.

Dear General Scowcroft:

Further to our telephone conversation of this morning, and my letter of December 13th, I take pleasure in forwarding to you herewith two copies of the "Memorandum of Understanding", including the changes agreed upon during the Secretary's visit to Israel on December 16-17, 1973.

I would appreciate it if you were to return one of the copies and confirm that this is indeed the text agreed upon by the Secretary.

Sincerely,

Mordechai Shalev

Mordechai Shalev
Chargé d'Affaires
ad interim

Enclosures

MEMORANDUM OF UNDERSTANDING

This Memorandum of Understanding is intended to express how Israel and the United States will approach their respective roles at the Geneva Conference.

1. The Governments of Israel and the United States agree that the Geneva Conference is aimed at the attainment of a just and durable peace between the parties, that this peace will be a contractual peace between Israel and its Arab neighbors, and that its objective is full reconciliation between the two sides.

2. In the spirit of the special relationship that exists between our two countries, the United States will consult fully with Israel on a step-by-step basis with respect to any ideas it may wish to explore with the Soviets or with the Arabs concerning the settlement.

3. The U.S. will make a major effort with the Syrians and Soviets to achieve a prompt and satisfactory solution to the Israeli-Syrian POW problem. It will press Syria to submit promptly a list of POW's, to permit the International Committee of the Red Cross to visit them and report that they are being treated in conformity with the Geneva Convention and will agree to an immediate exchange of wounded POW's. If Syria has not taken the above action, Israel will participate in the opening phase of the conference

but not undertake any substantive discussion with Syria at that phase, and the U.S. will show full understanding for Israel's attitude.

4. Israel reiterates its decision to observe scrupulously the ceasefire on land, air and sea on a reciprocal basis. The United States will exercise its good offices in order to assure that the other side will abide by its undertaking to observe scrupulously the ceasefire. If the U.S. has reason to believe that there has been any change in the Egyptian position the U.S. will seek a reconfirmation that the Egyptian commitment to observe the ceasefire remains in force.

5. All the existing arrangements with regard to the non-military supply to the Third Army as well as the City of Suez will be maintained unless superseded by other arrangements mutually agreed.

6. The United States will do its utmost to insure that the existing arrangement regarding the uninterrupted passage of ships through Bab-El-Mandeb, to and from Israel, will remain in force, and that Egypt will not apply any blockade measures.

7. It is understood that, in accordance with accepted international procedure, the participation at a subsequent phase of the conference of any possible additional state, group or organization will require the agreement of all the initial participants.

8. The negotiations in the Conference will be conducted between the parties concerned as specified in Resolution 338. Israel and the United States agree that it is their view that the Secretary General should participate in the opening sessions in a non-substantive capacity and that he can appoint a representative who would remain throughout the Conference after he has left. His principal duty would be to keep the Secretary General informed and to help assure that the technical and conference arrangements being provided by the U.N. are in order.

9. Since the negotiations between the parties are under U.S.-USSR auspices, it is expected that the two major powers will maintain close contact with each other and the negotiating parties. At the same time, it is the view of both Israel and the United States that the prime focus should be negotiations between the parties concerned. The U.S. will work in concert with Israel to maximize opportunities for negotiations between the parties without the presence of either of the major powers.

10. In view of the fact that the Soviet Union does not maintain diplomatic relations with Israel, the Government of Israel seriously questions the propriety and the feasibility of the Soviet Union acting as one of the two powers under whose auspices the Conference is being held. The United States notes Israel's reservations regarding the role of the Soviet

Union at the Conference. The United States will make every effort in its consultations with the Soviet Union to encourage it to play a constructive role at the Conference.

11. The Peace Conference will not discuss or take any action on any substantive issue prior to the elections in Israel, other than the question of the disengagement and separation of forces. The Peace Conference will reconvene only after the new Cabinet is formed.*

12. The United States will do its utmost to prevent any attempt to convene the U.N. Security Council or any other U.N. body for the purpose of discussing or taking action on any of the outstanding issues which were discussed at Kilometer 101 or which will be discussed at the Peace Conference.

13. Israel and the United States agree that nothing in this Memorandum alters the text of the joint U.S.-USSR letter which will be despatched to the U.N. Secretary General upon receipt of the approval of the parties concerned.

*(provided it is understood that the U.S. does not feel resumption of Conference could be delayed beyond mid-January).

20 December 1973

ס ו ד י

הסכם ב' עם מצרים

המגעים עם מצרים באמצעות מזכיר המדינה קיסינג'ר מאז אוקטובר 1974 בדבר הסכם שלב ב' העלו כי גם אם עשויה ישראל לזכות בכמה יתרונות חשובים תמורת נסיגתה הנוספת בסיני, אין היא עשויה להשיג התחייבות מצרית לסיים את מצב הלוחמה (termination of the state of war or belligerency). כפי שהסביר היועץ המשפטי לממשלה, התחייבות כזו כמוה ככנון מצב של שלום בין ישראל למצרים ולכך אין מצרים מוכנה (בוודאי לא תמורת נסיגה חלקית). עוד ציין היועץ המשפטי שמבחינת המשפט הבינלאומי קיימים רק שני מצבים, מצב של שלום ומצב של לוחמה. מאחר שמצרים איננה מוכנה לסיום מצב הלוחמה, ממילא שכל הסדר זמני בינה לישראל ישאיר את מצב הלוחמה בתוקפו, גם אם בהסדר זה יהיו מרכיבים והיבטים חיוביים משמעותיים.

משמעותו המעשית - גם אם לא הפורמלית - של הסכם כזה, תקבע על פי מהות ההסדרים הכלולים בו. שמו של ההסכם הוא ענין משני. במידה ויש בהסכם מסוג זה הוראות שאינן בתחום הצבאי דווקא, יש בכך כדי להגביל את תוצאותיו המעשיות של מצב המלחמה. בטוי נוסף לכך שאין המדובר בהסכם צבאי בלבד, ניתן למצוא ע"י קביעת גורמים אזרחיים/מדיניים כחותמים עליו. אך כבכל הסכם צבאי (להוציא הסכמים צבאיים טכניים מובהקים) יכולים להיות בו מרכיבים בעלי משמעות מדינית.

(א) הפערים העיקריים בין עמדות ישראל ומצרים

הפערים בין עמדות ישראל ומצרים הם בראש ובראשונה ארבעה :

(1) משך תוקפו של ההסכם (גורם הזמן)

ישראל דורשת משך זמן ארוך (5-7 שנים כמינימום).

טרם נמצאה דרך לקבל התחייבות מצרית בענין זה. קיסינג'ר אמר כי מצרים תהיה מוכנה להתחייב לשנה אחת בהסכם עם ישראל ואילו בהתחייבות סודית לארה"ב - לשנה נוספת. יש וקיסינג'ר נקב גם במשכי זמן ארוכים יותר (3 שנים ואולי שנה רביעית) אך לא היה ברור אם דברים אלה נמסרו בשם מצרים או כהערכה שלו באשר לניתן להשגה באורח מעשי.

עלינו להביא בחשבון שמצרים עלולה לנקוט בעמדה שאין לה כל יכולת להתחייב בהסכם לגבי פרק זמן כלשהו. היא עשויה להסכים לחתום על הסכם שאינו נוקב בזמן (כפי שגם הסכם ההפרדה מינואר 1974 נמנע מציון הזמן) אולם בהקשר למנדט יונ"ף היא תעמוד על התביעה שהוא יחודש מדי ששה חודשים.

רעיונות כיצד לגשר על הפער בענין גורם הזמן :

(א) ארה"ב תתחייב בסוד כלפי ישראל שהיא לא תלחץ על ישראל לנסיגה נוספת במשך שנה או שנתים מעבר למה שיוסכם בין ישראל למצרים. ארה"ב תמסור על כך לסאדאת. נקודה זו נדונה עם קיסינג'ר.

(ב) יתכן וספירת הזמן תוכל להתחיל מהיום אליו תגיע ישראל לקוו החדש (נאמר כ-9-12 חודשים אחרי החתימה על ההסכם). בכך תרויח ישראל קרוב לשנה. כדי להקל על מצרים יש לשקול האם יכולה ישראל להסכים לדילול כוחות מסוים בפרק הזמן הראשון הזה (בטרם החלה הנסיגה) כשלב בביצוע. יתכן ודבר זה יכול לתת למצרים ספוק מסוים.

(ג) מצרים תתחייב להסכים לחידוש יונ"ף לפרק זמן מוסכם (למשל, שנתים או שלוש) ולא תעשה קשיים מדי ששה חדשים.

(ד) בהסכם ההדדי , או בלית ברירה בהתחייבות דרך ארה"ב, תבטיח מצרים שלא לתבוע במשך תקופה מוסכמת את סילוק יונ"ף.* באשר לתביעה להוציא את יונ"ף אחר התקופה האמורה, תודיע ארה"ב למצרים שהיא עשויה להטיל וטו.

(2) <u>הקו אליו תיסוג ישראל</u>

ההצעה הישראלית : נסיגה של 30-50 ק"מ (בלי מעברים ואבו רודס).

הרושם הברור הוא שמצרים דוחה החלטית הסכם המבוסס על נסיגה שאינה כוללת את המעברים ו/או את אבו רודס. כלומר, גם אם תסכים מצרים לנסיגה מצומצמת בכוון מזרח תעמוד היא על כך שמרחק הנסיגה מזרחה יהיה כזה שהקוו הישראלי החדש ימצא מעבר לקצה המזרחי של המעברים.

---

* בנוסף לכך ארה"ב תתחייב להבטיח את מלוא התקציב של יונ"ף למשך התקופה המוסכמת (כדי למנוע חבלה סובייטית ע"י סירוב להשתתף בתקציב).

הנקודות הבאות בעמדה המצרית אינן ברורות :

(א) האם תסכים שהמעברים ייתפשו ע"י האו"ם, כלומר, הם יהיו חלק מאזור החיץ של האו"ם;

(ב) האם תסתפק בכך שהקו הישראלי יעבור מרחק קצר בלבד ממזרח למעברים.

על השאלה האם גם פנוי אבו רודיס הוא תנאי בל יעבור מצרי, דומה שהתשובה היא חיובית.* נראה שריאלית אין סיכוי להסדר בלי מו"מ על המעברים ו/או אבו רודיס. ישראל יכולה לנסות וריאציות שונות של מיקוח בקשר לשני נושאים אלה.

את חיוניות אבו רודיס יש לבחון לפי שני היבטים לפחות :

(א) ההוצאה הכספית במטבע זר

שויה הכספי של התפוקה ברוטו הוא 350 מליון דולאר. אך מאחר שאנו נושאים בהוצאות הפקה ותמלוגים לחברת הנפט האיטלקית בסך 100 מליון דולאר (כשמחצית מזה מלירות ישראליות) הרי החסכון נטו הוא כ-250 מליון דולאר. אם נוסיף כ-50 מליון דולאר על הפרשי הובלה שיווצרו במקרה של יבוא הרי הסכום שישראל תצטרך לשלם עבור כמות דומה של נפט יהיה 300 מליון דולאר.

(ב) מצאי של נפט יובטח ע"י -

(א) חוזה קניה עם חברת הנפט האיטלקית שהיא בעלת 50% של הזכיון, בהסכמתה השקטה של מצרים.

(ב) ערובה אמריקנית שבמקרה שלא נוכל להשיג נפט ממקורות אחרים, תמכור לנו ארה"ב את מה שיחסר לנו, במחירי השוק.

(ג) בניית מאגר-נפט לשנה בישראל בסיוע ארה"ב ובמסגרת של מפעל משותף. בנית המאגר תעלה כ-350 מליון דולאר (לבד ממחיר הנפט שיאגר).

---

* גם אם אין ליחס חשיבות מופרזת לדבר, יצויין כאן שפהמי בתגובתו על הצעות שה"ח אלון, והיו אלה **תגובות** שקיבלו בדיעבד את אשורו של סאדאת, הזכיר את התביעה לנסיגה ישראלית מהמעברים, אך לא הזכיר (משום מה) את אבו רודיס. איגלברגר שהעביר לנו את תגובת פהמי ציין שלדעת המזכיר, מצרים לא תסכים לשלב בלי "משהו על המעברים ושדות הנפט". בהזדמנות אחרת אמר לנו קיסינג'ר עצמו שהוא מעריך כי בלי המעברים והנפט לא יהיה הסכם אך אפשר להתווכח על אחד מהם.

(3) **התחייבות מצרית שלא להתקיף את ישראל במקרה שסוריה נוקטת ביוזמה מלחמתית**

ישראל תובעת התחייבות מצרית כנ"ל. כמעט ודאי הוא שמצרים לא תסכים להכללת התחייבות כנ"ל בהסכם ההדדי. לעומת זה, היא עשויה להתחייב כלפי ארה"ב (בע"פ או במכתב לנשיא ארה"ב) וארה"ב עשויה להעביר לנו התחייבות זו.

מצרים תדאג בוודאי להבהיר לישראל שאם ישראל תהיה הצד היוזם מתקפה היא תצטרף למלחמה לצד סוריה.

יתכן כמו כן, שאפשר יהיה לשכנע את סאדאת להצהיר פומבית הצהרה נאותה אלא כי יש לחתור לכך שהנוסח של ההצהרה יהיה מוסכם עמנו.

(4) **קשר בין הסכם נוסף עם מצרים להסכם עם סוריה**

ישראל דורשת שההסכם עם מצרים-לא יהיה מותנה בחתימה על הסכם נוסף עם סוריה.

קיסינג'ר אמר לנו שאם תעמוד מצרים על תביעתה לקשור בין ההסכם בסיני להסכם בגולן לא תסכים ארה"ב ליצירת קשר כזה.

והיה ומצרים תציג תביעה להבטיח קשר בין הסכם זה להסכם עם סוריה, ניתן אולי להציע כאלטרנטיבה, להסכים על הליכה לועידת ג'נבה ("ועידה משעממת") דהיינו, שתהיה זו ועידה שארה"ב, ישראל ומצרים נוקטות בה עמדה דומה לשם ניטרולה של הועידה. ההסכמה לכנוס הועידה יכולה לתת תירוץ למצרים לומר "הנושא (סוריה) בטפול". מועד כנוס הועידה לא יהיה לפני ביצוע השלבים הראשונים של ההסכם.

<u>אפשרות אלטרנטיבית</u> : סמוך לחתימה תצהיר ישראל הצהרה מוסכמת על מצרים שעתה שהושג ההסכם עם מצרים מוכנה ישראל להכנס למו"מ עם סוריה על בסיס 338.

(ב) נושא התמורה

כפי שכבר נאמר לעיל, אין לישראל סכוי לקבל ממצרים את התמורה העיקרית (סיום מצב הלוחמה) בהקשר של הסכם שלב ב'. אך גם אילו הסכימה ישראל לנסיגה משמעותית ועמוקה יותר בסיני עדיין היתה מצרים מסרבת להסכים לסיום מצב הלוחמה. ניתן איפוא לומר כי מה שיכולה ישראל להפיק מהסכם עם מצרים הם ביסודו של דבר שלושה סוגי עניינים:

- הסדרים פיזיים בשטח;
- יתרונות בעלי אופי מדיני/כלכלי כלשהו;
- יתרונות בגין התפתחויות חיוביות לאורך התעלה ובמצרים גופה.

אחד **הסדרים פיזיים בשטח**

(1) הפירוז של השטח שיפונה יצטרך להיות מוחלט (פחות חשוב הוא אם יהיה על ישראל לוותר למצרים ולהסכים לכך שהשטח המפורז יכונה "שטח של או"ם" או שטח "חיץ של או"ם").

המבחן יהיה בכך האם הפעם יכלול ההסכם איסורים ברורים מפורטים לגבי עבודות וביצורים צבאיים והבהרות מדויקות לגבי סוגי העבודות האזרחיות המותרות. אין להסתפק בהגדרות כלליות של אסור ומותר.

(2) על מצרים יהיה להסכים לאי הגדלת כוחותיה וציודם ברצועה המותרת להם בגדמ"ז.

(3) על ישראל מצרים וארה"ב להגיע להסכמים בנוגע להרכב כוחות יונ"ף על מנת להבטיח הרכב יעיל ויציב.

(4) ראשית נסיגת כוחות צה"ל לעבר הקוו החדש תהיה זמן ניכר (כאמור 9-12 חודשים) אחרי החתימה על ההסכם. בא אולי בחשבון להקדים ביצוע דילול כוחות צה"ל.

(5) רצוי שמצרים תפתח את התעלה לשיט אזרחי מלא זמן מה לפני סיום הנסיגה הישראלית (אולי, בעת ביצוע הדילול).

שנים **יתרונות בעלי אופי מדיני/כלכלי**

(1) בהסכם (אולי במבוא) צריך לבטא את הרעיון שההסכם מהווה צעד משמעותי לשלום. באות בחשבון נוסחאות שונות, אך לא כאן המקום לפרטן.

(2) יש לחתור לחיזוק הסעיף הדן בהפסקת האש. הנוסח בענין זה בהסכם ההפרדה היה משביע רצון, אך ניתן לנסות לשפרו.

(3) בנושא סיוע לטרור יש לחתור כי באחד המסמכים (אם יתברר כי המצרים מתנגדים להכללת הנושא בהסכם ההדדי) תבהיר מצרים את עמדתה בהתאם לכמה מהדברים שסאדאת כבר הכריזם פומבית וכן בהתאם למה שאמר פהמי לאיילטס.

(4) מטענים ישראליים בסואץ יש לעמוד על כך שההסכם בענין זה יהיה גלוי מאחר שהוא כבר הוסכם עקרונית. שומה על ישראל להקפיד שלא ליפול לכמה מלכודות. *

---

* כגון, בענין הסייגים לגבי הבעלות הפורמלית על המטענים (יש ללמוד מנסיונות הנפל של 1959 וזאת במיוחד לאחר המברק מפאריס).
יש לברר את הטכניקה של הבדיקות המצריות בכניסות לתעלה כדי שהמצרים לא יוכלו לטעון שהפקידים הבודקים (שמספרם מאות) לא ידעו את פרטי המוסכם בין ישראל למצרים (למשל, שבענין המטענים לא יחול גם נושא החרם הערבי).

(5) מאחר שבענין באב אל מנדב כבר הצהיר סאדאת פומבית (ינואר 1974), וזאת בנוסף להתחייבות הסודית שהוא נתן לניקסון, הרי חשיבות ענין זה עבורנו הפעם היא הבהרת כמה היבטים (כגון, פרים, טיסות אזרחיות בים סוף). אין להכליל את הנושא בהסכם ההדדי, שכן לישראל הזכות לשיט במיצרים שלא בחסד מצרים אלא משום שאלה מיצרים בינלאומיים מוכרים.

(6) לוחמה כלכלית - ניתן יהיה למצוא בטוי באחד המסמכים שיתלוו להסכם להתחייבות מצרית למתן את החרם. אין לצפות שהיא תבטלו וזאת משום שהוא ענין בינערבי. דברי פהמי לאיילטס מרמזים על אפשרויות בנדון.

(7) הפסקת לוחמה דיפלומטית ותעמולתית פהמי אמר לאיילטס כי מצרים תוכל אולי להנמיך את הטון אצל האפריקנים ויתכן שמצרים תמנע בשקט מלחץ פעיל נוסף על מדינות אפריקה להתמיד בקוו אנטי ישראלי.

(א) הדברים לעיל מאפשרים מציאת דרך לבטא התחייבות מצרית נאותה באחד המסמכים.

(ב) יש לחתור למצב לפיו 2-3 מדינות אפריקניות (למשל, חוף השנהב) תחדשנה יחסים עם ישראל ביום החתימה על ההסכם החדש. הן תגשנה תחילה בקהיר (בדרג מוסכם) יאמרו להן שם כמה דברים מוסכמים שיעודדום לנקוט בצעד חידוש היחסים.

(8) ועדה ישראלית-מצרית צבאית משותפת פהמי הזכיר אפשרות מעין זו בדבריו לאיילטס. נראה שזה רעיון רצוי ככל ש- א) נציגי שני הצדדים יהיו בדרג בכיר; ב) ימנע הרושם של החייאת הסכם שביתת הנשק מ-1949.

יש להניח שהמדובר בועדה בחסות יונ"ף.

שלושה יתרונות בגין התפתחויות חיוביות לאורך התעלה ובמצרים

(א) פתיחת תעלת סואץ במועד מתואם עם דלול כוחות ישראל ומעבר מטענים ישראלים מיד עם פתיחת התעלה תיעשה בהחלט רושם שחלה התקדמות לקראת רגיעה.

לטענה כי מאחר שמצרים סגרה פעמים את התעלה (1956 ו-1967) לא נודעת משמעות לפתיחתה מחדש, אינה ממצה את הענין. סאדאת יודע שאם יסגור התעלה בשלישית דהיינו, יפתח המלחמה, יהיה עליו לפנות תחילה שלושת-רבעי מליון נפש מערי התעלה והאזור הסמוך.

(ב) יש להניח כי הסדר עם ישראל יאפשר לסאדאת להמשיך בקוו של שתוף פעולה עם ארה"ב ובמדיניות של "כבדהו וחשדהו" כלפי ברה"ם, על המשמעויות בתחום הנשק הטמונות בכך. התפתחות כזו היא רצויה לישראל.

(ג) מצרים עשויה להתמסר יותר לבעיות פיתוח ושיקום בהתאם ל"נייר אוקטובר" והצהרות שונות של סאדאת.

(ג) נוהל המשא-ומתן

מאחר שבהסכם ההפרדה הראשון, ועוד קודם לכן לקראת החתימה על הסכם שש הנקודות, נפגשו נציגי שני הצדדים במישרין (בחסות האו"ם) עלינו להבטיח קיומן של פגישות ישירות כבר בשלב מוקדם במו"מ.

לא סביר כי דווקא בהסכם שנועד להפגין התקדמות משמעותית לקראת שלום יעדרו מעמדים כאלה.

מרדכי גזית

6.2.75

Egypt and Israel resolve that the conflict between them shall not be solved by military means and can only be solved by peaceful means.

They reconfirm their obligation to scrupulously observe the ceasefire on land, sea and air and to refrain from all military or para-military actions against each other.

They hereby undertake not to resort to the threat or use of force against each other and to settle all disputes between them by negotiations and other peaceful means. The Parties will give written assurances to the USG to this effect.

(Non-use of force)

March 20, 1975

Egypt and Israel resolve that the conflict between them shall not be solved by military means and can only be solved by peaceful means.

They reconfirm their obligation to scrupulously observe the ceasefire on land, sea and air and to refrain from all military or para-military actions against each other.

They hereby undertake not to resort to the threat or use of force against each other and to settle all disputes between them by negotiations and other peaceful means. The Parties will give written assurances to the USG to this effect.

(Non-use of force)

March 20, 1975

Egypt and Israel resolve that the conflict between them shall not be solved by military means and can only be solved by peaceful means.

They reconfirm their obligation to scrupulously observe the ceasefire on land, sea and air and to refrain from all military or para-military actions against each other.

They hereby undertake not to resort to the threat or use of force against each other and to settle all disputes between them by negotiations and other peaceful means. The Parties will give written assurances to the USG to this effect.

(Non-use of force)

March 20, 1975

טקטיקה במו"מ

התיק בכללו עוסק בבעיות הסובסטנטיביות של המשא-ומתן ופרטי ההסכמים, אולם למותר להגיד כי הצלחה במו"מ תלויה גם בטקטיקה של המו"מ.

יש קושי לצורות לקבוע קווים לטקטיקה, שכן היא מותנית גם בגישות של הנושאים ונותנים ואיננה רק ענין אוביקטיבי העומד בפני עצמו. כפי הנמסר, קיסינג'ר מקדיש מאמץ רב לעיבוד הטקטיקה של המו"מ.

ראוי לציין שכאשר הנושאים ונותנים יתוועדו לקראת השיחות, חשוב שידובר גם בסוגיית הטקטיקה ובין השאר יתנו דעתם על השאלות הבאות:

1. מה סדר הדיון וההליכים הרצויים לנו. הסדר שבו תועלינה הסוגיות השונות משפיע גם על תוכן ההתנצחות וההשגים בהן ורצוי שיותוו קווים כלליים לדיון, אפילו שסדר הדיונים, ירשפע, בסופו של דבר, גם מגישתו של קיסינג'ר ורצונו. רצוי שלא להשאיר לו מונופולין בבירור הדיונים.

2. חלוקת התפקידים בין הנושאים והנותנים, מי יעלה מה?

3. חשוב לנסות להביא את קיסינג'ר לדווח בצורה מלאה ולגלות את קלפיו ואת מה שברור לגבי עמדת מצרים. חלוקת עבודה בין נושאים ונותנים תבטיח את העלאת הנקודות שסוכם להעלותן ותמנע קיטוע דיווחו של קיסינג'ר על ידי אחד הנושאים ונותנים, הרוצה להעלות נקודה אחרת.

4. יש לדאוג לתחקר את קיסינג'ר, ולהפוך ליתרון את היות הצד הישראלי צרות, על ידי כך שהפנויים אותה שעה מדיבור ישימו לב לדבריו של קיסינג'ר והוא ישאל על השאלות שדילג. ראוי לשים לב לנטייתו למסור רשמים איבטימיים על האוירה, כתחליף לדיווח לגופו של ענין.

5. יש לשים לב לשיטתו של קיסינג'ר לגשת בשיטה דדוקטיבית הגוזרת את תביעותיו כלפינו מהבחנות ותפיסות לגבי התהליכים העולמיים. כך, תקיפת תביעותיו יכולה להיות בשני משטחים: האחד - התקפה על התביעה עצמה, והשני - הפרכת ההבחנות

ממנה יוצאת.

6. מגעו של קיסינג'ר עם הערבים מקנה לו יתרון בהצגת העמדה הערבית, אך מזיק מבחינתנו לרוממו כ"אורים ותומים" לגבי התהליכים במזרח התיכון. המידע שלנו לגבי המזרח התיכון צריך להיות מוצג לא רק כאישור תפיסותיו מתוך הגינות וכדי ליצור אוירה נוחה, אלא יותר מכך, דוקא לנוגדן כשיש צורך בכך. למשל, הדגשתו את חולשת מעמדו של סאדאת משרתת תביעה לויתורים מצידנו. לכן אין לתמוך בה, אלא להפך, להציג את חוזקו של סאדאת ואפילו להסתייע בעדות קיסינג'ר עצמו (היות סאדאת נושא ונותן השורר יחיד בביתו לעומת אסד המותנה בקבוצה, הוא בסימן של חוזק ולא של חולשה), או לציין סימנים אחרים לכוח: מעמדה של מצרים כמדינה המנהיגה שמדינות ערב אינן יכולות לזוז בלעדיה מדינית, לא כל שכן לאסור מלחמה, והתקדמים של מצרים בהשגת הסכם הפרדה, או ענין משני כריב עם אש"פ.

7. לקיסינג'ר כנושא ונותן מחונן יש הסגולה להפוך טיעון של בעל דברו נגדו. לכן בהצגת טיעונינו ראוי לנתח יתרונות וחסרונות ולמנוע שינצל הוא חסרון לדחיפות ענינו.

8. אין ספק שכוונותיו של קיסינג'ר הן טובות והוא חפץ להועיל לישראל. אולם אין הדבר מונע שיהיו גם ניגודי אינטרסים בינו לבינינו. יש לזכור שבעייתו העיקרית היא כיצד ליצור השגים זמניים, אפילו אם בעתיד יעוררו קשיים ויהיו מקור לפורענויות, ואולם הוא אותה שעה יהיה מחוץ לתפקידו וחופשי מאחריות להתפתחויות, ואילו אנו ניוותר לנפשנו עם המצב.

9. בסוף כל דיון ראוי לנושאים ולנותנים לסוקרו ולערוך בחינה עצמית, אלו נקודות סוכמו וקודמו, ואילו בעיות נשארו פתוחות, במה היתה הצלחה, ובמה לא, ומה הקשיים שנתעוררו.

כ' בתמוז תשל"ה
29 יוני 1975

סודי ביותר

הערות לטיוטות שהפיץ מר מ. גזית ב-26/6

1. הערה כללית: עלינו להביא בחשבון שממארה"ב תבחן את התוכן והניסוח - בהנחה שבמוקדם או במאוחר מסמכים אלה יתפרסמו ויהיה עליה להגן עליהם בפני בקורת אמריקנית, ערבית וביוב"א.

בניסוח שלפנינו, יש כמה מושגים ובטויים שחזקה על ממארה"ב שלא תוכל לקבלם. אין זה מונע שנגיש את הטיוטות הללו כצעד של פתיחה (לא כ"הצעה סופית"), אבל גם בגישה זאת, דומני שיש לתקן כדלקמן.

2. אגרת פ. לר. הפסקות השניה והשלישית תעוררנה, להערכתי, הסתייגות קשה. מציע לנסח:

While holding that the solution of the conflict requires an overall peace agreement between Israel and each of its neighbouring Arab States, I realize that this cannot be achieved without an interim agreement between Israel and Egypt to operate uninterrupted for several years. The USG will therefore make every possible effort to assist the creation and maintenance of an atmosphere in which the Agreement will be observed without being subjected to pressures or deadlines.

At the same time, the USG will continue to consider the problems of the aforesaid overall plans. In doing so, the USG will consult Israel in advance of any discussion with other States, and shall refrain from pursuing such plans if unsatisfactory to Israel. Should discussions at Geneva or elsewhere lead to the advancement of an overall plan, the USG shall exercise close cooperation with Israel.

3. אגרת ק. לא. סעיף 10e לתקן:

(... Israeli ports) shall be permitted to call at Egyptian ports and treated with no discrimination /enjoy equal treatment as all other ships, whether, etc. ...

סעיף 11.

- (move to) establish or resume diplomatic relations
- At the U.N. and other international bodies and activities, such as international sports and cultural events, Egypt will not, etc.

12. (At the present rate of supply) and at the (lowest ?) market prices.

4. <u>הסכם ארה"ב ישראל</u> ע' 5 סעיף 20e אותו תיקון כמוצע לסעיף 10e באגרת ק. לא.

סעיף 21 אותו תיקון כמוצע לסעיף 11 באגרת ק. לא.

לגבי <u>ועידת ג'נבה</u> ע' 7 להקדים סעיף b לסעיף a.

- מציע להוסיף סעיף:

The US and Israel will concert their public statements and interpretations on the Interim Agreement and its implication.

5. <u>להסכם ישראל מצרים</u>

אין לעיני תוכן הפרוטוקל הנרמז בסעיף 6. בכל אופן נראה לי שמטעמים שונים כדי לנסות למסד קו, אשר יבתר את אזור החיץ לארכו ועליו יפגשו נציגים משקיפים ישראלים ומצרים ללא חציצה. על קו זה יהיה מקום מושבה ומפגשיה של הועדה הישראלית-מצרית. לאורכו יהיו גם כמה נקודות תצפית של צוותי משקיפים מעורבים או"ם-ישראל, או"ם-מצרים.

אם יסולק כוח האו"ם ומערך המשקיפים יתוגבר, גם מספר המשקיפים הישראלים והמצריים. משני צדי הקו ובעורפו.

דבר זה יעניק לישראל נוכחות מוסכמת במחצית המערבית של אזור החיץ, ויקטין הענין בסילוק כוח האו"ם כצעד לפתיחתו בפני מצרים לבדה.

)RAFT - SECRET

AGREEMENT BETWEEN THE USG AND THE GOI

The United States recognizes that the Israel-Egyptian Agreement of... (date), entailing the withdrawal from vital areas in Sinai, constitutes an act of great significance on Israel's part in the pursuit of final peace. It elicits full US support which is expressed in this Agreement as follows :

(a) US Economic and Military Assistance

(1) The USG will be fully responsive on an ongoing and long-term basis to Israel's military equipment and other defense requirements as well as to Israel's economic aid needs. In this context the USG will meet Israel's requests as outlined in the Memorandum of ... (date). It will submit annually for approval by the US Congress a request for military and economic assistance in order to provide for Israel's economic and military needs.

(2) The USG will grant Israel the amount of ... million dollars for the construction of the new defense line made necessary by the Interim Agreement.

(b) US Guarantee on Oil; Joint Stocking Project

(1) Israel will seek to make its own independent arrangements for oil supply to meet its requirements under the current market prices. Should Israel be unable to obtain oil from international market sources to satisfy its needs, the USG will guarantee Israel the supply and delivery of oil to meet all its requirements under all contingencies. For this purpose the USG and the GOI will have worked out agreed detailed arrangements. In submitting to the US Congress the total Israeli economic aid package, the

USG will make provision for the net additional annual expenditure to Israel required for oil supplies to replace the Abu Rodeis production presently estimated at 400-450 million dollars annually.

(2) The USG and the GOI agree on a joint project for the construction and stocking of oil in Israel, bringing storage reserve capacity, now standing at approximately six months, up to one-year needs. The project will be implemented within 3-4 years. The USG agrees to finance the construction of this project as well as the cost of the additional oil reserve to be stored in the new facility. Part of the facilities will be made available by the GOI to the USG on terms to be mutually agreed upon. The construction, operation and financing of the project will be the subject of early and detailed talks between the two Governments.

(c) Other Assurances

(1) The USG will not expect Israel to begin to implement the Interim Agreement before Egypt fulfils its undertakings under the January 1974 Disengagement Agreement including its agreement to permit passage of all Israeli cargoes to and from Israeli ports through the Suez Canal.

(2) The USG will make every possible effort to assist in the establishment of an atmosphere in which the Agreement will be observed without being subjected to pressures or deadlines.

(3) The USG agrees with Israel that there is no place for an interim agreement with Egypt beyond the present Agreement.

(4) In case of an Egyptian violation of any of the provisions of the Interim Agreement in all its parts, the USG will take, at the request of the GOI, necessary measures in relation to Egypt in order to ensure corrective action.

(5) Should Israel have to take military action as a result of an Egyptian violation of the Agreement or any of its attachments the USG will lend Israel material and diplomatic support.

(6) The USG will vote against any resolutuon in the Security Council that has a bearing on the Interim Agreement and that does not have the consent of Israel.

(7) The USG will hold off pressures to bring about consideration of proposals detrimental to the interests of Israel.

(8) Should a world power threaten Israel's security or sovereignty the US will lend Israel its full support and assistance.

(9) The USG and the GOI will, at the earliest, conclude the contingency plan for a military supply operation to Israel.

(10) It is the USG's position that the Israel-Egyptian Agreement, its implementation, validity and duration are not conditioned by any act or development in the relations between the other Arab states and Israel. The USG has received an Egyptian commitment to this effect which it hereby conveys to Israel.

(11) The USG shares the Israeli position that negotiations with Jordan will be directed towards an overall peace settlement once conditions are conducive to such a negotiation. The USG agrees with Israel that there is no place for an interim agreement with Jordan. Any US initiative concerning Jordan will be fully discussed and coordinated with the GOI well in advance.

(12) Should negotiations between Israel and Syria on an interim agreement develop, the USG accepts Israel's position that no proposals will be made that go beyond what Prime Minister Rabin outlined in his talks in Washington in June 1975 and what was reiterated by Ambassador Dinitz in his oral clarification of ...

(13) Should Syria initiate military or para-military action against Israel or should Syria undertake or tolerate acts that might threaten the ceasefire the USG will support Israel diplomatically. This includes, inter alia, the infiltration of terrorists across the Israel-Syria ceasefire lines and the stationing of terrorist groups in frontal areas facing Israel.

(14) The USG regards the Straits of Bab el Mandeb as an international waterway and will act either individually or collectively to secure Israel's right to free and unimpeded passage through those Straits. The US will strongly support free passage of Israeli ships and cargoes through the Straits. In the event of any interference with such passage, the US will consult with Israel on how best to assure the maintenance and exercise of such rights. The USG also recognizes Israel's right to freedom of flights over the Red Sea and its approaches. It will support strongly the exercise of that right.

(15) The USG will take the necessary steps to ensure that corporations controlled by US nationals do not cooperate with the Arab boycott against Israel in any form whatsoever, nor practice any form of discrimination direct or indirect against Israel, Israel corporations or Israel nationals.

(d) Egyptian Commitments Related to the Interim Agreement

(1) In connection with the Interim Agreement the USG considers all the Egyptian commitments given in any form whatsoever, via the USG or otherwise, as binding and irrevocable.

(2) The USG has received assurances from Egypt which it hereby conveys to the GOI that Egypt will not in any form participate in hostilities in the event of a Syrian attack against Israel or in the event of a war of attrition. Egypt has further conveyed that its commitment to refrain from the threat or use of force in accordance with Article II of the Egyptian-Israeli Agreement, shall continue to remain binding notwithstanding the outbreak of such hostilities or the commitment of such acts by Syria.

(3) Egypt has also conveyed that its commitment to refrain from the threat or use of force shall continue to remain binding in the event of counter-measures undertaken by Israel against terrorist operations emanating from across any of Israel's frontiers.

(4) The USG has received a commitment from Egypt, the text of which it has conveyed to the GOI, that Egypt will consider the Agreement as remaining binding regardless of any development at the Geneva Peace Conference or elsewhere or at any stage of the diplomatic process.

(5) Egypt has conveyed its commitment via the USG that it will request the annual renewal of the UNEF mandate by the Security Council for at least two additional renewals after the first annual mandate. Israel, too, has agreed to request such annual renewals. The requests will be made by both parties one month ahead of the expiration date of the mandate.

Should the Security Council fail to renew the mandate, Egypt and Israel will request the UN to maintain UNEF by mutual consent.

Egypt and Israel will then concert actively with the US to have the General Assembly take appropriate action to bring about at least two additional annual renewals after the first annual mandate.

In the event that such General Assembly action does not prove possible, Egypt and Israel will request an augmented UNTSO to continue its supervisory responsibilities and will cooperate with it in the framework of the joint Egyptian-Israeli commission. Should the UN General Assembly fail to provide the necessary funds, the USG will undertake to mobilize such funds.

(6) The USG informs the GOI that Egypt's undertakings to request the renewal of UNEF's mandate for at least three years is in addition to the implementation period which will be from the signing of the Interim Agreement until the new redeployment will have been completed.

(7) The specific reference in paragraphs (5) and (6) to at least three renewals of the UN mandate is not meant to detract from the commitment in the Egyptian-Israeli Agreement, that the Agreement will remain valid until superseded by another agreement. The USG has received an assurance from Egypt, which it hereby conveys to Israel, that this is the Egyptian position.

(8) The USG has received commitments from Egypt, which it hereby conveys to Israel, that UNEF will not be removed without the consent of both parties. Removal, changes in UNEF's mandate or in its modus operandi shall not be made except by mutual consent.

(9) It is the USG's position that should UNEF for any reason whatsoever be withdrawn, the Agreement shall remain binding in all its parts. Concerning the Buffer Zone between the forces of Israel and Egypt in which UNEF will be stationed, the area will continue to serve as a buffer zone separating between the forces of the two sides with unchanged status. The arrangements in the zone, such as those relating to the warning systems of both sides, as well as the movement of Israeli and Egyptian personnel in the zone will not be affected by the withdrawal of UNEF.

(10) The USG notes that Israel and Egypt have announced their agreement to aerial reconnaissance missions to be carried out by the US over the areas covered by the Interim Agreement at a frequency of one mission every ten days or two weeks. The USG will make the photographs available to both Israel and Egypt expeditiously. The area to be photographed is defined on the attached map.

(11) The USG hereby conveys to the GOI the Egyptian undertaking that in its Government-controlled media and official pronouncements it will not advocate war or the use of violence against Israel and it will not call for the destruction of Israel or question the legitimacy of its sovereign existence. The Interim Agreement will be presented as a significant step towards eventual reconciliation between the two countries and peoples.

(12) The USG hereby conveys to the GOI Egypt's assurance that with respect to its trade practices :

(a) Egypt will publicly announce that its policy, designed to attract foreign investments and to increase its share in international commerce, is based solely on business and economic considerations on a non-discriminatory basis.

(b) In reply to inquiries from third-country companies concerning its policies and practices, it will indicate that it does not interfere in the relations of foreign companies dealing with other countries. It will be understood, via the USG, that the term 'other countries' includes Israel and the term 'foreign companies' includes companies engaged in the exploration, production and marketing of oil.

(c) Egypt will not discriminate against foreign companies on the grounds that they appear on a boycott or any other discriminatory list directed against Israel.

(d) Ships flying foreign flags that have called on Israeli ports shall not be subsequently prevented from calling on Egyptian ports. Likewise, ships calling on Egyptian ports first shall not be subsequently prevented from calling on Israeli ports. The order of the call will be immaterial.

(e) The USG will inform inquiring companies and shippers of the arrangements as per (12a), (12b), (12c) and (12d) and assure them of the USG's confidence that Egypt will honor its undertaking on this matter.

(13) The USG hereby conveys to the GOI Egypt's assurance that in its diplomatic practices it will :

(a) Refrain from all measures that might inhibit or obstruct the maintaining or resumption of diplomatic relations between Israel and any other state.

(b) Refrain from participating in or supporting any measures intended to bar or restrict the participation of Israel, Israeli nationals or delegations at the UN, in UN bodies in international forums and events.

(c) If asked by states considering establishment or resumption of diplomatic relations with Israel, Egypt will raise no objections. On its part, the USG will lend its good offices for the resumption of diplomatic relations between Israel and states considering the resumption of diplomatic relations.

(14) The USG informs Israel that Egypt has agreed that the Abu Rodies or any other Sinai oil may be purchased by Israel through a third-party company and transported directly at the present rate of supply.

(15) The USG informs Israel that in obligating itself that all cargoes will be permitted to pass through the Suez Canal to and from Israeli ports, Egypt clarifies that this also comprises Israeli-owned cargoes and raw materials, including oil.

(16) In connection with the Egyptian commitment to scrupulously observe the ceasefire on land, sea and air, the USG conveys to the GOI the Egyptian commitment not to interfere anywhere, directly or indirectly, with Israeli and third-party shipping or flights from and to Israel. This includes, in particular, the sea lanes and air routes in and over the Mediterranean Sea, the Gulf of Suez, the Red Sea, the Indian Ocean, the Persian Gulf and their approaches.

(17) The USG has received an assurance from Egypt which it hereby conveys to the GOI, that Egypt will permit passage through the Suez Canal and through Egyptian ports of seamen of Israeli nationality who are included among the general crew, when on third-party vessels. The same will apply to Israeli nationals in transit through the Canal on third-party vessels.

(18) The USG informs the GOI that Egypt agrees that ships and aircraft and their passengers and crews of either party in distress will be given assistance by the other and be permitted to continue on their route.

(19) The USG conveys to the GOI the Egyptian commitment that Israeli nationals on third-party vessels or carriers that land at Egyptian airports and ports will be extended the same treatment given to all other foreign nationals.

(20) The USG informs Israel that Egypt agrees that the validity of its undertakings to Israel conveyed to Israel by the USG, will not be affected in case of their existence becoming public knowledge. At the same time, the USG has conveyed to Egypt the Israeli assurances to do its best to prevent public disclosure of any of those undertakings.

(e) The Geneva Peace Conference

(1) The USG will not put forward nor support at Geneva or elsewhere any suggestion or proposal unsatisfactory to Israel.

The USG will undertake to seek full prior understanding with the GOI concerning the modalities, nature and substance of an overall peace settlement with each of the Arab states.

(2) The Geneva Peace Conference will be reconvened at a time coordinated between the US and Israel.

(3) The US will continue to adhere to its policy not to recognize the PLO, nor to negotiate with it directly or indirectly. The US will prevent PLO representation or participation at the Conference. The US will prevent participation of any other additional states in the Conference without Israel's consent.

(4) The US will act to ensure at the Conference that all the negotiations will be on a bilateral basis. The US will oppose multilateral negotiations, be they in the plenum or in committees.

(5) The US has obtained Egypt's agreement to adopt at Geneva attitudes helpful towards the attainment of the objectives of this document concerning the conduct of the Conference and that notwithstanding any developments at the Conference, Egypt will continue to fully implement all the provisions of its Agreement with Israel and its commitments with the USG or otherwise.

(6) The US will oppose any initiative to raise in the Security Council issu included in the terms of reference of the Geneva Peace Conference or to change resolutions 242 and 338.

(7) The US undertakes to ensure that the role of the co-sponsors will not go beyond what was agreed in the Memorandum of Understanding between the USG and the GOI of December 20, 1973.

(8) The US and Israel will concert action to assure that the Conference will be conducted in a manner consonant with the objectives of this document and with the declared purposes of the Conference, namely, the advancement of a negotiated peace between Israel and each one of its neighbours.

This Agreement is an integral part of the Agreement between Israel and Egypt and...

The USG will notify the US Congress of this Agreement and submit it for the attention and action of the appropriate Committees.

For Israel..... For the US......

July 31, 1975

<u>הערות הנילוות להסכם עם ארה'ב</u>

לסעיף (1) (b) - סוכם לבדוק עם ארה'ב כיצד בדעתה להבטיח את ביצוע הערובה והאם מצריך הדבר אשור הקונגרס. עפ'י תוצאות הבדיקה יקבע אם יש צורך להוסיף בגוף ההסכם עם ארה'ב שישראל לא תתחיל בבצוע ההסכם עם מצרים לפני שהסכם הערובה יעבור את ההליךהאשרור.

לסעיף (3) (d) - (טרור) סוכם שיש לבדוק עם ארה'ב ודרכה את הסכוי שסעיף זה יתקבל על ידי מצרים.

לסעיף (5) (d) - סוכם שיש לבדוק האם ניתן להבטיח הישארות אונף בתפקידו על סמך הסכמת שני הצדדים (כמו בקפריסין) במקרה שמועביט לא תחדש את המנדט שלו.

לסעיף (9) (d) בעית האוכלוסיה באזור החיץ תטופל בפרוטוקול הצבאי.
יהיה צורך להתיחס בפרוטוקול גם למצבה של אוכלוסיה זו במקרה של סלוק כוח האו'ם.

תוספת (בהקשר ל- UNEF) - יש לבדוק עם ארה'ב הכנסת סעיף שארה'ב תסייע באיתור וגיוס מדינות שתתחייבנה לשלוח יחידות לכוח החרום של האו'ם במקרה של קשיים בגיוס יחידות כאלה.

SECRET - DRAFT

AGREEMENT BETWEEN EGYPT AND ISRAEL

Egypt and Israel:

Having resolved that the conflict between them shall not be solved by military means but only by peaceful means and,

Pursuant to the Agreement reached between them as a result of negotiations that took place in January 1974, which constituted a first step toward a final just and durable peace, according to the provisions of Security Council Resolution 338 of October 22nd 1973, and within the framework of the Geneva Peace Conference,

Having now resolved to take a significant step to achieve the goal of peace between them and to act in their mutual relations in a peaceful manner conducive to the attainment of the goal of a final peace,

Hereby conclude this Agreement in accordance with the following provisions:

ARTICLE I

The Preamble is an integral part of this Agreement.

ARTICLE II

The Parties hereby undertake not to resort to the threat or use of force against each other and to settle all disputes between them by negotiations and other peaceful means.

The Parties have given a written assurance to the USG to this effect.

ARTICLE III

The Parties reconfirm their obligation to scrupulously observe:

a) the ceasefire on land, sea and air and to refrain from all military or para-military actions against each other,

b) The obligations imposed on them by the Protocol which is an integral part of this agreement.

ARTICLE IV

The Agreement will remain in effect until superseded by another Agreement between the Parties.

ARTICLE V

UNEF will continue its functions and its mandate will be extended annually.

The Parties will annually request the renewal of the UNEF mandate. They will make every effort to obtain and will accept the necessary Security Council resolution.

ARTICLE VI

A Joint Egyptian-Israeli Commission will be set up for the duration of the agreement. It will function in relationship with UNEF.

The composition and procedures of the Joint Committee and subcommittees will be in accordance with the Protocol attached to this Agreement.

ARTICLE VII

The Parties reaffirm the principle of freedom of navigation on the high seas, through international waterways, gulfs and straits.

(Fallback:

The Parties undertake not to interfere anywhere, directly or indirectly, with each other's or third party shipping or flights to and from each other's territory.)

ARTICLE VIII

All cargoes destined for and coming from Israel will be permitted through the Suez Canal.

ARTICLE IX

The details concerning the new demarcation lines, the redeployment of the forces and its timing, the limitations on armaments and forces, aerial reconnaissance, the operation of the early warning installations, the UN functions and other arrangements will all be in accordance with the provisions of the Protocol, schedule and map which are an integral part of this Agreement.

ARTICLE X

Nothing in this Agreement precludes the right of each Party to request the reconvening of the Geneva Peace Conference.

ARTICLE XI

The Parties hereby declare that the obligations imposed on them under the present Agreement shall prevail over any other obligation conflicting with this Agreement.

ARTICLE XII

This Agreement includes:

(1) The written assurance given by both ~~the~~ Parties to the USG in Article II and other assurances given ~~agreed~~ by the Parties ~~to the~~

(2) Protocol marked....

(3) Map marked....

(4) Schedule marked...

The above are an integral part of the Agreement.

ARTICLE XIII

This Agreement shall be deposited with the Secretary General of the United Nations in accordance with Article 102 of the Charter of the UN.

For Egypt...... For Israel ......

July 31, 1975

DRAFT - SECRET

AGREEMENT BETWEEN THE USG AND THE GOI
GUARANTEEING THE SUPPLY OF OIL TO ISRAEL

The USG and the GOI have agreed on the following :

(1) The USG hereby guarantees to the GOI the supply and delivery to Israel of oil for its economy at present estimated at 7.5 million tons a year. The estimated annual consumption growth is 6-8%.

(2) On its part, Israel will make every effort to secure under the current market prices the supply of oil to meet its requirements with the aim of diversifying its sources of supply.

(3) Should Israel be unable to obtain oil from international market sources (as specified in article 2 above) to satisfy its needs, the USG will guarantee Israel the supply and delivery of oil.

(4) The USG undertakes to carry out this guarantee at all times through the following measures :

(a) ...
(b) ...
(c) ...

(5) Representatives of the US and Israel will meet concurrently with the signing of this document to negotiate the terms and arrangements under which the US guarantee will be effected.

(6) If necessary, this guarantee will be submitted to the US Congress for ratification. Israel will not be expected to commence the implementation of the Interim Agreement until the guarantee is ratified if such ratification is indeed required.

(7) The USG in submitting to the US Congress the total Israeli economic aid package will make provision for the net additional annual expenditure to Israel required for oil supplies to replace the Abu Rodeis production

which now constitutes 60% of Israel's annual oil needs. The cost, which is presently estimated at 400-450 million dollars, will be annually determined by the two Governments on the basis of the market prices.

(8) It is agreed between the two Governments that the provisions of this guarantee will remain in effect unless and until modified or terminated by mutual agreement.

For Israel .....   For the US .....

July 23, 1975

SECRET - DRAFT

AGREEMENT BETWEEN THE USG AND THE GOI
FOR THE
CONSTRUCTION AND STOCKING OF OIL

(1) The USG and the GOI agree on a joint project for the construction of underground oil storage facilities in Israel, bringing storage capacity, now standing at approximately six months, up to one-year needs.

(2) It is planned to implement this project within 3-4 years.

(3) It is agreed that a part of the storage facilities and the oil therein, will be made available by the GOI to the USG on terms to be mutually agreed upon. The quantity of oil to be put at the disposal of the USG, out of the total additional storage to be constructed under this agreement, will amount to ..... million tons.

(4) The USG agrees to finance this project, the cost of which is estimated at 180-200 million dollars.

(5) The additional oil to be stored in these new facilities, i.e., 5½-6 million tons, will be financed by the USG. The estimated cost of this oil is 550-600 million dollars.

(6) The USG and the GOI will appoint representatives to negotiate the details of this agreement. The representatives of the USG and the GOI will meet for this purpose promptly after the signing of this document.

For Israel .... For the U.S. ....

July 22, 1975

SECRET - DRAFT

LETTER FROM SECRETARY KISSINGER TO FOREIGN MINISTER ALLON

Dear Minister Allon,

In connection with the Interim Agreement between Israel and Egypt the USG agrees to give to Israel the following assurances :

(a) It is the USG's position that the Israel-Egypt Interim Agreement, its implementation, validity and duration, are not conditioned by any act or development in the relations between the other Arab states and Israel.

(b) In case of an Egyptian violation of the Interim Agreement necessitating military action by Israel, the USG will lend Israel full diplomatic support.

(c) Should Syria initiate military or para-military action against Israel or should Syria undertake or tolerate acts that might threaten the cease-fire, the USG will fully support Israel diplomatically.

(d) Should negotiations between Israel and Syria on an Interim Agreement develop, the USG accepts Israel's position that no proposals will be made that go beyond what Prime Minister Rabin outlined in his talks in Washington in June 1975 and what was reiterated by Ambassador Dinitz in his oral clarification of ....

(e) The USG will meet Israel's military and defense requirements as outlined in the Memorandum of ... (date).

(f) The USG will be fully responsive to Israel's economic aid needs in line with the detailed requests submitted by Israel.

(g) The USG will grant Israel the amount of .... million dollars for the construction of the new defense line made necessary by the Interim Agreement.

(h) The USG will continue to adhere to its policy not to recognize the PLO nor to negotiate with it directly or indirectly. The USG will prevent PLO representation or participation at the Geneva Peace Conference. Similarly, the USG will prevent participation of any other additional parties or countries in the Conference.

(i) The USG shares the Israeli position that negotiations with Jordan will be directed towards an overall peace settlement once conditions are conducive to such a negotiation. The USG agrees with Israel that there is no place for an interim agreement with Jordan. Any US initiative concerning Jordan will be fully discussed and coordinated with the GOI well in advance.

(j) The USG agrees with Israel that there is no room for an interim agreement with Egypt beyond the present agreement.

(k) The USG will coordinate well in advance with Israel all matters related to the Geneva Peace Conference, be they substantive or procedural.

(l) The USG will prevent any attempt to change the wording of Security Council Resolutions 242 and 338 which shall remain the sole basis for the Geneva Peace Conference.

The detailed implementation of these principles and the other undertakings of the USG will be included in an Agreement to be signed by the US and Israel concurrently with the Interim Agreement.

July 23, 1975

SECRET - DRAFT

LETTER FROM PRESIDENT FORD TO PRIME MINISTER RABIN

Dear Mr. Prime Minister,

I wish to inform you that the US recognizes that the Israel-Egyptian Interim Agreement entailing withdrawal from vital areas in Sinai constitutes an act of great significance on Israel's part in the pursuit of final peace and imposes additional heavy military and economic burdens on Israel.

I want to assure you that the US will be fully responsive on an on-going and long-term basis to Israel's military equipment and other defense requirements as well as to Israel's economic-aid needs, all of this in line with the requests submitted by Israel and previous US Presidential undertakings.

The US Administration will submit annually for approval by the US Congress a request for military and economic assistance in order to provide for Israel's economic and military needs.

Realizing, as I do, the importance of the Interim Agreement to the Middle Eastern situation as a whole, the US will make every possible effort to assist in the establishment of an atmosphere in which the Agreement will be observed without being subjected to pressures or deadlines.

The US will not put forward nor support at the Geneva Peace Conference or elsewhere any suggestions or proposals relating to an overall peace settlement unsatisfactory to Israel.

The US will consult with the GOI so as to achieve full prior understanding on the modalities, nature and substance of an overall peace settlement with each of the Arab states.

The US will support the Israeli position that an overall settlement with Syria in the framework of a peace agreement must be predicated on Israel remaining on the Golan Heights.

July 23, 1975

SECRET - DRAFT

AGREEMENT BETWEEN THE USG AND THE GOI
FOR THE
CONSTRUCTION AND STOCKING OF OIL

(1) The USG and the GOI agree on a joint project for the construction of underground oil storage facilities in Israel, bringing storage capacity, now standing at approximately six months, up to one-year needs.

(2) It is planned to implement this project within 3-4 years.

(3) It is agreed that a part of the storage facilities and the oil therein, will be made available by the GOI to the USG on terms to be mutually agreed upon. The quantity of oil to be put at the disposal of the USG, out of the total additional storage to be constructed under this agreement, will amount to ..... million tons.

(4) The USG agrees to finance this project, the cost of which is estimated at 180-200 million dollars.

(5) The additional oil to be stored in these new facilities, i.e., 5½-6 million tons, will be financed by the USG. The estimated cost of this oil is 550-600 million dollars.

(6) The USG and the GOI will appoint representatives to negotiate the details of this agreement. The representatives of the USG and the GOI will meet for this purpose promptly after the signing of this document.

For Israel .... For the U.S. ....

July 22, 1975

DRAFT - SECRET

AGREEMENT BETWEEN THE USG AND THE GOI
GUARANTEEING THE SUPPLY OF OIL TO ISRAEL

The USG and the GOI have agreed on the following :

(1) The USG hereby guarantees to the GOI the supply and delivery to Israel of oil for its economy at present estimated at 7.5 million tons a year. The estimated annual consumption growth is 6-8%.

(2) On its part, Israel will make every effort to secure under the current market prices the supply of oil to meet its requirements with the aim of diversifying its sources of supply.

(3) Should Israel be unable to obtain oil from international market sources (as specified in article 2 above) to satisfy its needs, the USG will guarantee Israel the supply and delivery of oil.

(4) The USG undertakes to carry out this guarantee at all times through the following measures :

(a) ...
(b) ...
(c) ...

(5) Representatives of the US and Israel will meet concurrently with the signing of this document to negotiate the terms and arrangements under which the US guarantee will be effected.

(6) If necessary, this guarantee will be submitted to the US Congress for ratification. Israel will not be expected to commence the implementation of the Interim Agreement until the guarantee is ratified if such ratification is indeed required.

(7) The USG in submitting to the US Congress the total Israeli economic aid package will make provision for the net additional annual expenditure to Israel required for oil supplies to replace the Abu Rodeis production

which now constitutes 60% of Israel's annual oil needs. The cost, which is presently estimated at 400-450 million dollars, will be annually determined by the two Governments on the basis of the market prices.

(8) It is agreed between the two Governments that the provisions of this guarantee will remain in effect unless and until modified or terminated by mutual agreement.

For Israel .....

For the US .....

July 23, 1975

משרד ראש הממשלה
ירושלים

המנהל הכללי

ירושלים, ט"ו באב תשל"ה
23 יולי 1975

<u>ס ו ד י</u>

א ל :   צוות השרים

גם אם לאחרונה לא העלה סאדאת את התביעה לפיצויים מישראל או מארה"ב, עבור השימוש של ישראל בנפט אבו רודיס, עלינו להיות ערים לאפשרות שהוא יעשה כך. נראה לצוות הבינמשרדי שראוי להפנות תשומת לבה של ארה"ב לענין זה תוך הבהרת עמדתנו המוצהרת.

ב ב ר כ ה,

מרדכי גזית

משרד ראש הממשלה
ירושלים

המנהל הכללי

ירושלים, ט"ו באב תשל"ה
23 יולי 1975

<u>ס ו ד י</u>

א ל : צוות השרים

לנוכח דברי מזכיר המדינה בדבר הצורך למנוע טענות נוסח קוניטרה, ראה הצוות הבינמשרדי לנחוץ להמליץ כי נעביר למצרים באמצעות ארה"ב, במועד מתאים, כמה הבהרות בענין מבנים, מתקנים וכו' באיזורים אשר עתידים להמסר לידי מצרים.

ב ב ר כ ה,

מרדכי גזית

SECRET - DRAFT

GOI CLARIFICATIONS REGARDING STRUCTURES, PROPERTIES AND INSTALLATIONS TO BE TRANSFERRED TO EGYPT

The GOI authorizes the USG to convey to Egypt the following clarification and assurances concerning the transfer of civilian installations, properties and roads in areas to be handed over to Egyptian civilian control.

All properties, structures, etc. will be transferred in their present condition, but for the following :

(a) Military infrastructures and installations built by Israel since 1967, including fortifications, minefields, air strips, military roads, command and control posts and other military structures (store depots etc.), military equipment and fortification equipment, communication systems and naval installations.

(b) Civilian equipment and structures erected in the area by Israel since 1967.

It has to be noted that as a consequence of the wars of 1967, 1969 and 1973, various structures and installations in existence at the time were damaged or destroyed and have been left in that state.

Israel wishes to assure Egypt via the USG that it will make every effort to transfer the civilian structures, properties etc. in their present existing condition.

With respect to those minefields that will be left intact, full information will be provided to Egypt.

A detailed protocol relating to the transfer will be drawn up for signature.

July 23, 1975

(1) מצרים תתן התחייבות בדבר אי הרחבת הרשימה השחורה מעתה ואילך וכן כי בתשובות לפניות של חברות ממדינות שלישיות תודיע מצרים שתימנע מלישם את נוהלי החרם ו/או להרתיע חברות מלהתקשר עם ישראל.

(2) מצרים תודיע פומבית כי מדיניותה למשיכת השקעות מארצות חוץ ומאמציה להרחבת חלקה בסחר הבינלאומי מבוססים על שיקולים עסקיים כלכליים ללא אפליה.

(3) תבוטל בהדרגה הרשימה השחורה (תוך ....) וכשלב ראשון תודיע מצרים ביום החתימה על ההסכם לעשרות חברות מכל העולם שנכללו עד כה ברשימה השחורה, על הצאתן מרשימה זו. הדבר יפורסם.

(4) בתזכיר הבנה עם ממשלת ארה"ב יובא הסכום הנ"ל וארה"ב תביע נכונות להביא לידיעת החברות הפונות אליה דבר ההסדרים הנ"ל וכן בטחונה של ממשלת ארה"ב שמצרים תעמוד בהתחייבויותיה אלה.

25.6.75

סודי

דחוף

יג' באב תשל"ה
21 ביולי 1975

אל: שר החוץ

מאת: ש. יערי, מנהל המח' לעניני אנרגיה

הנדון: אלטרנטיבות לאבו-רודיס

אספקת הנפט לישראל, על בסיס שנתי, מורכבת כיום כך:

4	מיליון טון	מאבו-רודיס
$3\frac{1}{2}$	" "	מאיראן
$\frac{1}{2}$	" "	ממכסיקו
סה"כ 8	מיליון טון	

אם נוטשים את אבו-רודיס מתעוררת מייד השאלה: מה המקור האלטרנטיבי לאספקה קבועה של אותם 4 מיליון טון? בכל מה שהגיע לידיעתי עד כה לא מצאתי תשובה מניחה את-הדעת לשאלה החמורה הזאת. כדי לעמוד על חומרת השאלה יש להבהיר אי-אלה דברים בקשר למציאות של סחר הנפט הבינלאומי והישראלי ולסלק כמה אי-הבנות שכנראה יש להן מהלכים:

א) הבעייה של תחליף לאבו-רודיס איננה בעייה של כסף גרידא, כלומר: אפילו ימצאו 350 מיליון הדולר בשנה הדרושים למימון אותם 4 מיליון טון (על יסוד המחירים של היום) שיידרשו מן החוץ - אין כיום בעולם מקור אספקה אמין המוכן למכור לנו את הכמות הזאת בכסף מלא.

ב) התוכניות להגדלת האיחסון והמלאי אינן רלוונטיות לבעיות האקטואליות שיווצרו עם נטישת אבו-רודיס: ראשית, דרושות לפחות 3 שנים עד שיושלמו העבודות שיגדילו את כושר האיחסון, בהתאם לתוכניות, משיעור חצי שנה לשיעור שנה אחת, ועדיין קיימות בקשר לכך בעיות טכנולוגיות של איחסון תת-קרקעי שצריך לפותרן; שנית, עניין המלאי הוא השלמה חיונית לכל תוכנית של אספקת צורכי הנפט של ישראל מן החוץ - בשים לב לסיכונים שיתקיימו יחד עם התוכנית הטובה ביותר - אך אין הוא יכול לבוא במקום תוכנית אספקה כזאת. אם נתחיל למשוך מן המלאי את האספקה שהגיעה עד כה מאבו-רודיס נגיע מהר מאד לקצה החבל.

2 / ...

3 / ...

סודי

ג) כיוון שיש מדברים על אספקה מארה"ב כתחליף לאבו-רודיים יש להדגיש כי אין להעלות על הדעת שארה"ב תוכל לשמש מקור אספקה לישראל. ארה"ב כידוע איננה מייצאת נפט כלל, אלא תלויה היא עצמה ביבוא כדי 35% מצרכיה, וקיימת רגישות עצומה לסכנות הנובעות מן התלות הזאת וגידולה הצפוי בעתיד. בהתעלם מן הבעיות הטכניות והמשפטיות הכרוכות בדיוורסיה של נפט אמריקני לישראל (כיוון שממשלת ארה"ב איננה עוסקת בסחר נפט, אלא עוסקות בכך חברות מסחריות), קשה לראות כיצד יוכל הממשל לגבור על המעצורים הפוליטיים כנגד דיוורסיה כזאת של 4 מיליון טון נפט בשנה, שהם כמות בהחלט לא מבוטלת, והגדלה מקבילה בתלותה של ארה"ב במקורות זרים. כל האמור באספקה בתנאים "נורמליים"; קל וחומר בעתות חירום, ז"א למעשה במקרה אמברגו ערבי מעין האמברגו של מלחמת יוה"כ, כאשר ארה"ב עצמה שרויה במחסור נפט. קיצורו של דבר, קשה לקבל ברצינות הבטחה אמריקנית לאספקת נפט מארה"ב לישראל, לא בתנאים "נורמלים" ולא בתקופות משבר.

ד) מעשית, אין כיום מקור בעולם המוכן או מסוגל לספק לנו אותם 4 מיליון טון חסרים, או חלק-הארי שלהם, אלא מקור אחד בלבד: איראן (בהנחה שאכן משיגים את הסכמת האיראנים מראש לספק לנו כמות נוספת זו). מסקנה זו היא בלתי-נמנעת אם בודקים אחד לאחד את כל יצואני הנפט המצויים כיום בעולם: ארצות ערב, בריה"מ וסין, וכן ניגריה, גבון ואינדונסיה - אינן באות בחשבון משום שאינן מוכנות למכור לנו כלל, ובכל אופן אף אחת מהן איננה מקור בעל אמינות מינימלית עבורנו. מכסיקו, שהיא המדינה היחידה בעולם המוכרת נפט לישראל "מעל השולחן", יכולה לספק, ואף הציעה לנו, עוד ½ מיליון טון בשנה (היינו סה"כ 1 מיליון) - לא יותר, כיוון שכל יצוא הנפט שלה עדיין קטן, וכבר משתרך אצלה תור של לקוחות אחרים המעוניינים ברכישת נפט מכסיקני. אקואדור, (אתה יש לנו חוזה על קניית 1/4 מיליון טון נפט שאיננו מביאים לישראל, אלא מוכרים בו במקום לקונים אחרים) אף היא יצואן קטן, ויתר על כן, רחוק מאד (מעבר לתעלת פנמה). אולי נוכל לקבל משם משהו מעין ½ מיליון טון בשנה - אם נהיה מוכנים לשלם את המחיר הגבוה-מאד. לבסוף, ונצואלה, המסוגלת מבחינה פיסית לספק לנו חלק גדול מאותם 4 מיליון טון חסרים, אך עד רגע זה איננה מוכנה למכור לנו כל כמות שהיא מטעמים פוליטיים. על כך עוד להלן. זו הרשימה כולה.

ה) ראוי עוד לסלק את אי-ההבנה הקשורה בדיבורים שארה"ב תסדיר כי "חברות הנפט הגדולות תספקנה נפט לישראל". חברות הנפט הגדולות, היינו אקסון, מוביל, "של" וכו', אין להן נפט משלהן אלא זה המיוצא מן הארצות שנמנו בסעיף הקודם, ואם ארצות אלה אוסרות יצוא לישראל - לא נקבל את הנפט מן החברות כשם שלא נקבלנו ישירות. במציאות סחר הנפט אי אפשר "להבריח" באופן קבוע מיליוני טון של נפט לישראל, ואשלייה היא להניח שאותן החברות תהיינה מוכנות להיכנס לעניין כזה כל זמן שבעלי-הבית הערביים שלהן אוסרים עליהן מכירה לישראל. הן לא היו מוכנות לספק אפילו לארה"ב עצמה כאשר הערבים הטילו אמברגו עליה.

[illegible] באב [illegible]
21 ביולי 19[illegible]

סודי

ו) על יסוד כל האמור צריך להניח - כל זמן שלא הוכח אחרת - כי נפישת אבו-רודייס בתנאים של היום פירושה <u>תלות באיראן כמקור הבלעדי-כמעט לאספקת צורכי האנרגיה של ישראל</u>, כלומר 7 מתוך 8 מיליון טון בשנה. הסיכונים העצומים שאנו נוטלים על עצמנו ע"י כך גלויים לעין: אפשרות שינוי במדיניות איראן בשאלת האספקה לישראל - במיוחד ברגע שיאשימו אותנו שוב ב"עקשנות" כלפי הערבים; והאפשרויות הרבות לשיבוש הנתיב מן המפרץ הפרסי - לא רק בים-סוף כפי שאירע במלחמת יוה"כ (שאז קיימת לכאורה האלטרנטיבה של הובלת הנפט בנתיב הארוך-מאד שמסביב לאפריקה), אלא גם במפרץ הפרסי עצמו, אם ע"י הכרזה מדינית ערבית ואם ע"י אי-אלה פעולות פח"ע ללא הכרזות מדיניות. די באחד משני הדברים האלה כדי לשתק תנועת מיכליות מאיראן לישראל. לעצם העובדה שתיוודע התלות המוחלטת של ישראל באספקה מאיראן עלולה להביא לנסיונות שיבוש האספקה הזאת יותר מאשר עד כה.

ז) <u>מסקנות:</u>

1) <u>ונצואלה היא המקור היחיד בעולם הבא בחשבון כאלטרנטיבה לנפט אבו-רודייס</u> או חלק גדול ממנו, וכל זמן שלא הוסדרה שאלת האספקה מוונצואלה אי-אפשר לבנות מערך אספקה חדש לישראל בעל אמינות מינימלית.

2) אם אמנם הבטיחו לנו האמריקנים "לדאוג" לצורכי הנפט של ישראל, <u>יש לבדוק ולהסכים אתם באורח קונקרטי, ולא בדיבורים מופשטים בלבד, מניין תקבל ישראל 4 מיליון טון נפט למחרת נטישת אבו-רודייס.</u>

3) אם כוונתם שניקח את הכל מאיראן ואילו הם יתנו לנו "ביטוח" למקרה שיבוש האספקה מאיראן - יש מקום לחשש כבד כי הם נותנים לנו שטר שלא יהיו מסוגלים לפרעו. על כל פנים, <u>צריך לדרוש מהם הבהרות כיצד יפתרו הבעיות הכלכליות, המשפטיות והפוליטיות החמורות הכרוכות באספקת נפט מארה"ב לישראל</u>; ללא הבהרה כזאת שתפזר את הספקות הנ"ל אין לקבל ברצינות את ה"ביטוח" המובטח.

בברכה,

שמואל יקרי

העתק: מר א. קדרון, המנכ"ל
מר מ. רוזן, היועץ המשפטי

שי/רא

סודי ביותר

תוספת שתוכלל במקום מתאים
בטיוטת ההסכם (תזכיר ההבנה)

The USG undertakes to take all necessary steps (make every possible effort) to ensure that US controlled corporations do not participate in any form whatsoever of Arab boycott against Israel not practice any form of discrimination direct or indirect against Israel, Israel corporations or Israel nationals.

July 14, 1975

1. חברות הנפט האמריקאיות הגדולות - Majors - אינן משתמשות בצינור אילת-אשקלון, לא במישרין ולא בעקיפין, אף בזמנים של כדאיות כלכלית חד-משמעית, תוך כניעה לחרם הערבי.

2. מאותם השקולים חברות אלה נמנעות מלחכור את אניותינו להובלות SPOT מנמלי פרס ליעדים מערביים מסביב לקף. עם זאת, יש לציין ש EXXON חכרה לאחרונה אחת מאוניותינו הגדולות, בידעה בבירור שהאניה ברשימה השחורה של החרם.

3. אחדות מבין חברות אלה, כגון EXXON, מרחיקות לכת עד כדי כך, שאינן מרשות ללקוחותיהן להשתמש בצינור להובלת נפט שקנו, גם אחרי שהבעלות עברה לקונים בנמל ההטענה בפרס.

תל-אביב, 13.7.1975.

סודי ביותר

פגישת סיסקו-גזית ב-13 יוני 1975 במחמ"ד

השתתפו : אתרטון, סאונדרס
מ. שלו

(פנ)5 8

החלה ב-1100 ונמשכה כשעה וחצי

על פגישה זו הוחלט בין רה"ם לבין מזכיר המדינה ערב קודם לכן, בפגישה בבית השגריר. מטרתה היתה :

(א) להשוות את הנוסחאות שנתגבשו במו"מ במרס 1975, כדי להבטיח זהות בין אלה שברשותנו לאלה שברשות מחמ"ר.

(ב) להעלות את הנושאים הדו-צדדיים ישראל-ארה"ב אשר יימצאו או ביטויים במסכת הסכמית (ערבות בנושא הנפט, תזכיר הבנה, ועוד), כחלק מהסדר הביניים.

* * * * * * *

(א) נוסחאות מרס 1975 - נספח א'

כבסיס לדיון שימש הנייר (באנגלית) שהוכן ע"י גזית, המכונה "הסכם ביניים עם מצרים" ואשר העתק ממנו נמסר לסיסקו. גזית הסביר שבטיוטא הובאו הנוסחאות בסדר מסוים אך לא הסדר עיקר אלא הנוסחאות עצמן. עם זאת, הגיוני ליתן את הדעת בשלב מסויים על סדר הבאת הנוסחאות.

(1) סעיף (a) "Suggested Preamble" המשפט השני מ- Pursuant to the Agreement ועד Geneva Conference איננו הכרחי מבחינתנו, אך מתוך הנחה שהמצרים יתבעו אותו, נוכל לחיות עמו. לעומת זאת, המשפט השלישי (בתיקון מה : "This Agreement constitutes a significant step towards a just and lasting peace between them" אשר המצרים הסכימו לו, הוא חשוב לנו. סיסקו אמר שאינו רואה קושי בהכללת משפט זה.

(2) סעיף (b). Body of Agreement.

כל המרכיבים של הפורמולה על Non-Use of Force צריכים להכלל בהסכם עם מצרים, בין במקובץ, בין במקומות שונים בהסכם. הנוסחה עצמה נמסרה מחדש לסיסקו. (ר' נספח ב')

(3) סעיף (3) (b) UNEF.

בהקשר לסעיף זה ימסור סאדאת מכתב לנשיא פורד שיועבר ע"י פורד לישראל. טיוטה של מכתב זה נמסרה לרה"מ ע"י המזכיר בפגישה בערב הקודם (בבית השגריר), וגזית וסיסקו הסכימו ביניהם על שינויים בטיוטה, שמטרתם לחזק את המחוייבות המצרית. הנוסח המתוקן נמסר ע"י סיסקו לגזית (ר' נספח ג')

(4) סעיף (4) (b) JOINT COMMISSION.

בנקודה זו אין עדיין נוסח מוסכם לגבי הסיפא (קשר בין ועדה זו ליונ"ף).

(5) סעיף (4) (b) CARGOES.

גזית הסביר את דאגותינו כלפי נסוח סעיף זה, שמא תנסה מצרים לחזור על ה"פירוש" שנקטה בו לפני שנים, עוד בימי האמרשלד, לפיו המטענים צריכים להיות בבעלות לא-ישראלית בשעת מעברם בתעלה. כן אמר גזית כי ההתחייבות המצרית מינואר 1974 היא לאפשר מעבר "כל המטענים" אך כבר הטילו המצרים ספק אם יתירו "מטענים אסטרטגיים" (דהיינו, חמרי גלם) ענין זה אף הוא איפוא נושא להבהרה. גזית אמר כמו כן, שלפי התרשמותו מדברי הד"ר קיסינג'ר באוקטובר 1974, מוכן סאדאת להכליל סעיף בהסכם בענין מעבר מטענים. סיסקו השיב כי יתכן וסאדאת יסכים לכך אך במקרה זה יהיה הנוסח צמוד למה שנאמר במכתב סאדאת לניקסון. באשר לשני העניינים שגזית מעורר הריהו מניח שהם יהיו בסדר ואין מקום לדאגה אך לא נראה לו שסאדאת יסכים להבהירם בגוף ההסכם. סיסקו מוכן, אם נרצה בכך, להעלות עם סאדאת את הרעיון שיהיה סצנריו מוסכם בינינו לבין המצרים לגבי מעבר המטענים. גזית העלה את הרעיון שכדי להבטיח הרצה של מעבר מטענים ישראליים, אפשר יהיה למסור למצרים הודעות מראש על שלושה-ארבעה המטענים הראשונים, דוגמת הנוהל שהיה קיים במשך תקופת מה, דצמבר 1973 עד ינואר 1974, לגבי מעבר אניות בבאב-אל-מנדב. כל זה בתנאי שלאחר מכן יהיה המעבר אוטומטי (ללא הודעות מוקדמות).

(ב) **הצהרות מצריות שתועברנה לישראל באמצעות ארה"ב**

גזית הגיש טיוטה המפרטת הנקודות הכלולות בנושא זה (ר' נספח א', סעיף ב').

בסעיף 2 (בקשה שנתית של ישראל ומצרים לחידוש UNEF) סיסקו מציע שבמקום Jointly יאמר Parallelly.

בסעיף 3 (התחייבות מצרית לא לחזור בה מההסדר תהיה ההתפתחות אשר תהיה) סיסקו אישר שדרוש מכתב, אך אין הוא מוכן עתה לדון בתוכנו.

בסעיף 4 (התחייבות מצרית לא לתקוף את ישראל במקרה שסוריה תתקיף): סיסקו אמר שארה"ב קבלה התחייבות בע"פ. גזית הגיש לו טיוטה של נוסחה בנושא זה, (ר' נספח ד').

בסעיף 5 (מעבר סטודנטים ערביים מעזה) גזית הודיע לסיסקו כי אנו מוותרים על סעיף זה. לעומת זאת, מעלה גזית הנושא של מעבר ישיר של אניות תיירים (cruises) בשני הכוונים - לא רק מנמל מצרי לנמל ישראלי, אלא גם להיפך. סיסקו מציע כי נושאים מסוג זה יידונו בפגישות בין הצדדים - בועדה המשותפת שתקום.

בסעיף 6 (טיסות מעל באב-אל-מנדב). סיסקו שמע ולא הגיב.

בסעיף 7 (מטענים) גזית אמר שצריך גם להבהיר את טיב המטענים שיעברו, ובשלב מסוים צריך יהיה להעביר גם טאנקר עם נפט (ר' תגובת סיסקו לעיל).

בסעיף 8 ("צוותות מעורבים") סיסקו הבהיר כי אין בעיה בקשר לענין זה.

בסעיף 9 (תעמולה עוינת) גזית מסר טיוטה בנושא זה, (ר' נספח ה'). סיסקו הציע שבנושא זה נשוחח אחרי שייחתם ההסכם, כדי שארה"ב תפעל במצרים לשם הפעלתם המעשית של העקרונות המפורטים בטיוטה, אך אין לו התנגדות שהנושא יעלה גם במו"מ. גזית אמר שמוטב להבהיר דברים כאלה במדויק מראש והזכיר את נסיוננו המשותף המר בענין הטילים באוגוסט 1970 שלא הובהר די הצורך לפני סכום המו"מ.

בסעיף 10 (חרם כלכלי) - ר' נספח ו'.
גזית הדגיש שמחיקת כמה חברות אמריקניות אינה עונה על הדרישה שלנו בנושא זה, ויש להוסיף גם רשימה של חברות לא אמריקניות הנמצאות ברשימה השחורה, ושגם הם יימחקו. סיסקו ביקש שנמציא לסיסקו רשימה של חברות לא-אמריקניות כאלה.
כן הזכיר גזית את ההסכמה המצרית להחליף את הנציג המצרי בלשכת החרם בדמשק, באיש פחות נוקשה.
גזית גם עמד על כך שיש להבטיח שלא יתווספו שמות חדשים לרשימת החרם.

בסעיף 11 (לוחמה דיפלומאטית)
גזית המציא לסיסקו טיוטה בנושא זה. דובר על כך שנצפה ממצרים לנהוג במתינות באו"ם ובפורומים בינלאומיים אחרים. כן דובר בפרוטרוט על שתוף פעולה שקט מצד מצרים בחידוש היחסים עם מדינות אפריקניות מסויימות, הרוצות בכך, ומחכות רק לאות מהערבים. גזית אמר שהרעיון שלנו הוא כי אנו נכשיר את הקרקע בכמה מדינות אפריקניות וכי ארה"ב תודיע למדינות אלה שמצרים לא תפעל נגד החידוש ואילו מצרים, כאשר תשאל ע"י מדינות אפריקה, תאשר שאין לה התנגדות. מבחינות רבות היה רצוי שהצעד הזה, של חידוש יחסים עם כמה ממדינות אפריקה, יפורסם ביום החתימה; כן הוסיף גזית כי גם לגבי נושאים אחרים, שהם חיוביים מבחינת ישראל, יש לחתור לאותו עיתוי, וזאת כדי שיום החתימה יתקבל גם בישראל באהדה, ושיופגן באותו יום שאמנם מדובר בצעד לקראת שלום. (ר' נספח ג).

(ג) התחייבויות בילטרליות של ארה"ב לישראל

- כללית סוכם שיהיה צורך בתזכיר הבנה , אך בנוסף לכך, בנושאים מסויימים, גם בהתחייבויות פורמליות יותר מצד ארה"ב, בצורת הסכם או מכתב מהנשיא או מהמזכיר. סיסקו אמר כי תזכיר הבנה אין לו תוקף חוקי מחייב, והוא רק נותן ביטוי לכוונות.

- בקשר להבטחת אספקת הנפט . (שבנושא זה נמסר עוד לפני כן תזכיר שלנו לסיסקו). אמר סיסקו שארה"ב תקח בחשבון את ההפסד מהכנסות אבו-רודיס בקביעת הסיוע הכלכלי לישראל, וכמו כן תעשה הכל שבידה כדי להבטיח לנו האספקה של הנפט, אך סיסקו גם הצביע על העובדה שחברות הנפט האמריקניות הן בבעלות פרטית, ואין ממשלת ארה"ב שולטת עליהן. שלו הצביע על כך שקיימים תקדימים לפיהם אספקה אמריקנית לישראל מצד חברות מסויימות נעשית דרך ממשלת ארה"ב, דהיינו, החברות מוכרות לממשלה האמריקנית, והיא מוכרת לנו. סיסקו גם דיבר בחיוב על ענין המאגרים. (ר' נספח ת)
כמו כן הוזכרה האפשרות שארה"ב תשוחח עם סאדאת על מכירת הנפט מאבו-רודיס לישראל.
עוד סוכם שהיה רצוי שיגיע לואשינגטון, במועד המתאים, מומחה מהארץ לדיון מפורט בכל הסוגיה הזו של הנפט.

- סיסקו קבל, ללא ערעור הנקודות בדבר פעילות אמריקנית דיפלומאטית בקהיר במקרה של הפרת ההסכם ע"י מצרים, ושל תמיכה אמריקנית דיפלומאטית בישראל במקרה של הפרה רצינית מצד מצרים שתחייב את ישראל בתגובה צבאית. גם ההצעה שלנו שארה"ב תבהיר לרוסיה הסובייטית שהיא לא תסבול פעילות סובייטית נגד בטחונה ושלומה לישראל, נתקבלה ע"י סיסקו ללא ערעור.

- הוזכר גם הצורך לחדש את השיחות על מאגר נשק ותחמושת לצרכי חרום (Contingency Planning) כדי להמנע ככל האפשר מהצורך של רכבת אויר.

- בקשר לג'נבה והאפשרות שארה"ב תעלה הצעה להסדר כולל, הוזכרה התבטאותו של הנשיא, שהוא מוכן לתת לנו מכתב בנושא זה.

בסוף הדיון מסר גזית לסיסקו טיוטה של הסכם הבנה עם ארה"ב הכולל הנקודות הדרושות לנו. (ר' נספח ט') . סיסקו אמר שהוא יגדיר טיוטה זו כ"נייר עבודה". (מלכתחילה לא היתה לגזית כוונה להשאיר את הטיוטה אך כאשר נאלץ סיסקו לסיים את השיחה ולא נותר זמן לעבור על העניינים סעיף-סעיף מצא גזית לנחוץ להבטיח את כסוי כל הנושאים ע"י השארת הטיוטה בידי סיסקו).

הדיון הוגדר כחילופי דעות בלבד, שעדיין דרוש לו אישור של כל אחד מהצדדים, ברמה העליונה, זהו דיון אד רפרנדום (ad referendum).

גזית אמר לסיסקו כי ככלל תהיה ישראל מעוניינת לקבל מארה"ב את ההתחייבויות העקיפות הן באמצעות מכתב נשיאותי או באמצעות מכתב מהמזכיר, אך בנוסף לכך גם בתזכיר ההבנה, כך נהגנו גם בעבר.

22.6.75

(לפי רשימות מ. שלו ומ. גזית)

נספח ה'

נספח א'

שמור

הסכם הביניים עם מצרים

במהלך השיחות עם מצרים במרס 1975 החלה להסתמן המסגרת של הסכם הביניים כלהלן :

(א) גוף ההסכם הדו-צדדי ישראל-מצרים *

(a) Suggested Preamble

Israel and Egypt :

Having resolved that the conflict between them shall not be solved by military means but only by peaceful means and,

Pursuant to the Agreement reached between them as a result of negotiations that took place in January 1974, which constitute a first step toward a final just and durable peace, according to the provisions of SC Res. 338 of October 22nd 1973, and within the framework of the Geneva Conference,

Having now resolved to take a significant step to achieve the goal of peace between them,

Hereby conclude this Agreement in accordance with the following provisions :

(b) Body of Agreement

(1) The Parties hereby undertake not to resort to the threat or use of force against each other and to settle all disputes between them by negotiations and other peaceful means.

(2) The Parties reconfirm their obligation to scrupulously observe the ceasefire on land, sea and air and to refrain from all military or para-military actions against each other.

---

* This draft document is based on the various provisions, phrases and language as substantially agreed upon in the March 1975 negotiations before their suspension.

(3) UNEF will continue its functions and its mandate will be extended anually.

(4) . A Joint Egyptian-Israeli Commission will be set up to deal with problems arising from the implementation of the Agreement. The Commission will function in relationship with UNWF (or : under the auspices of the UN).

(5) (All Israeli owned cargoes, including raw materials and oil will be permitted through the Suez Canal to and from Israeli ports on third-party vessels)*

(6) Military provisions (Defined areas of limited armaments and forces; agreement to carry out aerial reconnaissance).

(7) Nothing in this agreement precludes the reconvening of the Geneva Confernence.

(8) This agreement will be carried out in phases as follows : .....

(9) This agreement will remain in effect until superseded by another agreement.

* * * * * *

---

* It was not clarified in the course of the March 1975 negotiations whether this provision would be included in the body of the agreement. Based on the Egyptian commitment conveyed to Israel in January 1974 the actual language is "all cargoes" and not "all Israeli owned cargoes". However, this being of the essence of the provision it has been deliberately spelt out here.

(ב) באמצעות הבהרות או התחייבויות
של צד אחד לרעהו דרך ארה"ב : *

(1) The Parties will give written assurances to the US that they will not resort to the threat or use of force against each other. These assurances will be given in addition to the direct commitments made towards each other. The US will inform the Parties of receipt of the respective assurances.

(2) The Parties will give assurances to the US to jointly request annual renewals of UNEF mandate.

(3) The US will convey to Israel Egypt's commitment not to abrogate the Agreement for any reason, including reasons connected with the course which the Geneva Conference may take (or any other stages in the peace process).

(4) The US will inform Israel that Egypt has conveyed to the US a commitment not to attack Israel if Syria attacks Israel or initiates a war of attrition.

(5) Egypt will permit movement of Egyptian nationals, Arab students and residents of the Gaza Strip and Sinai to and from Egypt for purposes of study and visits.

(6) The existing right of Israel to freedom of passage through Bab-el-Mandeb will be understood to cover flights over the Red Sea.

(7) All Israeli owned cargoes, including raw materials and oil, will be permitted to pass through the Suez Canal to and from Israeli ports on third-party vessels.**

(8) Mixed crews (i.e. Israeli seamen included among the general crew) when employed on third-party vessels will be permitted uninhibited passage through the Suez Canal.

---

* This document does not suggest actual formulation and gives only the substance of the various undertakings. It is not exhaustive but embraces the main assurances as discussed.

** If this issue is included into the body of the agreement it will not be the subject of an indirect assurance.

(9) Hostile propaganda in Egyptian-controlled media will be reduced.*

(10) The economic boycott against Israel will be eased on a selective basis beginning with a few American companies.*

(11) Egypt will tone down anti-Israeli diplomatic pressures on third countries and international bodies.**

ה ע ר ו ת

בעוד שכמה מהסעיפים דלעיל מובאים כאן בניסוחים שעברו גלגולים אחדים, הרי שאחרים מובאים כאן בניסוחם הראשון (כך, למשל, סעיפים (9), (10), (11). בגלל השעית השיחות לא הגיע המו"מ עליהם לכלל בירור נוסף.

---

* Provisions (9) and (10) here, as conveyed to us in the course of the negotiations are overly vague and unsatisfactory. They require substantive detailed clarification in the course of further negotiations.

** An agreed scenario will be devised to make possible the restoration of diplomatic relations between Israel and some African countries.

June 1, 1975

(סוד ה')

עלי
13

PROPAGANDA WARFARE

UNDERTAKINGS TO BE EXCHANGED via THE US

In connection with the Interim Agreement, the Parties undertake:

(a) To refrain in their official information and propaganda media from advocating war or the use of violence as an instrument of policy against each other.

(b) To refrain from calling for the destruction of each other's sovereignties and denying the legitimacy of each other's sovereign existence.

(c) To refrain from attacks on and incitement against each other's culture, character, history, heritage, faith, political systems and domestic policies.

(d) To eliminate from their school textbooks and other educational materials references that are derogatory to each other's culture, history, heritage, faith and political systems.

(e) To present through their public media the Interim Agreement as an instrument designed to further a process of gradual and eventual reconciliation between the two countries through negotiation and mutual accord.

6.3.75

ג׳ 130 5.

NON-PARTICIPATION IN WAR AGAINST ISRAEL

In connection with the interim agreement between Egypt and Israel, it is proposed that the President of Egypt convey to the President of the United States, in the form of a letter, the following assurance:

> Egypt undertakes not to participate, directly or indirectly, in any hostilities between Israel and any state or forces, or to provide assistance of any kind to states or forces involved in such hostilities, and recognizes that its agreement to terminate all acts of war (use of force and other manifestations of belligerency) contained in ARTICLE ..... of the Agreement shall continue to be binding notwithstanding outbreak of such hostilities.

6.3.75

[handwritten:] 1020)

Dear Mr. President:

I am writing you this letter to inform you of the position of Egypt on the question of the duration of the Egyptian-Israeli agreement on the Sinai. The agreement includes language that the "agreement shall remain in effect until it is superseded by a new agreement". With respect to the duration of UNEF, I have informed Secretary Kissinger of Egypt's willingness to extend the United Nations Emergency Force annually for the duration of the agreement.

However, should the Security Council, because of the action of a third state, fail to renew the UNEF mandate to assure continuous operation, Egypt undertakes to concert actively with the U.S. to have the General Assembly take appropriate action to bring about annual renewals for at least two renewals after the annual mandate goes into effect.

In the event such affirmative General Assembly action did not prove possible, I will request an augmented UNTSO to continue its supervisory responsibilities, and to have the joint Egyptian-Israeli Commission cooperate with it.

Warm regards,

6/13/75

נספח ב   נוסח האמריקנים: 20/3 ערב

NON-USE OF FORCE נוסחת אי-שימוש בכוח

Egypt and Israel resolve that the conflict between them shall not be solved by military means and can only be solved by peaceful means.

They hereby undertake not to resort to the threat or use of force against each other and to settle all disputes between them by negotiations and other peaceful means. The Parties will give written assurances to the USG to this effect.

They reconfirm their obligation to scrupulously observe the ceasefire on land, sea and air and to refrain from all military or para-military actions against each other. ~~and from assisting in military or para-military actions against the other party.~~

(Non-use of force)

March 20, 1975

סודי

BOYCOTT PRACTICES

In connection with the Interim Agreement in which Egypt undertakes to refrain from all forms of warfare, the GOE will desist from boycott measures against Israel as follows:

(1) Discriminatory or punitive actions will not be applied against individuals, firms or companies in third countries because of their religious affinity, or because they maintain any form of economic relations with Israel. Specifically, Egypt will refrain from:

- requiring firms to certify that they maintain no business relations with Israel;
- "blacklisting" firms or companies that have connections with Israel.

(2) Egypt will inform the USG that the appropriate USG department(s) may inform US firms that Egypt will henceforth refrain from applying boycott regulations and all US firms, including those that were blacklisted in the past or that maintain business relations with Israel, will henceforth be treated by Egypt on a non-discriminatory basis.

(3) Egypt will withdraw (not act upon) its declaration of December 18, 1972, with regard to the non-discrimination clause in its agreement with the EEC.

(4) Ships flying foreign flags that call, or that have called, on Israeli ports or that carry Israeli cargoes shall not be prohibited from calling at Egyptian ports.

(5) Nationals of third countries shall not be prohibited from entering Egypt on the grounds that they have visited Israel.

(6) Egypt agrees to accord normal non-discriminatory treatment towards Israel-owned cargoes, including raw materials and oil, passing through the Suez Canal.

6 March 1975

5 סודי

DIPLOMATIC WARFARE

Egyptian undertaking to Israel via the US :

In connection with the Interim Agreement, Egypt would commit itself :

(a) To refrain from applying pressure on third countries to break their diplomatic relations with Israel;

(b) To adopt a positive attitude to the establishment or renewal of diplomatic relations with Israel by countries agreeing to establish or renew such relations.

If, on the conclusion of an interim settlement, certain states indicate a desire to renew diplomatic relations with Israel but seek first to ascertain Egypt's reaction, the GOE will respond positively to such inquiries.

The USG will be in a position to assure the states concerned of the Egyptian positive attitude on this matter, having itself received the assurances of the GOE.

The GOE, preferably the Egyptian President himself, will take an appropriate opportunity, such as in reply to a correspondent's question, to state that Egypt believes in the right of every sovereign state to conduct its diplomatic and foreign affairs without outside interference. Israel will be specifically mentioned in either the question or the reply.

(c) In international conferences Egypt will adopt moderate positions on issues related to the Arab-Israel conflict.

(d) Egypt will not take any steps to prevent the participation of Israeli nationals at international or regional conferences, meetings, sports and cultural events that are held on the territory of third countries.

4.3.75

ה. 120/

CONFIDENTIAL June 9, 1975

THE ABU RUDEIS OILFIELDS

1. The Abu Rudeis oilfields guarantee to Israel a reliable supply of oil amounting to close to 60% of Israel's annual oil consumption (i.e. 4.5 million tons out of a total consumption of approximately 7.5 million tons.)

2. The production value of the fields amounts to some 450 million dollars annually, exclusive of transportation costs. The net loss to Israel in foreign currency alone, were Israel to hand over the fields, would be 350 million dollars annually.

3. Israel lacks any energy resource of its own within its borders. Withdrawal from Abu Rudeis would mean an absolute Israeli dependence on outside supply. This would mean for Israel the assumption of a much higher risk than in the years before Israel had access to the Abu Rudeis oil. This is so because of the policies of the major oil exporting countries and companies and because Israel's oil consumption has doubled in the last eight years. Israel cannot ignore the capability of the Arab states to impose a sea blockade in Bab el-Mandeb, to employ the boycott weapon and to exert pressures on oil companies as well as on non-Arab oil exporting countries. Hence, Israel must be guaranteed that its oil needs will be fully met in the event of agreement being reached on the evacuation of Abu Rudeis.

4. This guarantee must apply to both short-term and long-term arrangements. With respect to the former, were Israel to evacuate the fields within several months after an agreement, new sources will have to be found immediately because of the time lead required to assure the logistics of regular supplies.

./2

5. Long-term arrangements would require the guarantee of the provision of approximately 4.5 million tons annually at the present level of consumption and allow for an annual increase of consumption of 5-10 per cent. For Israel's economy to have to depend on one source of supply, would be an intolerable situation. It is essential, therefore, in planning new arrangements, to assure a diversification of sources of supply.

6. The following arrangements are deemed necessary in order to compensate for an evacuation of Abu Rudeis:

(a) Israel would seek from the USG a guarantee that Israel will be supplied with the full quantities of oil necessary for its economy under all contingencies. Israel on its part, will, to the best of its ability, seek to make its own independent arrangements for the necessary additional oil supplies. Assuming that the supply of oil from Iran and other sources will not satisfy Israel's total requirements, Israel looks to the USG to take upon itself to supply and deliver the balance of Israel's oil needs. For this purpose the USG and the GOI will work out agreed detailed arrangements.

(b) Israel would wish to seek the agreement of the USG that in submitting to Congress the total Israeli economic aid package, the USG will take into account the net additional expenditure required for oil supplies presently estimated at 450 million dollars annually.

(c) Israel would wish to enter into a joint venture with the USG for the construction of oil storage facilities in Israel bringing storage capacity up to one-year needs. Part of the facilities could be made available by the GOI to the USG on terms to be mutually agreed upon. The construction and operation of the project should be the subject of early and detailed talks between the two Governments.

./3

(d) As part of an Interim Agreement, it will be agreed between the USG and Egypt that oil from Abu Rudeis will be sold to a third-party company for direct transportation to Israel at the present ratio of supply.

(e) Israel can hardly be expected to agree to withdraw from Abu Rudeis and jeopardise thereby its whole economy, without being first assured that it will not fall victim to Arab boycott practices. Therefore, a practical corelation must be established between Israel's agreement to evacuate Abu Rudeis and the undertaking to relax boycott practices in such a manner as to ensure that Israel's energy needs will be fully met.

ב תיק /

CONFIDENTIAL

AGREEMENT BETWEEN THE USG AND THE GOI

The United States recognizes that the Israel Interim Agreement with Egypt, entailing the withdrawal from highly important strategic and economic assets in Sinai, constitutes an act of great significance on Israel's part in the pursuit of final peace. It elicits full U.S. support which is expressed in this document as follows :

(1) Recognizing the new aspects of the defense responsibilities of the GOI following the signing of the interim agreement, the USG will continue to make every effort to be fully responsive on an on-going and long-term basis to Israel's military equipment requirements and economic aid needs.

(2) The USG will guarantee that Israel will be supplied with the full quantities of oil necessary for its economy under all contingencies. Israel on its part, will, to the best of its ability, seek to make its own independent arrangements for the necessary additional oil supplies. Assuming that the supply of oil from Iran and other sources will continue unhampered, the USG will take upon itself to supply the balance of Israel's oil needs. For this purpose the USG and the GOI will work out agreed detailed arrangements. In submitting to Congress the total Israeli economic aid package, the USG will take into account the net additional expenditure required for oil supplies presently estimated at 300 million dollars annually.

(3) The USG will enter into a joint venture with Israel for the construction of oil storage facilities in Israel permitting a capacity of one-year needs. Part of the facilities could be made available by the GOI to the USG on terms to be mutually agreed upon. The construction and operation of the project will be the subject of early and detailed talks between the two Governments.

(4) For an X number of years the USG will not expect Israel to undertake any new withdrawal commitments in Sinai.

(5) The USG interprets the Egyptian commitment in the interim agreement, and as conveyed by President Sadat to the USG, as meaning that for a Y period of time Egypt will not press for any further withdrawals.

(6) The USG has received assurances from Egypt, which it has conveyed to the GOI, that Egypt does not make ratification, entry into force, or implementation of the interim agreement or any of its parts, conditional on any act or development in the relations between Israel and other Arab states.

(7) The U.S. will not expect Israel to negotiate an interim agreement with Syria requiring further Israeli withdrawals on the Golan Heights.

(8) The U.S. informs Israel that it will attempt to pursuade Syria to commit itself to an extension of the mandate of UNDOF.

(9) The USG has received assurances from Egypt which it has conveyed to the GOI stating that Egypt will not initiate any military action against Israel, nor will it participate or assist in any military action between Israel and any other forces.

(9-a) In connection with the interim agreement the U.S. considers all Egyptian commitments given in any form whatsoever, via the USG, as binding and irrevocable.

(10) The USG considers the Egyptian commitments undertaken in the interim agreement, its attachments and the additional assurances, to constitute an understanding that puts, in effect, an end to the state of belligerency between Egypt and Israel. The President of the US will convey in writing this assurance to the GOI.

(11) The USG will act to initiate a resolution in the Security Council to establish a UN supervisory machinery whose mandate will be without a time limitation. The U.S. will take the necessary measures to ensure that such a resolution will be effectively implemented in all its parts.

(12) It is the U.S. position that the UN supervisory machinery will not be withdrawn without the consent of both Egypt and Israel.

(13) The UN supervisory machinery will be reconstituted so that its budget be based on voluntary contributions from member states.

(14) The USG will vote against any resolution in the Security Council that has a bearing on the interim agreement and that does not have the consent of both parties to the agreement.

(14-a) The USG has received the assurance of Egypt, which it has conveyed to the GOE, that Egypt will not demand the removal of the UN supervisory machinery without the consent of Israel.

(15) The USG informs Israel that Egypt has given assurances to the USG that it will ease its boycott practices directed against Israel, its anti-Israeli diplomatic activities and its anti-Israel propaganda to the point that these will lapse. For this purpose Egypt and Israel have exchanged documents.

(16) Regarding the Red Sea, the USG has received Egyptian assurances that Egypt will not occupy or fortify any strategic locations capable of interfering with the freedom of navigation.

(17) The U.S. regards the Straits of Bab el-Mandeb as an international waterway and will support and join with others to secure general recognition of the right of free and innocent passage through those Straits. The US will strongly support free passage of Israeli ships and cargoes through the Straits. In the event of interference with such passage, the U.S. will consult with Israel on how best to assure the maintenance and exercise of such rights.

(18) The USG notes that the GOI and Egypt have announced their agreement to aerial reconnaissance missions to be carried out by the U.S. over the areas covered by the interim agreement at a frequency of about one mission every ten days or two weeks. The USG will make the photographs available to both Israel and Egypt.

(19) In case of an Egyptian violation of any of the provisions of the interim agreement or of any of its attachments, the USG will take, at the request of the GOI, all necessary steps in relation to Egypt in order to ensure corrective action.

(20) Should Israel have to take military action as a result of an Egyptian violation of the agreement or any of its attachments, the U.S. will lend Israel diplomatic support.

(21) Should the need arise for a U.S. air resupply to Israel, the U.S. will, by prior arrangement with European states, use the airfields under U.S. control in Europe for transport purposes to Israel.

(22) On the military side, the USG will continue to make clear to the Soviets that it will not tolerate their conspiring in a threat to Israel's security and existence.

(23) The U.S. will use its influence to the best of its ability in European capitals to assist Israel on such matters as :

(a) non-recognition and refusal of status of any kind to the PLO;

(b) the moderation and balance of European M.E. policies;

(c) EEC relations with Israel with a view to achieving associate membership.

(24) With regard to the Geneva Conference the U.S. will act to ensure that the next session will be confined to deal with the final stages and formalities involved in the signing of the interim agreement. Should, however, this prove impossible the U.S. and Israel will concert action as detailed hereunder.

The Geneva Conference :

(a) The U.S. as co-chairman of the Geneva Conference, will ensure that the Conference will not be employed as an instrument to thwart U.S.-Israel policy objectives.

(b) The Geneva Conference will be reconvened at a time agreed upon between the U.S. and Israel.

(c) The U.S. will prevent PLO representation or participation at the Conference. Similarly, the U.S. will prevent participation of any other additional parties to the Conference.

(d) The U.S. will act to ensure at the Conference that all the discussions will be on a bi-lateral basis. The U.S. will oppose multilateral negotiations.

(e) The U.S. will oppose Soviet or Arab demands to set deadlines for Israeli withdrawals not negotiated and agreed with Israel, or any other such ultimative demands.

(f) Should the Soviet Union introduce a plan for an overall settlement in keeping with the familiar Soviet policy since 1967, the U.S. will oppose it.

(g) The U.S. will refrain from putting forward proposals in Geneva not agreed upon with Israel.

(h) In connection with the interim agreement, the U.S. will have obtained Egypt's agreement that, at Geneva, Egypt will adopt attitudes helpful towards the attainment of the objectives of this document concerning the conduct of the Conference. This agreement will be made possible by virtue of the Egyptian realization that its behaviour in Geneva will have a decisive influence on Israel's readiness to withdraw to the new line after the agreed lapse of time and on Israel's preparedness to implement the agreement as a whole.

(i) The U.S. will act to ensure that the Conference will not undermine the interim agreement that Israel will have concluded with Egypt through the good offices of the U.S.

(j) The U.S. will oppose any Arab-Soviet initiative to raise in the Security Council issues discussed at Geneva.

(k) The U.S. and Israel will concert action in Geneva to prevent the use of procedures detrimental to the purposes of this document. If the adoption of permanent rules of procedure is discussed at the Conference the U.S. and Israel will adopt a common position.

(l) The U.S. undertakes to ensure that the role of the co-sponsors will not go beyond what was agreed prior to the convening of the first session of the Geneva Conference.

(m)* Should the Conference reconvene after the effort to enter into an interim agreement with Egypt will have failed, the U.S. and Israel will concert action to assure that the Conference will be conducted in a manner consonant with the objectives of this document and with the declared purposes of the Conference, namely the advancement of a negotiated peace between Israel and each one of its neighbours.

4.3.75

גלי"ב '310

SALIENT POINTS RELATED TO A SECOND DISENGAGEMENT AGREEMENT BETWEEN EGYPT AND ISRAEL

- - - -

1- The agreement should include total withdrawal of Israeli forces to the east of the passes and from all the oilfields including the town of El Tor.

2- The Israeli withdrawal will be implemented in such a manner as to indicate the willingness of the Israelis to demonstrate their desire for peace namely that no roads nor installations or equipment of the oilfields be destroyed or transferred from their present location either to Israel or the remaining occupied part of Sinai.

3- The United Nations Zone will be subject of agreement.

4- The thinning of forces and their strength will be the subject of mutual agreement.

5- The agreement should have as an annex a fixed time-table indicating the various phases of the implementation of the agreement bearing in mind that the full implementation should

be terminated within two months of the signature of the agreement and that Egypt receives all oilfields within two weeks of the signing.

6- Egypt, on its part, is willing to accept a formula by which the mandate of UNEF will be extended annually as long as this agreement is valid and efforts towards a just and peaceful settlement continue.

7- Egypt and Israel are ready to reactivate the Egyptian-Israeli Mixed Armistice Agreement and they agree that the Mixed Armistice Commission resume its work to consider alleged violations by the parties to the present disengagement agreement.

8- Should Israel give a formal guarantee or assurance in writing to the United States that it will not undertake military or paramilitary operations against Syria and Egypt, during the duration of this agreement. Egypt on its part is ready to give to the United States Government a similar guarantee or assurance that it will not initiate military or paramilitary operations against Israel. However, should Israel attack Syria, Egypt will not be bound by this

agreement but will fulfill its obligation towards Syria. In addition, Egypt if attacked by Israel will exercise its right of self-defence under article 51 of the UN Charter.

9- Moreover, Egypt is prepared to go to Geneva to discuss with the parties concerned the conditions for a final, just and durable peaceful solution provided that the Palestinian representatives be invited to take part in the discussions at the proper time.

10- Egypt would respect its committment so far as the passage of Israeli cargo through the Suez Canal is concerned.

11- Furthermore, and as a demonstration of its continuing efforts towards a peaceful settlement, Egypt would continue the process of the reconstruction of the Suez Canal area and would open the Suez Canal upon the final implementation of the present Disengagement Agreement.

12- Egypt would be prepared to consider lifting restrictions on some American firms - and that on a selective basis - so that they could resume their activities in Egypt. This committment would be given in the form of an oral understanding between Egypt and the United States Government.

- - - - - - - - - - - -

7.1 [illegible] .3

(36)

EGYPTIAN-ISRAELI AGREEMENT ON DISENGAGEMENT OF FORCES IN PURSUANCE OF THE GENEVA PEACE CONFERENCE

A. Egypt and Israel will scrupulously observe the ceasefire on land, sea, and air called for by the UN Security Council and will refrain from the time of the signing of this document from all military or para-military actions against each other.

B. The military forces of Egypt and Israel will be separated in accordance with the following principles:

1. All Egyptian forces on the east side of the Canal will be deployed west of the line designated as Line A on the attached map. All Israeli forces, including those west of the Suez Canal and the Bitter Lakes, will be deployed east of the line designated as Line B on the attached map.

2. The area between the Egyptian and Israeli lines will be a zone of disengagement in which the United Nations Emergency Force (UNEF) will be stationed. The UNEF will continue to consist of units from countries that are not permanent members of the Security Council.

3. The area between the Egyptian line and the Suez Canal will be limited in armament and forces.

4. The area between the Israeli line (Line B on the attached map) and the line designated as Line C

٧٤/١/١٨

on the attached map, which runs along the western base of the mountains where the Gidi and Mitla Passes are located, will be limited in armament and forces.

5. The limitations referred to in paragraphs 3 and 4 will be inspected by UNEF. Existing procedures of the UNEF, including the attaching of Egyptian and Israeli liaison officers to UNEF, will be continued.

6. Air forces of the two sides will be permitted to operate up to their respective lines without interference from the other side.

C. The detailed implementation of the disengagement of forces will be worked out by military representatives of Egypt and Israel, who will agree on the stages of this process. These representatives will meet no later than 48 hours after the signature of this agreement at Kilometer 101 under the aegis of the United Nations for this purpose. They will complete this task within five days. Disengagement will begin within 48 hours after the completion of the work of the military representatives and in no event later than seven days after the signature of this agreement. The process of disengagement will be completed not later than 40 days after it begins.

٧٤/١/١٨

D. This agreement is not regarded by Egypt and Israel as a final peace agreement. It constitutes a first step toward a final, just and durable peace according to the provisions of Security Council Resolution 338 and within the framework of the Geneva Conference.

For Egypt:

٧٤/١/١٨

Mohammad Abdel Ghani Al-Gamasi, Major General
Chief of Staff of the Egyptian Armed Forces

For Israel:

David Elazar, Lieutenant General
Chief of Staff of the Israel Defence Forces

Witness:

Ensio P. H. Siilasvuo, Lieutenant General
Commander of the United Nations Emergency Force

UNITED NATIONS
EMERGENCY FORCE

TOP SECRET

SEPARATION OF FORCES

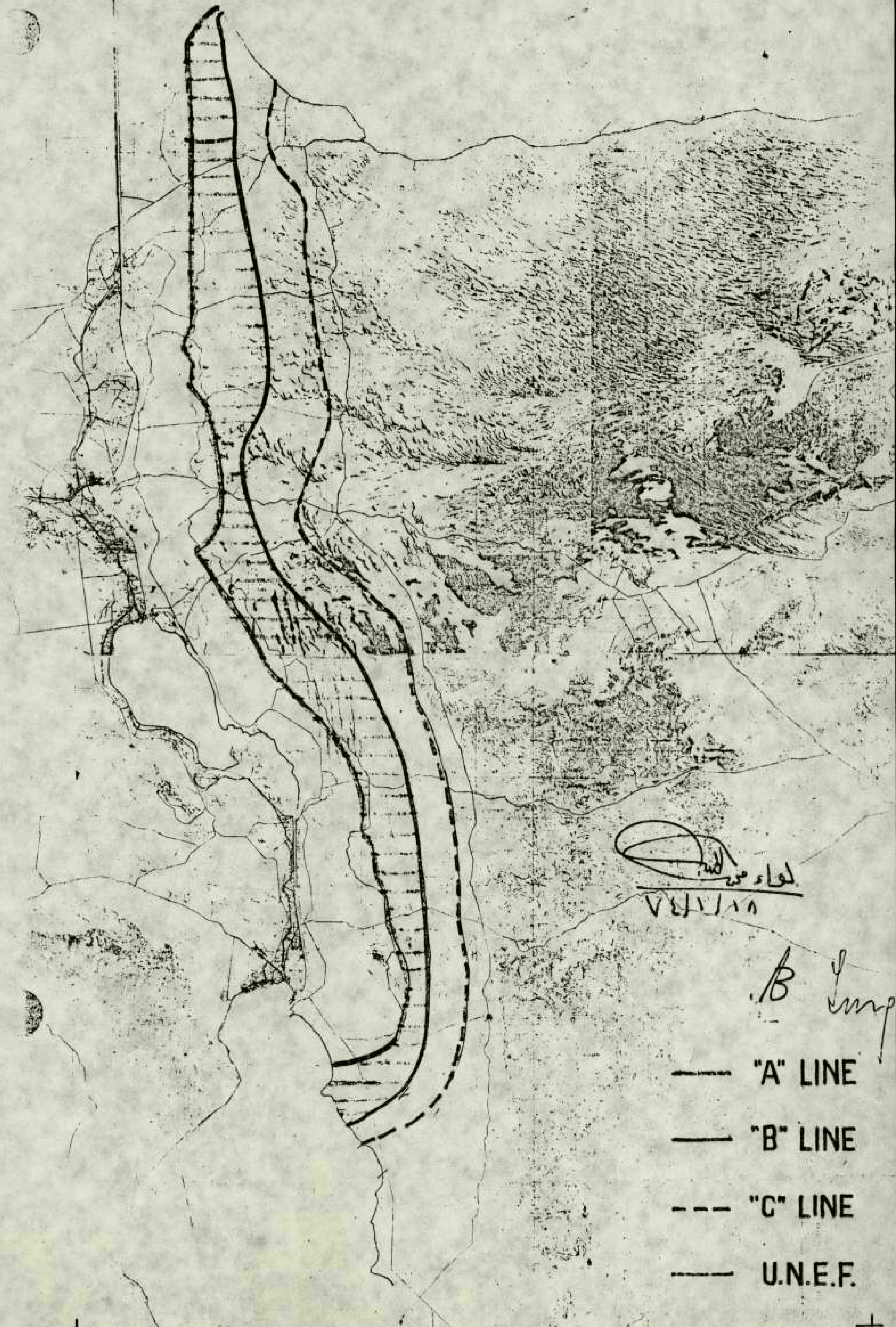

TOP SECRET

THE SECRETARY OF STATE
WASHINGTON

SECRET

January 18, 1974

Dear Madame Prime Minister:

I have the honor to transmit to you the text which follows of a letter to Your Excellency from the President of the United States:

"Dear Madame Prime Minister:

I am transmitting the attached proposal as part of the agreement between Egypt and Israel on the disengagement of their forces. I am also transmitting the attached proposal to the President of Egypt.

Receipt of your signature on the attached proposal will constitute acceptance, subject to the signature of the same proposal by the President of Egypt.

Sincerely,

Richard Nixon

Her Excellency
Golda Meir,
Prime Minister of Israel.

SECRET

The signed original of this letter will be forwarded by pouch and will be delivered to Your Excellency by Ambassador Keating.

Warm regards,

Henry A. Kissinger

Attachment:

Proposal.

Her Excellency
Golda Meir,
Prime Minister of Israel.

SECRET

January 17, 1974

In order to facilitate agreement between Egypt and Israel and as part of that agreement, and to assist in maintaining scrupulous observance of the ceasefire on land, air, and sea the United States proposes the following:

1. That within the areas of limited armaments and forces described in the agreement, there will be: (a) no more than eight reinforced battalions of armed forces and 30 tanks; (b) no artillery except anti-tank guns, anti-tank missiles, mortars and six batteries of howitzers of a caliber up to 122 mm. (M-3) with a range not to exceed 12 kilometers; (c) no weapons capable of interfering with the other party's flights over its own forces; (d) no permanent, fixed installations for missile sites. The entire force of each party shall not exceed 7,000 men.

2. That to a distance 30 kilometers west of the Egyptian line and east of the Israeli line, there will be no weapons in areas from which they can reach the other line.

3. That to a distance 30 kilometers west of the Egyptian line and east of the Israeli line, there will be no surface-to-air missiles.

4. That the above limitations will apply as from the time the agreement on disengagement between Egypt and Israel is signed by the parties and will be implemented in accordance with the schedule of implementation of the basic agreement.

SECRET

THE WHITE HOUSE

WASHINGTON

SECRET

January 17, 1974

Dear Madame Prime Minister:

I want to inform you that the Government of the United States has received from the Government of Egypt assurances to the effect that, in connection with the agreement on the disengagement of Egyptian and Israeli forces, the Government of Egypt confirms that it regards the Straits of Bab el-Mandeb as an international waterway for ships of all flags and that it will not interfere with the free passage of Israeli ships or cargoes.

Further assurances have been received from Egypt that upon the opening of the Suez Canal, the principle of free passage will likewise be observed and that principle will be extended to Israel when a final peace agreement has been concluded between Egypt and Israel. As a first step, all cargoes destined for and coming from Israel will be permitted through the Canal from the time of its opening.

Sincerely,

Richard Nixon

Her Excellency
Golda Meir
Prime Minister of Israel

SECRET

35

January 18, 1974

MEMORANDUM OF UNDERSTANDING BETWEEN THE UNITED STATES GOVERNMENT AND THE GOVERNMENT OF ISRAEL

1. The United States informs Israel that Egypt's intentions are to clear and open the Suez Canal for normal operations, and to rehabilitate the cities and towns along the Canal and resume normal peacetime economic activities in that area, beginning as quickly as possible after the Disengagement Agreement is implemented.

2. The United States has received assurances from Egypt of its intention, upon completion of the implementation of the Agreement, to start reducing significantly its forces under mobilization if Israel gives a like indication to Egypt through the United States.

3. It is the policy of the United States that implementation of the Disengagement Agreement and substantial steps by Egypt to implement its intentions in Paragraph 1 above should take precedence over the undertaking of new commitments by the parties related to subsequent phases of the Geneva Conference. The United States will do its best to help facilitate the Conference proceeding at a pace commensurate with this view.

4. The United States position is that withdrawal of United Nations Emergency Forces during the duration of the Disengagement Agreement requires the consent of both sides. Should the matter of the withdrawal come before the United Nations Security Council without the consent of Israel, the United States will vote against such withdrawal.

5. The United States will oppose supervision of Israeli-held areas by United Nations Observers from the Soviet Union, from other communist countries or from other countries which have no diplomatic relations with Israel. With respect to the deployment of forces in the United Nations Emergency Forces zone, the United States will approach the United Nations Secretary General with a view to working out arrangements whereby no units or personnel of nations which do not have diplomatic relations with Israel will (a) be deployed adjacent to the Israeli line, or (b) participate in the inspection of the Israeli area of limited forces and armaments.

6. The United States has informed the Governments of Israel and Egypt that it will perform aerial reconnaissance missions over the areas covered by the Disengagement Agreement at a frequency of about one mission every ten days or two weeks, and will make the photographs available to both Israel and Egypt.

7. The United States regards the Straits of Bab el-Mandeb as an international waterway and will support and join with others to secure general recognition of the right of free and innocent passage through those Straits. The United States will strongly support free passage of Israeli ships and cargoes through the Straits. In the event of interference with such passage, the United States will consult with Israel on how best to assure the maintenance and exercise of such rights.

8. With regard to the Egyptian undertaking not to interfere with the free passage of Israeli ships or cargoes through the Straits of Bab el-Mandeb, the United States informs the Government of Israel that it is the United States position that no notification in advance of the names of vessels passing through the Straits or any other prior communication to Egypt is required. The United States will immediately seek confirmation that this is also the Egyptian position.

9. Recognizing the defense responsibilities of the Government of Israel following redeployment of its forces under the Disengagement Agreement, the United States will make every effort to be fully responsive on a continuing and long-term basis to Israel's military equipment requirements.

10. In case of an Egyptian violation of any of the provisions of the Agreement or any of its attachments, the United States Government and the Government of Israel will consult regarding the necessary reaction.

H. M.   HK

הוכן ב-10/10 הוגש
לשגריר ב-11/10

[illegible]

DRAFT

10.10.74

AGREEMENT BETWEEN EGYPT AND ISRAEL

IN PURSUANCE OF THE GENEVA PEACE CONFERENCE

Egypt and Israel,

<u>Desiring</u> to prevent war, the threat of war or the risk of war,

<u>Resolved</u> to renounce acts of belligerency (the use of force) in their relations;

(Having agreed to recognize each other's sovereignty, and independence)

Have determined to conclude the present Agreement as a further significant step towards the establishment of a just and lasting peace between themselves, and have accordingly appointed the under-signed Plenipotentiaries who, after presentation of their full powers found in good and due form, have agreed on the following provisions :

ARTICLE I

<u>אלטרנטיבה א'</u>

The parties declare the termination of the state of belligerency between them.

<u>אלטרנטיבה ב'</u>

The parties declare the cessation of all acts of belligerency and renounce all claims and rights of belligerency.

<u>אלטרנטיבה ג'</u>

אלטרנטיבה זו היא הגרועה בין השלוש הואיל והיא באה לבסס עצמה כל כולה, כדוגמת הסכם שביתת הנשק מ-1949, על המשמעות שתנבע מן ההצהרה על ויתור השימוש בכוח, היינו, אין בה הודעה על סיום מצב הלוחמה ואין בה ויתור כללי על הזכויות להשתמש בזכויות צד לוחם ולנקוט במעשי לחימה.

The parties hereby undertake to refrain from the threat or the use of force and to settle all disputes between them by negotiations and other pea eful means, as set out in this agreement.

ARTICLE II

(a) Without derogating from the generality of the provisions of Article I, the parties agree that no part of the military forces of either of the parties on land, at sea or in the air shall commit, permit, tolerate, encourage, assist or participate in any warlike or hostile act of any kind in any place whatsoever, whether on its own territory or on the territory of any other state, against the military forces of the other party, or the civilians, property or institutions of the other party.

(b) The above prohibitions include, inter alia :

(1) Unauthorized flights by aircraft of any type into and over areas controlled by the armed forces of the other side.

(2) Armed attacks against any persons, either military or civilian , by any means whatsoever.

(3) All combat operations on the ground, on water and in the air.

(4) All acts of terrorism.

(5) All acts endangering lives or public or private property.

(6) All acts of organization, instigation, assistance or participation in any activity within its own territory directed against or threatening the interests of the other party, its persons or institutions.

(7) Sheltering of persons having committed any of the acts set out in sub-clauses (a) and (b).

(c) Neither party shall transfer, lend, lease or otherwise commit any part of its military forces or its military equipment, arms ammunition or supplies of any kind in any place whatsoever for the purpose of committing or threatening or enabling howsoever any warlike or hostile act as aforesaid against the other party.

(d) Neither party shall permit the entry upon its territory of the military forces of any foreign country (except with the consent of the other party).

(e) Each party shall ensure by taking strict measures that the provisions of this Agreement shall be observed by such forces or persons as aforesaid in every place whatsoever.

(f) Every reference in this Agreement to military forces of a party shall apply as well to military forces of any other country which are stationed or situated in its territory, and to para-military forces, irregular forces and any other persons acting from the territory of the party or in its behalf in any place whatsoever.

ARTICLE VI

(1) The Parties shall make arrangments to facilitate the transit of tourists and their vehicles between their territories.

(2) If nationals of either Party, or ships, aircraft, or vehicles belonging to either Party or to persons resident in its territory, should inadvertently or involuntarily enter the territory of the other Party, the latter Party shall give all necessary assistance to such nationals , and shall return them, the ships, the aircraft or the vehicles (as the case may be) together with their cargo, forthwith, to the territory of the former Party.

ARTICLE VII

(1) Each party undertakes to (terminate and) refrain from all direct or indirect forms of economic warfare or boycott activity against the other party.

ARTICLE VIII

The parties hereby mutually renounce all claims relating to loss or damage suffered, whether directly or indirectly, as a result of the hostilities between the Parties.

ARTICLE IX

Each Party shall abstain from hostile propaganda against the other Party or incite against organizations, groups, or individuals in any way connected with the other Party, and shall take suitable measures against the dissemination of such propaganda and incitement by the media of communication operating within its jurisdiction.

ARTICLE III

(1) Each Party shall respect and uphold freedom of navigation for the ships of all flags including those of the other Party, on the high seas, in territorial waters , in all straits and in all other waterways.

(2) Each Party shall refrain from direct or indirect interference with ships flying the flag of the other Party.

(3) All belligerent rights of search and seizure are irrevocably waived, as between the Parties.

(4) Egypt undertakes to permit the free and unimpeded passage through the Suez Canal of nationals of Israel, and of cargo to or from Israel.

ARTICLE IV

(1) Neither party shall in any way interfere with the freedom of civil aviation of the other party, especially (but without derogating from the generality of the foregoing) in the air space of the Red Sea.

ARTICLE V

(1) Each Party undertakes not to prohibit entry to or discriminate against ships or civil aircraft of third parties coming from or destined for the territory of the other party.

ARTICLE X

Each Party shall refrain from acts harmful to the other Party's diplomatic or other relations with third States or with international organizations.

ARTICLE XI

Each Party shall permit the participation of nationals of the other Party at conferences, meetings and other events of or organized by the United Nations, the specialized agencies, or any other international organization, whether intergovermental or otherwise on its territory.

ARTICLE XII

The Parties shall cooperate with all universal or regional international organizations for the planning and development of the region as a whole, the raising of living standards, the eradication of disease, the furthering of education, and the general advancement of the area.

ARTICLE XIII

Evacuation by the Israel Defence Forces and the demilitarization of the evacuated areas shall be carried out in accordance with the attached Protocol. The new line to which Israel shall withdraw shall not be construed as the final political boundary between the two Parties. Egypt undertakes not to introduce into the evacuated areas armed forces over and above those required for local security purposes and not to construct military installations as set out in the Protocol. [redacted]..

Supervision of the demilitarized zone will be carried out jointly by the Parties in accordance with the agreed arrangements set out in the Protocol mentioned in the preceding paragraph.

ARTICLE XIV

The Parties shall set up a joint committee to supervise the execution of the Agreement. The representatives of the Parties appointed to the joint committee shall be permanently stationed at an agreed place and shall hold regular joint meetings for the purpose of investigating any questions arising in connection with the implementation of the provisions of this Agreement. Any incident alleged by either Party to constitute a breach of the Agreement shall be investigated by the committee with a view to taking corrective action.

ARTICLE XV

(1) The Parties hereby declare that no obligations that have been or will be undertaken by either of them towards any other State, body , group or individual shall in any way affect the binding force of this Agreement.

(2) In the event of any conflict between the terms of this Agreement and the internal law of either Party, the Agreement shall prevail.

(3) This Agreement shall be subject to rafification and shall come into force on the exchange of the instruments of ratification. It shall remain in force for a period of.... years from the date of its entry into force. In the event of either Party not wishing to renew this Agreement, it shall notify the other Party not later than... before the expiration of the Agreement and the Parties shall in that case enter into negotiations for the purpose of concluding a new Agreement.

(4) The redeployment of forces as set out in Articel XIII shall be preceded by the implementation of the undertaking mentioned in Article III (4) concerning the free and unimpeded passage through the, Suez Canal of cargoes bound to or from Israel.

(5) This Agreement shall not become operative until a period of (three-and-a-half/two-and-a-half and one-and-a-half) years shall have elapsed from the date of its entry into force.

(5) This Agreement does not supersede or derogate from the Agreements reached between the Parties in the framework of the Geneva Peace Conference in the negotiations of 18-24 January,1973.

(6) The Parties will continue to pursue neogtiations for the establishment of a just and lasting peace under the auspices of the Geneva Peace Conference.

ARTICLE XVI

This Agreement shall be communicated to the Secretary-General of the United Nations for registration in accordance with the provisions of Article 102 of the Charter of the United Nations.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned have signed the present Agreement.

Done at ...... this....... day of..... 19..... in the Arabic, English and Hebrew lanugages, the English text being authoritative.

SIX POINTS AGREEMENT NOV 11, 1973

AGREEMENT REGARDING THE IMPLEMENTATION OF UNITED NATIONS SECURITY COUNCIL RESOLUTIONS 338 (1973) AND 339 (1973)

The Military Representatives of the Arab Republic of Egypt and of Israel, acting on behalf of their Governments, and with a view to implementing paragraph 1 of the United Nations Security Council resolution 338 (1973) and paragraph 1 of the United Nations Security Council resolution 339 (1973), have agreed as follows:

A. Egypt and Israel agree to observe scrupulously the cease-fire called for by the United Nations Security Council.

B. Both sides agree that discussions between them will begin immediately to settle the question of the return to the October 22 positions in the framework of agreement on the disengagement and separation of forces under the auspices of the United Nations.

C. The town of Suez will receive daily supplies of food, water and medicine. All wounded civilians in the town of Suez will be evacuated.

D. There shall be no impediment to the movement of non-military supplies to the East Bank.

E. The Israeli checkpoints on the Cairo-Suez road will be replaced by United Nations checkpoints. At the Suez end of the road, Israeli officers can participate with the United Nations to supervise the non-military nature of the cargo at the bank of the Canal.

F. As soon as the United Nations checkpoints are established on the Cairo-Suez road, there will be an exchange of all prisoners of war including wounded.

/...

In witness whereof the undersigned Military Representatives, in the presence of the Interim Force Commander of the United Nations Emergency Force (UNEF), have signed the present Agreement, which shall forthwith enter into force.

Done at Kilometre Marker 101 on the Cairo-Suez road this eleventh day of November 1973 in the English language, in three originals, one for each of the signatories and the third for the United Nations.

For the Arab Republic of Egypt:

Major-General Mohamed El-Gamasy

For Israel:

Major-General A. Yaariv

Interim Force Commander, UNEF:

Ensio Siilasvuo, Major-General

UNITED NATIONS

SECURITY COUNCIL

Distr.
GENERAL

S/RES/340 (1973)
25 October 1973

RESOLUTION 340 (1973)

Adopted by the Security Council at its 1750th meeting, on 25 October 1973

The Security Council,

Recalling its resolutions 338 (1973) of 22 October and 339 (1973) of 23 October 1973,

Noting with regret the reported repeated violations of the cease-fire in non-compliance with resolutions 338 (1973) and 339 (1973),

Noting with concern from the Secretary-General's report that the United Nations military observers have not yet been enabled to place themselves on both sides of the cease-fire line,

1. Demands that immediate and complete cease-fire be observed and that the parties return to the positions occupied by them at 1650 hours GMT on 22 October 1973;

2. Requests the Secretary-General, as an immediate step, to increase the number of United Nations military observers on both sides;

3. Decides to set up immediately under its authority a United Nations Emergency Force to be composed of personnel drawn from States Members of the United Nations except the permanent members of the Security Council, and requests the Secretary-General to report within 24 hours on the steps taken to this effect;

4. Requests the Secretary-General to report to the Council on an urgent and continuing basis on the state of implementation of the present resolution, as well as resolutions 338 (1973) and 339 (1973);

5. Requests all Member States to extend their full co-operation to the United Nations in the implementation of the present resolution, as well as resolutions 338 (1973) and 339 (1973).

73-22487

UNITED NATIONS

SECURITY COUNCIL

Distr.
GENERAL

S/RES/339 (1973)
23 October 1973

RESOLUTION 339 (1973)

Adopted by the Security Council at its 1748th meeting, on 23 October 1973

The Security Council,

Referring to its resolution 338 (1973) of 22 October 1973,

1. *Confirms* its decision on an immediate cessation of all kinds of firing and of all military action, and urges that the forces of the two sides be returned to the positions they occupied at the moment the cease-fire became effective;

2. *Requests* the Secretary-General to take measures for immediate dispatch of United Nations observers to supervise the observance of the cease-fire between the forces of Israel and the Arab Republic of Egypt, using for this purpose the personnel of the United Nations now in the Middle East and first of all the personnel now in Cairo.

73-22110

UNITED NATIONS
SECURITY COUNCIL

Distr.
GENERAL

S/RES/338 (1973)
21 October 1973

RESOLUTION 338 (1973)

Adopted by the Security Council at its 1747th meeting,
on 21/22 October 1973

The Security Council

1. Calls upon all parties to the present fighting to cease all firing and terminate all military activity immediately, no later than 12 hours after the moment of the adoption of this decision, in the positions they now occupy;

2. Calls upon the parties concerned to start immediately after the cease-fire the implementation of Security Council resolution 242 (1967) in all of its parts;

3. Decides that, immediately and concurrently with the cease-fire, negotiations start between the parties concerned under appropriate auspices aimed at establishing a just and durable peace in the Middle East.

73-21739

For your convenience -
Herewith the text of Security Council resolution 242
of November, 1967.

The Security Council,
Expressing its continuing concern with the grave situation in the Middle East,

Emphasising the inadmissibility of the acquistion of territory by war and the need to work for a just and lasting peace in which every State in the area can live in security,

Emphasising further that all member States in their acceptance of the Charter of the United Nations have undertaken a commitment to act in accordance with Article 2 of the Charter,

1. Affirms that the fulfillment of Charter principles required the establishment of a just and lasting peace in the Middle East which should include the application of both the following principles:

(1) Withdrawal of Israel armed forces from territories occupied in the recent conflict.

(2) Termination of all claims or states of belligerency and respect for and acknowledgement of the sovereignty, territorial integrity and political independence of every state in the area and their right to live in peace within secure and recognized boundaries free from threats or acts of force,

2. Affirms further the necessity

(A) For guaranteeing freedom of navigation through international waterways in the area,

(B) For achieving a just settlement of the refugee problem,

(C) For guaranteeing the territorial inviolability and political independence of every State in the area, through measures including the establishment of demilitarized zones,

3. Requests the Secretary-General to designate a special representative to proceed to the Middle East to establish and maintain contacts with the States concerned in order to promote agreement and assist efforts to achieve a peaceful and accepted settlement in accordance with the provisions and principles in this resolution,

4. Requests the Secretary-General to report to the Security Council on the progress of the efforts of the special representative as soon as possible.

Adopted at the 1382 Meeting.

ההסדר הבא עם מצרים:

עמדות ישראל, מצרים וארצות-הברית

1. סיום הלוחמה

ישראל: מעבר להתחייבות הכלולה בהסכם ההפרדה הקיים בענין הפסקת האש תתבע ישראל את סיום מצב הלוחמה/מלחמה או לפחות הצהרה על ביטול פעולות המלחמה/לוחמה.

מצרים: סרוב לסיים את מצב המלחמה, הפניית תשומת לב שסאדאת הדגיש בנאומים בעת ביקורו בתעלה את הכוונה לשקם את אזור התעלה ולפתח את סיני, דבר המוכיח רצון להימנע מפעולות מלחמתיות וכוונה להתקדם לשלום. פעולות השיקום המצריות הן צעד להגברת אמונה של ישראל בכוונותיה של מצרים. יש להניח שמצרים אינה מתקשה לחזור על נוסח התחייבויות בסעיף הפסקת האש שבהסכם ההפרדה.

ארה"ב: ייתכן שמצרים תיענה לדרישה הישראלית האלטרנטיבית וכן תסכים לפרט פעולות מסויימות שתהיינה אסורות, אך היא לא תבטל את מצב הלוחמה.

2. פעולות טרור

ישראל: מצרים לא תסייע לארגוני הטרור.

מצרים: בהסכם הנוכחי בסעיף הפסקת האש התחייבה מצרים להימנע מפעולות צבאיות למחצה. מצרים מסרבת להתחייב בהסכם הבא מעבר לזה אך מציינת: א) היא איננה תומכת בטרור ואינה בסיס לפעולותיו;
ב) היא פועלת בשקט נגד מעשי הטרור ואף תגביר פעולותיה.
ג) בהסכם סופי היא תהיה מוכנה להכליל התחייבות

/לכבד.

לכבד טריטוריה ישראלית ולאסור פעולות פדאין;

ד) כל עוד נמצאים שטחים ערביים בכבוש ישראלי, לא תוכל לגנות פומבית את הטרור.

3. תוקף ההסכם

ישראל: הוזכרו משכי זמן ארוכים שונים (7, 10 שנים). תמורת תקופה ארוכה תגלה ישראל גמישות רבה יותר. המינימום שנוכל לשקול הוא 5 שנים, בנוסף לשנה אחת לבצוע ההסכם. אלטרנטיבית, בא בחשבון הסכם ללא הגבלת זמן ופתיחת מו"מ לשלום כעבור 4-5 שנים. אנו דוחים פרקי זמן של 2-3 שנים.

מצרים: ק. אמר בשעתו (אוקטובר) כי מצרים תהיה מוכנה להתחייב ישירות לשנה אחת ואילו בהתחייבות סודית לארה"ב לשנה נוספת.

ארה"ב: לדעת ק. לא תסכים מצרים לנקוב בפרקי זמן ארוכים בהסכם. ייתכן והיא תסרב אף להזכיר פרקי זמן כלשהם. מבחינה מעשית יוכל ההסכם להימשך 3 שנים ואולי אף 4 "אם בנהג בתבונה". ייתכן וארה"ב תסכים להתחייב כלפי ישראל שלא לתבוע נסיגה נוספת במשך תקופה נוספת מעל ומעבר לנקוב בהסכם אך יש לחשוש שהדבר יתפרסם. (רעיון זה הועלה בצורה בלתי מחייבת בלבד).

4. משך הזמן לביצוע ההסכם

ישראל: מהחתימה ועד להשלמת הביצוע - 12 חודש.

מצרים: אין תגובה.

ארה"ב: ככל שהתחלת הביצוע תהיה מהירה יותר כך אפשר יהיה למשוך את הביצוע עצמו יותר זמן (הרושם הוא שק. התכוון בסה"כ לתקופה של 6-9 חודשים).

5. הארכת מנדט כוח החרום

ישראל: מנדט כוח האו"ם צריך להיות כאורך כל תקופת ההסכם.

מצרים: אין תגובה מצרית. יש להניח כי מצרים תתחייב כלפי

ארה"ב להסכים לנוכחות יונ"ף למשך תקופת ההסכם (למשל, שנתיים) אך תעמוד על הארכות חצי-שנתיות.

ארה"ב: הרושם הוא שק. סבור שהוא יוכל להתחייב בשם סאדאת להארכת תוקף המנדט של יונ"ף למשך כל תקופת ההסכם גם אם מידי ששה חודשים יהיה צורך להביא את הענין פורמלית לאישור מועבי"ט.

6. פירוז

ישראל: אזור שיפונה על ידי צה'ל יפורז. הפיקוח יצטרך להיות יעיל.

מצרים: מצרים תעדיף להצהיר על הסכמתה לאזורי דילול ולא על שטח מפורז. (לפי המתכונת של ההסכם הנוכחי מורכבים ההסדרים מרצועות דילול ורצועות חיץ של האו"ם, שהן כמובן מפורזות לחלוטין).

ארה"ב: ק. אינו רואה בעיה בנושא זה.

7. עומק הנסיגה

ישראל: 30-50 ק"מ במסגרת הסכם ל-5 שנים. ישראל תוסיף להחזיק במעברים ואבו רודס, במסגרת הסכם ל-10 שנים תהיה ישראל נכונה לגלות גמישות רבה יותר.

מצרים: על מצרים לקבל את אבו רודס ואת המעברים. עליה להגיע מספר קילומטרים מזרחית מהם. באשר לגודל הכוחות שיורשו להגיע לשם, אפשר לנהל מו"מ.

ארה"ב: ק. מעריך שבלי המעברים ו/או הנפט לא יהיה הסכם. אפשר להתווכח על אחד משני אלה.

8. הרכב כוח החרום

ישראל: על הכוח להיות יציב בהרכבו ויש למנוע סילוק הכוח כתוצאה מלחץ על ידי המדינות המשגרות. לחיזוק אמינות יונ"ף היה רצוי שארה"ב תצרף כוח משלה (אך לא בריה"מ).

מצרים: מצרים מוכנה לשמוע מישראל רעיונות כיצד להגביר את כוח החרום. היא מתנגדת לסיורים משותפים.

ארה"ב: מחייבת בדיקת בעיית ההרכב והבטחת פיקוח יעיל. לא ניתן להציב חיילים אמריקנים בלי סובייטים.

9. מטענים ישראליים וחופש השיט בבאב אל מנדב

ישראל: לא העלתה את הנושא.

מצרים: ב ס ד ר.

ארה"ב: אין בעיה.

10. הפסקת לוחמה כלכלית

ישראל: המטרה היא להוציא את מצרים מן המדינות הערביות העוסקות באופן אקטיבי בחרם ולחץ כלכלי.

מצרים: ניתן יהיה למצוא דרכים שקטות להקל הדרגתית על החרם. מצרים לא תתחייב פורמלית, כי זה יסבך את יחסיה עם מדינות ערב.

ארה"ב: ק. גילה נכונות להעלות הנושא עם המצרים.

11. הפסקת לוחמה דיפלומטית ותעמולתית

ישראל: על מצרים להפסיק ללחוץ על מדינות אחרות לנתק יחסים עם ישראל ותפסיק תעמולה ברדיו ובעתונות נגד ישראל.

מצרים: מצרים תוכל אולי להנמיך הטון אצל האפריקנים. ייתכן שמצרים תימנע בשקט מלחץ פעיל נוסף על מדינות אפריקה להתמיד בקו האנטי-ישראלי.

12. טיבו של ההסכם הנוסף

ישראל: הכותרת לא חשובה, אך במבוא חייב להאמר שההסכם הוא במסגרת ההתקדמות לשלום על ידי מו"מ במסגרת 338.

/מצרים.

מצרים: יש להניח שמצרים תסכים לנוסח זה בשל קרבתו למה שהוסכם בהסכם הנוכחי.

ארה"ב: לא רואה קשיים.

13. ועדת שביתת הנשק ישראלית-מצרית

ישראל: לא העלתה את הנושא.

מצרים: ישראל ביטלה הועדה בשעתו אך אם היא סבורה עתה שחידושה יתרום למניעת תקריות, מוכנה מצרים לחידושה.

עיקרי העמדה האמריקנית

(1) על ישראל למדוד את מה שהיא תפיק מההסדר החדש באמת מידה של אסטרטגיה כוללת.

(2) ארה"ב סבורה שבהעדר התקדמות להסדר בשלבים תיווצר קואליציה של כל הערבים והסובייטים בתמיכה אירופאית ויפאנית שתלחץ להסדר כולל על פי גבולות 1967 והקמת מדינה פלשתינאית. לעומת זאת, הסדר בשלבים עם מצרים ינתק בין מצרים למדינות ערב, יאפשר לארה"ב להשפיע על המאורעות ויעניק לה זמן להתגבר על בעית האנרגיה. כן סבורה ארה"ב שקפאון במו"מ עלול להוביל למלחמה בתנאים שיהיו קשים גם לישראל וגם לארה"ב.

(3) ארה"ב מעריכה שסאדאת מעונין בהסדר נוסף בסיני, על אף התנגדות לכך מצד סוריה, אש"פ ומדינות ערביות אחרות. מסבה זו וכן משום שנחלש מעמדו של סאדאת לאחרונה, אין לצפות לויתורים מצריים שיהיו שוים לתמורה הישראלית. לאחר שיושג ההסכם ותכונס ועידת ג'נבה תוך כדי בצועו, תיאלץ מצרים לנהוג במתינות. במצב זה תשאף ארה"ב לכך שלא יהיו התפתחויות משמעותיות במסגרת הועידה. לדעת מזכיר המדינה ק. ניתן להשיג יעד זה.

(4) אין ארה"ב מסכימה ליצירת קשר בין ההסכם עם מצרים להסכם עם סוריה.

(5) אם יושג הסכם ובכ"ז תפרוץ מלחמה, מובטחת לישראל תמיכת ארה"ב.

ההסדר הבא עם מצרים

	ישראל	מצרים	ארה"ב	הערות
1. סיום הלוחמה	מעבר להתחייבות הכלולה בהסכם ההפרדה הקיים בענין הפסקת האש תתבע ישראל את סיום מצב הלוחמה/מלחמה או לפחות הצהרה על ביטול פעולות המלחמה/לוחמה.	סרוב לסיים את מצב המלחמה, הפנית תשומת לב שסאדאת הדגיש בנאומים בעת ביקורו בתעלה את הכוונה לשקם את אזור התעלה ולפתח את סיני, דבר המוכיח רצון להמנע מפעולות מלחמתיות וכוונה להתקדם לשלום. פעולות השקום המצריות הן צעד להגברת אמונה של ישראל בכוונותיה של מצרים. יש להניח שמצרים אינה מתקשה לחזור על נוסח התחייבויות בסעיף הפסקת האש שבהסכם ההפרדה.	יתכן שמצרים תיענה לדרישה הישראלית האלטרנטיבית וכן תסכים לפרט פעולות מסויימות שתהיינה אסורות אך היא לא תבטל את מצב הלוחמה.	
2. פעולות טרור	מצרים לא תסייע לארגוני הטרור.	בהסכם הנוכחי בסעיף הפסקת האש התחייבה מצרים להמנע מפעולות צבאיות-למחצה. מצרים מסרבת להתחייב בהסכם הבא מעבר לזה : אך מציינת : א) היא איננה תומכת בטרור ואינה בסיס לפעולותי ; ב) היא פועלת כשקט נגד מעשי הטרור ואף תגביר פעולותיה. בהסכם סופי היא תהיה מוכנה להכליל התחייבות לכבד טריטוריה ישראלית ולאסור פעולות פדאין; ג) כל עוד נמצאים שטחים ערבים בכבוש ישראלי, לא תוכל לגנות פומבית את הטרור.	- - - - - - - - -	
3. תוקף ההסכם	הזכרו משכי זמן ארוכים שונים (7, 10 שנים). תמורת תקופה ארוכה תגלה ישראל גמישות רבה יותר. המינימום שנוכל לשקול הוא 5 שנים, בנוסף לשנה אחת לבצוע ההסכם. אלטרנטיבית, בא בחשבון הסכם ללא הגבלת זמן ופתיחת מו"מ לשלום כעבור 4-5 שנים. אנו דוחים פרקי זמן של 2-3 שנים.	ק. אמר בשעתו (אוקטובר) כי מצרים תהיה מוכנה להתחייב ישירות לשנה אחת ואילו בהתחייבות סודית לארה"ב לשנה נוספת. בשיחות מאוחרות יותר הוא נקב במשכי זמן ארוכים יותר("3 שנים ואולי שנה רביעית") אלא שלא ברור אם דברים אלה נמסרו בשם מצרים או כהערכה שלו מה ניתן להשיג באורח מעשי.	לדעת ק. לא תסכים מצרים לנקוב בפרקי זמן ארוכים בהסכם . יתכן והיא תסרב אף להזכיר פרקי זמן כלשהם. מבחינה מעשית יוכל ההסכם להמשך 3 שנים ואולי אף 4 "אם ננהג בתבונה". יתכן וארה"ב תסכים להתחייב כלפי ישראל שלא לתבוע נסיגה נוספת במשך תקופה נוספת מעל ומעבר לנקוב בהסכם אך יש לחשוש שהדבר יתפרסם. (רעיון זה הועלה בצורה בלתי מחייבת בלבד)	

.4	משך הזמן לבצוע ההסכם	מהחתימה ועד להשלמת הבצוע - 12 חודש.	אין תגובה.	ככל שהתחלת הבצוע תהיה מהירה יותר כך אפשר יהיה למשוך את הבצוע עצמו יותר זמן (הרושם הוא שק. התכוון בסה"כ לתקופה של 6-9 חודשים).
.5	הארכת מנדט כוח החרום	מנדט כוח האו"ם צריך להיות כאורך כל תקופת ההסכם.	אין תגובה מצרית. .יש להניח כי מצרים תתחיב כלפי ארה"ב להסכים לנוכחות יונ"ף למשך תקופת ההסכם (למשל, שנתים) אך תעמוד על הארכות חצי-שנתיות.	הרושם הוא שק. סבור שהוא יוכל להתחייב בשם סאדאת להארכת תוקף המנדט של יונ"ף למשך כל תקופת ההסכם גם אם מדי ששה חודשים יהיה צורך להביא את הענין פורמלית לאשור מועב"ט.
.6	פירוז	אזור שיפונה ע"י צה"ל יפורז. הפקוח יצטרך להיות יעיל.	ק. אמר בהזדמנויות אחדות שאין קושי בענין זה. בהזדמנות אחת נמסר שמצרים תעדיף להצהיר על הסכמתה לאזורי דילול ולא על שטח מפורז. (לפי המתכונת של ההסכם הנוכחי מורכבים ההסדרים מרצועות דילול ורצועות חיץ של האו"ם, שהם כמובן מפורזם לחלוטין)	ק. אינו רואה בעיה בנושא זה.
.7	עומק הנסיגה	30-50 ק"מ במסגרת הסכם ל-5 שנים . ישראל תוסיף להחזיק במעברים ואבו רודס, במסגרת הסכם ל-10 שנים תהיה ישראל נכונה לגלות גמישות רבה יותר.	על מצרים לקבל את אבו רודס ואת המעברים, עליה להגיע מספר קילומטרים מזרחית מהם. באשר לגודל הכוחות שיורשו להגיע לשם, אפשר לנהל מו"מ.	ק. מעריך שבלי המעברים ו/או הנפט לא יהיה הסכם. אפשר להתווכח על אחד משני אלה.
.8	הרכב כח החרום	על הכוח להיות יציב בהרכבו ויש למנוע סילוק הכוח כתוצאה מלחץ על ידי המדינות המשגרות. לחיזוק אמינות יונף היה רצוי שארה"ב תצרף כוח משלה (אך לא ברה"ם).	מצרים מוכנה לשמוע מישראל רעיונות כיצד להגביר את כוח החרום . היא מתנגדת לסיורים משותפים.	מחייב בדיקת בעית ההרכב והבטחת פקוח יעיל . לא ניתן להציב חיילים אמריקנים בלי סובייטים.
.9	מטענים ישראלים וחופש השיט בבאב אל מנדב	- - - - - - -	ב ס ד ר.	אין בעיה.

.10	הפסקת לוחמה כלכלית	המטרה היא להוציא את מצרים מן המדינות הערביות העוסקות באופן אקטיבי בחרם ולחץ כלכלי.	ניתן יהיה למצוא דרכים שקטות להקל הדרגתית על החרם. מצרים לא תתחייב פורמלית, כי זה יסבך את יחסיה עם מדינות ערב.	גילה נכונות להעלות הנושא עם המצרים.
.11	הפסקת לוחמה דיפלומטית ותעמולתית	על מצרים להפסיק ללחוץ על מדינות אחרות לנתק יחסים עם ישראל ותפסיק תעמולה ברדיו ובעתונות נגד ישראל.	מצרים תוכל אולי להנמיך הטון אצל האפריקנים. יתכן שמצרים תמנע בשקט מלחץ פעיל נוסף על מדינות אפריקה להתמיד בקוו האנטי ישראלי.	-------
.12	טיבו של ההסכם הנוסף	הכותרת לא חשובה, אך במבוא חייב להאמר שההסכם הוא במסגרת התקדמות לשלום ע"י מו"מ במסגרת 338.	יש להניח שמצרים תסכים לנוסח זה בשל קרבתו למה שהוסכם בהסכם הנוכחי.	לא רואה קשיים.
.13	ועדת שביתת הנשק ישראלית-מצרית		ישראל ביטלה הועדה בשעתו אך אם היא סבורה עתה שחידושה יתרום למניעת תקריות, מוכנה מצרים לחידושה.	ק. : המצרים לא יסכימו לפטרולים משותפים .

עיקרי העמדה האמריקנית

(1) על ישראל למדוד את מה שהיא תפקיד מההסדר החדש באמת מידה של אסטרטגיה כוללת.

(2) ארה"ב סבורה שבהעדר התקדמות להסדר בשלבים תיווצר קואליציה של כל הערבים והסובייטים בתמיכה אירופאית ויפאנית שתלחץ להסדר כולל על פי גבולות 1967 והקמת מדינה פלשתינאית. לעומת זאת, הסדר בשלבים עם מצרים ינתק בין מצרים למדינות ערב, יאפשר לארה"ב להשפיע על המאורעות ויעניק לה זמן להתגבר על בעית האנרגיה. כן סבורה ארה"ב שקפאון במו"מ עלול להוביל למלחמה בתנאים שיהיו קשים גם לישראל וגם לארה"ב.

(3) ארה"ב מעריכה שסאדאת מעונין בהסדר נוסף בסיני, על אף התנגדות לכך מצד סוריה, אש"פ ומדינות ערביות אחרות. מסבה זו . וכן משום שנחלש מעמדו של סאדאת לאחרונה, אין לצפות לויתורים מצריים שיהיו שווים לתמורה הישראלית. לאחר שיושג ההסכם ותכונס ועידת ג'נבה תוך כדי בצועו, תיאלץ מצרים לנהוג במתינות. במצב זה תשאף ארה"ב לכך שלא יהיו התפתחויות משמעותיות במסגרת הועידה. לדעת מזכיר המדינה ק. ניתן להשיג יעד זה.

(4) אין ארה"ב מסכימה ליצירת קשר בין ההסכם עם מצרים להסכם עם סוריה.

(5) אם יושג הסכם ובכ"ז תפרוץ מלחמה, מובטחת לישראל תמיכת ארה"ב.